

Primorski dnevnik

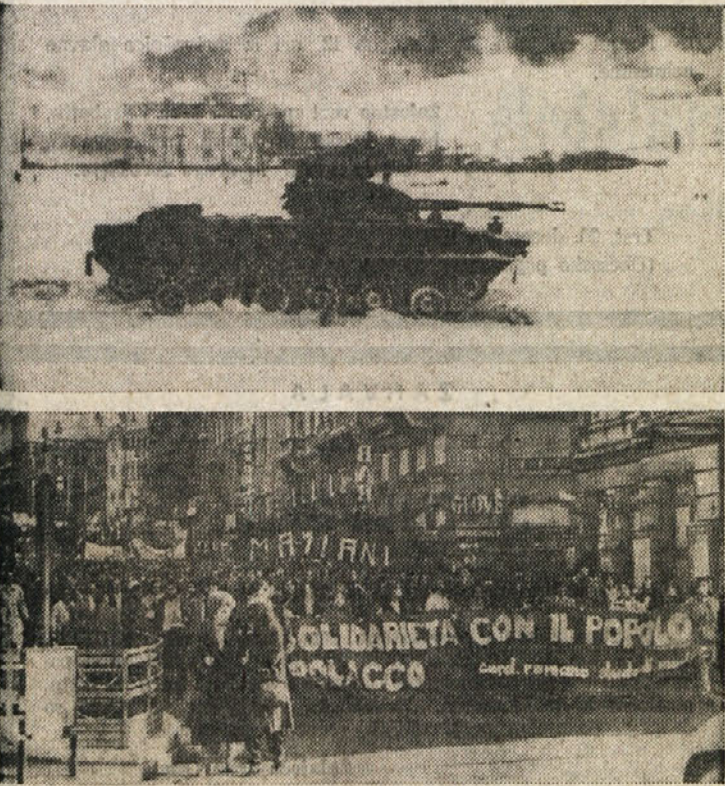
Leto XXXVII. Št. 299 (11.121) TRST, nedelja, 20. decembra 1981

PRIMORSKI DNEVNIK je začel izhajati v Trstu 13. maja 1945, njegov predhodnik PARTIZANSKI DNEVNIK pa 26. novembra 1943 v vasi Zakriž nad Cerknim, razmnožen na ciklostil. Od 5. do 17. septembra 1944 se je tiskal v tiskarni »Doberdob« v Govcu pri Gorenji Trebuši, od 18. septembra 1944 do 1. maja 1945 v tiskarni »Slovenija« pod Vojskim pri Idriji, do 8. maja 1945 pa v osvobojenem Trstu, kjer je izšla zadnja številka. Bil je edini tiskani partizanski DNEVNIK v zaslužjeni Evropi.

VELIKA VEČINA DELAVCEV JE VČERAJ MIRNO ODŠLA V TOVARNE

Protestna stavka na Poljskem ni uspela Papežev odposlanec odpotoval v Varšavo

Predsednik Solidarnosti Lech Walesa pod nadzorstvom v bližini prestolnice - Žalost in poziv k pomiritvi v poslanici primasa Glempa

Tank na strateškem križišču v okolici Gdanske (zgoraj) in študentska manifestacija za Poljsko v Rimu. (Telefoto AP)

VARŠAVA, DUNAJ, RIM — Pravi obračun poteka včerajšnje sode, ki je bila prva delovna po uvedbi obsednega stanja, bo mogel le čez nekaj dni, sprito zamude, s katero pronicajo vesti iz Poljske pod vojskim režimom. Toda zdaj se, da v dnevu, ki so ga baje preostali voditelji Solidarnosti na prostosti izbrali za splošno protestno stavko, ni bilo nobenih večjih incidentov, nad katerimi je trepetala vsa svetovna demokratična javnost. Uradne vesti, ki jih posredujejo uniformirani radijski in televizijski napovedovalci iz Varšave, pa zagotavljajo, da so v poljskem glavnem mestu in v večini drugih krajev tovarne redno delale in da so se razmere povsod umirile, tudi tam, kjer so bili v preteklih dneh huji incidenti.

Rešnici na ljubo postopno pomiritev ob le neznanih praskah potrobuje tudi večina potnikov, ki so se včeraj vrnili iz Poljske v zahodne države, čeprav ob tem poročajo o splošni potrobnosti in zakrbljenosti, ki naj bi prevladala med poljskim prebivalstvom po glasovitosti obsednega stanja in uvedbi policijske ure. Po drugi strani pa je treba zabeležiti tudi vrsto precej alarmističnih govoric, ki jih razširjajo prav tako nekateri zahodni povratniki, zlasti glede posledic četrtkovih izgrediv med šlezjskimi rudarji in v baltskih mestih, po katerih naj bi šlo število mrtvih v desetine, medtem ko poljske oblasti zatrjujejo, da jih je bilo samo 7.

Za sedaj je povsem nemogoče preveriti verodostojnost teh podatkov, najbolj verjetne se pa zdijo vesti, da je v izgrediv od začetka tedna izgubilo življenje 21 ljudi, med njimi tudi član milice. Pretirano se zdijo tudi govorice o 50.000 aretiranih, saj poljske cerkve, ki zbira o tem pojmaske podatke, zatrjuje, da je bilo zatrtih od 3.000 do 5.000 ljudi. Varšavski radio je priznal, da so potekale v nekaterih mestih manifestacije, ki jih pa pripisuje »malostevilnim skupinam« najznajnikov, ki jih je milica prepodila z (ledenimi) vodnimi curki ali solzilcem, in ne šteti z opominu in pozivi k rednemu izvrševanju delovnih dolžnosti.

Vsaj po prvih znamenjih sodeč je torej napovedana protestna stavka v bistvu propadla, navzlic osebnemu pozivu Walesa, ki ga je vseboval letak, ki so ga včeraj jutraj našli v prvih klopih cerkve Svetega križa v središču Varšave (in so ga nekateri turisti prethotapili tudi na Zahod). Gre v bistvu za pismo predsednika Solidarnosti, ki ga je izročil 15. t.m. tajniku poljske škofovske konferenec Dabrowskemu. Temu je bilo namreč dovoljeno, da ga obišče v vili v Chyliczkiji pri Varšavi, kjer je Walesa pod nadzorstvom in kamor se mu je baje pridružila žena z 2 od 6 otrok. V dokumentu je predsednik Solidarnosti pozval delavce, naj stavkajo v velikih tovarnah in naj izvajajo pasivni odpor v manjših obratih, toda naj se izogibajo spopadam in prelivanju krvi.

Vojaški svet za nacionalno rešitev, ki mu predseduje general Jaruzelski (ki sprito razmer ni odšel osebno v Moskvo voščiti Brežnjevu ob 75-letnici), je pred sinočnim sklenil povišati z novim letom minimalne plače in jih prilagajati naraščanju cen. Kot poroča varšavski radio so vojaške oblasti odločile tudi dovoliti obnovitev prodaje alkoholnih pijač in priskrbeti večje zaloge živil za božične in velikonočne praznike (večje količino rib naj

bi kupili v Jugoslaviji). Za ta čas naj bi tudi omilili prepovedi potovanja, že od danes so pa skrajšali policijsko uro (od 23. do 5.) po vsej Poljski, razen v Gdansk, Lublinu, Katowicah, Szczeczinu, Wrocławu in Elblagu. Radio je tudi potrdil razpust vseh družbenih, študentskih, novinarskih in akademskih združenj čez trajanja izrednega stanja, ki pa ne prekinja poti k demokratizaciji in gospodarskim reformam. Sklenili so tudi pospešiti sodni postopek proti bivšim voditeljem partije. Nekateri procesi so se že začeli včeraj, obenem pa so napovedali začetek sodnega postopka po prekem sodu proti 60 delavcem, sindikalistom in intelektualcem, ki so organizirali stavke in protestne manifestacije.

V vseh poljskih cerkvah bodo danes prebrali poslanico primasa Jozefa Glempa, ki izraza »žalost in umiljenost« in moli, da vse ne bi prelivala kri, na koncu pa poziva vernike k pomiritvi. Veliko upanje za možnost obnavljanja pogajalskih odnosov med oblastjo in družbenimi komponentami vliava prihod posebnega papeževga odposlanca, nadškofa Luigija Pog-

gija, ki je včeraj odpotoval iz Rima, prejel na Dunaju dokumente za prehod meje in bo začel že danes pogovore s poljskimi cerkvenimi oblastmi in z vojsko vlado, med katerimi bo skušal posredovati za vzpostavitev pogojev za povratek k normalnim razmeram v državi.

ZDA suspendirale sporazum o strateškem sodelovanju z Izraelom

WASHINGTON — State department je pred sinočnim uradno sporočil, da so ZDA suspendirale sporazum o strateškem sodelovanju z Izraelom zaradi sklepa telavivske vlade o aneksiji Golanske planote izraelski državi. Po mnenju ZDA je Izrael s svojo odločitvijo kršil sporazum o strateškem sodelovanju.

Amteriški sklep je vzbudil oster protest pri izraelskih oblasteh, arabske države pa so ga seveda ugodno sprejele.

PROF. SAMO PAHOR ZMAGAL BITKO PROTI TRŽAŠKI DAVKARIJI

RIM — Prof. Samo Pahor je zmagal še eno bitko v boju z davkarji. Rimski pretor Giorgio Signani je namreč razsodil, da je odlok rimske davčne izterjevalnice, ki je po nalogu tržaške izterjevalnice zahtevala od zakladnega ministrstva, naj prof. Pahorju na plači odvzame vsoto, ki jo dolguje davkarji, neveljaven, ker ni opremljen s slovenskim prevodom.

Tržaški davkarji torej prav ni dano, da bi izterjali tistih nekaj tisočakov (in ne milijard, kot bi lahko kdo sklepal iz njene vztrajnosti) od prof. Sama Pahorja. Po rubesla je že vse, od groženj do kusevanja in sedaj do terjatve »pri izvoru« plače prof. Sama Pahorja, zapravlja je že težke denarje z ednim namenom, da svoje tisočake izterja ob poslednem uveljavljanju načela, da je pač edini dovoljen jezik italijanščina.

A še enkrat se je ušla. Rimski pretor je v svoji obrazložitvi zapisal, da so vsa določila londonskega sporazuma še vedno veljavna, ker jih omisski sporazumi, ki jih je italijanski parlament ratificiral, v celoti osvajajo. »Iz take formulacije in iz duha celotnega sporazuma, ugotavlja rimski

pretor, jasno izhaja, da sta namestila obe državi najmanj potrditi že prejšnjo zaščito s polnim učinkom, kar pomeni, da za obrnitev zaščitne stopnje obeh etničnih skupin ni bilo potrebno nobeno določilo o izvajanju ali o izvrševanju. Specifično sklicevanje na posebni statut, ki ni več v veljavi, pomeni namreč formalno uveljavljanje teh določil.«

Skratka, če je imel prof. Samo Pahor pravico, da je prej na osnovi londonskega sporazuma prejel davčne pozitive v slovenščini (in te pravice ni postavljala v dvom niti davkarja, ki je po letih upiranja dostavila prof. Pahorju slovenske obrazce prav s sklicevanjem na določila memorandumu), mu omisski sporazumi to pravico najmanj potrjujejo. Ker ni nobenega dvoma, da je prof. Pahor pripadnik slovenske manjšine in ker gre za ustavno pravico, ki jo oblasti morajo izpolnjevati (in davčna izterjevalnica ima enake dolžnosti kot oblasti, ker pač deluje po njihovem nalogu) je torej sklep o »zaseganju« dela plače neveljaven. In davkarja bo morala na Pahorjeve tisočake še nekaj časa počakati.

Zakaj zvišana naročnina

Bralci in naročniki našega dnevnika so gotovo opazili, da že nekaj dni objavljamo nove naročnine na list za leto 1982. Te naročnine so nekoliko višje od dosedanjih: celoletna se je od dosedanjih 49.000 lir dvignila na 59.000 lir, polletna od dosedanjih 35.000 lir na 43.000 lir, mesečna pa od dosedanjih 7.000 lir na 8.000 lir.

Ta nove cene veljajo za vse tiste, ki bodo naročnino na Primorski dnevnik poravnali naokolišne do 30. aprila 1982, po tem datumu pa bo celoletna naročnina znašala 96.000 lir namesto dosedanjih 84.000 lir. Cena posameznega izvoda dnevnika ostane za sedaj nespremenjena — 400 lir, ker je tako določeno z zakonom, zelo malo verjetno pa je, da bo ta cena ostala skozi vse prihodnje leto, saj bodo nenehno rastoči stroški gotovo narekovali njeno zvišanje.

Založništvo tržaškega tiska je bilo prisiljeno zvišati naročnine, vendar je to zvišanje zadržalo v kar se da omejenem obsegu zadrževajo se, da vsako povišanje še dodatno obremenjuje zaradi splošne inflacije že tako obremenjene družinske proračune. Pri tem je zlasti upoštevalo, da je Dnevnik za Slovence v Italiji prvi in glavni dnevni vir obveščanja o svetovnih in domačih dogodkih na useh področjih življenja in glasnik njihovih težej, pričakovanih in zahtev.

Toda pravi realnosti ni mogoče, posebno ne v hudi gospodarski krizi, s katero se soočajo vsa poletja v državi, še toliko bolj pa založništva. Če so v težavah velike založniške hiše, ki lahko pri svojih edicijah računajo na široko vsestravno tržišče in na finančno podporo velikih vsestranskih strank ali državnih, poldržavnih in privatnih družb in industrijskih koncernov, je toliko bolj razumljivo, da je v pogojih slovenske krize »težavne založniške hiše narodnostne manjšine, ki delujejo za izboljšanje omejenega področja in ki povrh vsega ni deležna nobenih podpor: ne državnih, ne strankarskih in niti podpor velikih industrijskih družb, pač pa je odvisna v največji meri od lastne založniške in specializirane gospodarske dejavnosti, od oglaševanja naših drobni in v najboljšem primeru srednjih podjetniških dejavnosti, od razširjenosti svojih edicij in od naročnih namje.

V tekmočnem letu se je samo cena rotacijskega papirja zvišala za okrog 20 odstotkov, plače nameščencev zaradi novih točk draginske doklade najmanj za 10 odstotkov, zaradi podražitve bencina so se podražili prevozi kolportajni stroški, povzikle so se poštno tarife in druge javne storitve kar vse, vzporedno s splošno okrog dvajsetodstotno inflacijsko stopnjo večkrat presaga mejo sedanega zvišanja naročnih za Primorski dnevnik za prihodnje leto, ki dosega v povprečju med celoletno in mesečno naročnino, nekaj manj kot 12 odstotkov.

Ugodnost pri naročninah, zlasti celoletni, je tudi v tem, da mora bralec, ki sproti kupuje Primorski dnevnik v kioskih, za okrog 300 števil na leto odšteti 120.000 lir, pri ugodnosti naročnin (do konca aprila 1981) pa le 59.000 lir, to je več kot polovico manj. In končno nudi Primorski dnevnik naročnikom ugodnosti še pri brezplačnem objavljanju »malih oglaševanj« in čestitk ter s tradicionalnim nagradnim žrebanjem.

Vsega tega nismo napisali samo zato, da bi opravičili ta, žal neizbežni ukrep Založništva tržaškega tiska, pač pa v prvi vrsti zato, da bi naše cenjene naročnike in bralce ponovno opozorili na težave, s katerimi se mora spopadati vsa naša narodnostna skupnost pri svojih naporih, da si v stanju svoje gospodarske šibkosti zagotovljuje tista sredstva, ki so ji nujna potrebna v njenem boju za narodnostni obstoj in razvoj na useh področjih življenja.

Tiskarna beseda (in v mislih timsko pes zamejski slovenski tisk) je v tem boju bila v preteklosti in je danes nič manj eno bistvenih in nepoprečnih sredstev in zato je dolžnost celotne narodnostne skupnosti in vsakega njenega člana, da jo podpira tudi s tem, da se nanjo naročuje, da jo podpira in širi.

WASHINGTON — Glasnik Bele hiše je včeraj sporočil, da bo egipčanski predsednik Hosni Mubarak 3. februarja prihodnjega leta odpotoval na uradni obisk v ZDA. Glasnik je poudaril, da obisk označuje kontinuiteto širokih in globokih odnosov med obema državama.

MOSKVA — Liza Aleksejevna je včeraj zapustila Sovjetsko zvezo. Snahu znanega disidenta Andreja Saharova je na moskovskem letališču pozdravilo kakih petnajst prijateljev in sorodnikov.

Kakšen socializem?

Krščanstvo se živi in navdihuje milijone ljudi, čeprav je inkvizicija poslala na gromade in sežgala na stošice nedolžnih človeških bitij. Naj se zato čudimo, če milijoni ljudi težijo k socializmu? Kljub Krenšladu, moskovskim procesom, Podstavu, kominformu, Budimpešti, okupaciji Češkoslovačke, pokolu v Gdansk, kitajsko-vietnamski vojni, državnemu udaru na Poljskem?

In vendar nas poljski dogodki silijo, da se vprašamo: kakšen socializem?

Je res zgrešeno vse, kar je bilo storjenega? Lenin je pred smrtjo »aril pred premočjo birokracije, mučenika poljskega delavskega gibanja Roza Luksemburg pa je zadržal, da tedaj, tudi to polemiko misel: »Brez splošnih volitev, brez neovirane svobode tiska in zborovanja, brez svobode boja, menj življenja in vsaki javni ustanovi izumre, postane zgolj blede podoba življenja, v katerem ostane kot dejavni element le birokracija... Da, lahko gremo celo dalje: take razmere morajo pripeljati do posurovelosti javnega življenja.«

Funkcionar Kominterne. Manuileti je bil prepričan, da je misel Roze Luksemburg »poljska varianta fašističnega trockizma«. To je bil, najbrž, povod za razpusitev poljske komunistične partije in množični pokol njenih članov v Sovjetski zvezi leta 1938 (rehabilitacija so doživeli šele leta 1957).

Kakšen socializem, torej? Goto-vo ne tisti, ki ga je Stalin vsilil vzhodnoevropskim državam no letu 1948, ko je splošno upanje v ustvarjalno novost ljudske demokratične. Ta novost se je končala na pešaljš s Slanskim, Rajkom, Kostonom in v Gomulikov jeji. Kaj je ostalo tedaj? Podružbena sredstva za proizvodnjo do sistema, ki je bil za las podoben državnemu kapitalizmu in »ulfe-rates«, kjer so delavcem v zameno za njihovo podporo nudili plačo in družbene storitve. Toda delavci je ostal delavec: v njegovem imenu je partija upravljala družbeno lastnino, ni pa mu pustila, da bi sodočlual. Kvečjemu je lahko soglasal s sklepi vodstva.

In vendar je Leninovo načelo, da je socializem seštevek dveh elementov: družbene lastnine proizvodnih sredstev in diktature proletariata; se pravi delavske oblasti. Drugič je poudaril, da je socializem »elektifikacija in oblast sovjetov«. Sovjetov, ne pa partijskih funkcionarjev, ki so se odzvali delavskemu razredu!

Ce iz tega vidika analiziramo poljske dogodke, potem je (vsaj teoretično) jasno, da bi na Poljskem pripadala oblast »Solidarnosti«. Seveda se bo kdo uprašal, ali bi to ne bila kontrarevolucija... Težko si je misliti, da bi se Poljski hoteli vrniti k staremu in vrnili tovarne kapitalistom. Katerim pa? Sicer pa so poljski delavci lepo pokazali, da jim gre za socializem, ko so terjali samoupravljanje. Skrajneže, seveda, nismo ob strani, saj niso predstavljali volje milijonov delavcev.

Tu prihaja do izraza blokova poveznanost Poljske, kar nima nobenega opravka s socializmom. Vojaško politični blok je pač interesno zavezanstvo, ki sloni na premoči neke velesile. Žal pa ta velesila — Sovjetska zveza, namreč — ne dopušta v svojem zavezanstvu nikakršnih razlik, morda zato, ker bi vsaka sprememba o bloku ogrozila njeno notranje ravnotežje.

In vendar je bodočnost socializma prav v tem: v pluralizmu socializmov, ki se je doslej kazal le v negativnem smislu. Dosegli smo iskali le primere socializma, ki so bolj ali manj represivni. Izjema je bržkone Jugoslavija, ki je ubrala pot samoupravljanja. Ni morda bodočnost socializma prav v raznolikosti in konkurenčnosti socialističnih modelov, ki naj zagotavljajo čimveč svobode, soudeležbe v gospodarstvu, pluralizma in demokracije?

Na to karto je stavil »evrokomunizem«, kajti uresničitev demokratičnega socializma na zahodnem delu Evrope bi predstavljal model, mimo katerega bi ne mogli, prej ali slej, ne Poljaki, ne Nemci, ne Čehi in niti Rusi.

Zato lahko trdimo, kljub udaru na Poljskem, da upanje socializma ni umrlo. Kvečjemu krta od vsakega izmed nas več kritičnosti in ustvarjalnosti.

... IN TAM JE ŠE VEDNO STRELIŠČE

V nedeljo popoldne sem bil na openski zvečanosti v spomin Bobku, Ivačiću, Kosu. Tomaziću in Vudnalu, ki so pred štiridesetimi leti padli pod strel fašistične milicije. Tam sem bil prvič v otroških letih in v spominu mi je ostal samo visoki zid iz sivih kraskih kamnov. Takrat nisem vedel, kaj se je na onem mestu pravzaprav zgodilo, le to sem dojel, da se je zgodilo nekaj strašnega. Vtis je bil tako močan, da me vedno stisne, kadar grem mimo strelišča v Sežano ali nazaj.

Prejšnjo nedeljo sem šel na svečanost iz neakne psihološke nuje. Kajti ne moreš pisati o ljudeh, ne da bi postal del tebe. In ko sem bil med tistimi stenami, v množici ljudi, nisem toliko prislilni temu, kar so govorniki pravili tempeč opazoval rjavo travo, ki je vsa skuštrana in šopasta štrlela iz zamrznjene zemlje, gledal sem pravokotnik neba, ki se je v zinski modrini bočil nad streliščem, in upal, da je bil tisti dan pred

štiridesetimi leti prav tako sončen, kakor je bil prejšnjo nedeljo. Kajti videti sonce, čeprav veš, da ga ne boš nikoli več, je lahko še kanček sreče.

Kar me je presenetilo med zbranimi ljudmi, ki so napolnili prostor na strelišču, je bilo njihovo ganjotje. Konec koncev je od tisti smrti minilo že štirideset let, vsakdo od prisotnih, vsaj med starejšimi, je že stal pri odprtem grobu matere, očeta, prijatelja in je na lastni koži spoznal, da življenje ni veselica. Od njih bi si pričakoval več odmaknjenosti, več uradne udarnosti. V resnici pa sem videl ljudi s solznimi očmi, množicami, da vsaj za trenutek iz gub preteklosti izskajo vso tragedijo onega strašnega časa in se z njo istovetijo. Kakšne globoke sledove sta fašizem in boj proti nemu pustila v našem skupnem čustvovanju in zavesti! Najsmo si še tako različni, po navadah, značajih, pogledu na svet, v odklanjanju fašizma,

v identifikaciji s tistimi, ki so padli pod njegovo tiranijo, smo eno.

In tako tudi mislim, da ni bilo nikogar med prisotnimi, ki ne bi z užaljenostjo in bolečino ugotovil, da je opensko strelišče še vedno v rabi. Da se tam še vadijo ljudje, ki jim je streljanje v sport in zabavo. V zaprtem prostoru, skozi katerega moraš iti, da prideš na kraj, kjer so padli Bobek, Ivačić, Kos, Tomazić in Vudnal, vidiš na steni veliko sliko merjasca. Stoji v profilu in na njegovem telesu so začrtane koncentrične elipse, ki najbrž nakazujejo, kam je treba streljati, če ga hočeš zadeti v živo. Ko sem se vračal domov, nisem mogel odpoditi misli, da manjka na tistih stenah samo še navodilo, kako streljati človeka. Najprimernejša ura je med peto in osmo jutraj. Vsi letni časi so dobri. Ko ga ujameš, mu zavežeš oči, ga posadiš na stoličko tako, da je z obrazom obrnjen proti naslonjalu, in nato streljaš: v hrbet.

JOZE PIJREVEC

RIM — Začarana igra rdečih brigad se je začela. Prvo običajno ideološko obarvano sporočilo, ki so ga teroristi včeraj, po že ustaljeni navadi, pustili v nekem kosu za smeti v središču Rima sicer še ne vsebuje nobenih pogojev za izpustitev brigadnega generala NATO Jamesa Dozierja, je po prav gotovo uvod v najbrž dolgotrajno izsiljevanje, ki tragično spominja na pretekle ugrabitve rdečih brigad.

Dejstvo, da sporočila ni podpisal noben od RB, temveč organizacija kot taka, potrjuje, da so ugrabitev ameriškega oficirja organizirale trenutno najaktivnejše teroristične celice v Milanu, Neaplju, Rimu in Turinu. Skupen napor vseh teh vodov je bil potreben ne le zaradi zahtevnosti ugrabitve, temveč najbrž zato, da bi najbolj skrajni pripadniki RB pokazali zmernejšim brigadistom (ki so po usmrtitvi inženirja Taliercia in Roberta Pecija odprli znotraj organizacije široko razpravo o umestnosti tako tragičnih epilogov ugrabitev) kdo je trenutno najmočnejši v organizaciji. Sporočilo številka ena vsebuje podrobno analizo o vlogi NATO, ki je označena kot dokaz ameriške hegemonije nad Evropo. In prav v tej dokazi zapleteni analizi itij najbrž vzrok za ugrabitev ameriškega generala. Po mnenju nekaterih poznavalcev bi namreč RB želeli prevzeti neke vrste »četovstva« nad mirovnimi gibanji, ki so se v zadnjih časih spustano pojavila vzdolj evropske celine in italijanskega polotoka in so, češče, vsebovala precej izrazit protiameriški značaj. Znanja je namreč težnje teroristov po čim večje težnje z realnimi težnjam ljudstva, težnja, ki pa jo sproči njihovih krvavih metod in ideološke skrajnosti, ljudstvo do sledno odklanja.

Ob pričakanju novih razpletov (ki jih sporočilo v bistvu ne vsebuje) je treba žal spet bele-

Samomor predsednika albanske vlade

TIRANA — Predsednik albanske vlade Mehmet Shehu je pred včerajšnjim naredil samomor. Vest je od albanskega državnega radia povzela jugoslovanska

Delegacija ZSM Jugoslavije obiskala Gorico in Čedad

GORICA — Delegacija zvezne konference Zveze socialistične mladine Jugoslavije in republiške konference ZSMS, ki je te dni gost Mladinskega odbora SKGZ, je včeraj obiskala Čedad in Gorico. V dopoldanskih urah so se člani delegacije sestali na sedežu društva »Ivan Trnko« s predstavniki TO SKGZ za videmsko pokrajino. Predsednik teritorialnega odbora Viljem Černo je goste seznanil s problematiko slovenske narodnostne skupnosti v videmski pokrajini in se zaustavil pri vprašanjih šol v slovenskem jeziku in gospodarstva.

Popoldne se je delegacija v Gorici srečala s predstavniki teritorialnega odbora za gorško pokrajino, Predsednik Mirko Primožič in tajnik Aldo Rupej sta jim podala izbrano informacijo o prisotnosti in delovanju slovenske manjšine v tej pokrajini. Na srečanju so bili poleg članov mladinskega odbora SKGZ prisotni tudi predstavniki OK ZSMS iz Nove Gorice in Tolmina. Sledil je ogled novega Kulturnega doma, kjer je goste sprejel predsednik upravnega odbora prof. Milko Rener in spregovoril o kulturnem delovanju gorških Slovencev. Včerajšnji dan so gostje zaključili s sestankom z mladinskim odborom, na katerem je ssteel govor o mladinski problematiki in o možnosti poglobitve sodelovanja med mladimi, v večernih urah pa so si ogledali film v okviru retrospektive slovenskega filma. (mm)

S PODELITVE SPOMINSKIH ZNAČK AKTIVISTOM NA PROSEKU IN KONTOVELU

Mladina mora brez omahovanj slediti poti, ki so jo začrtali pred 40 leti

Spominke značke je prejelo 153 vaščanov - Govor predsednice Zdrženja aktivistov osvobodilnega gibanja na tržaškem ozemlju Neve Lukeš

V Kulturnem domu Prosek - Kontovel so sinoči z bogato kulturno pridelitvijo počastili biveše domače aktiviste in aktiviste OP, ki jim je Socialistična zveza delovnega ljudstva Slovenije podelila spominke priznanja za njihovo udejstvovanje in žrtvovanje v času druge svetovne vojne. Spominke značke, ki so jih podeljevali predstavniki Zdrženja aktivistov osvobodilnega gibanja na tržaškem ozemlju je prejelo 153 vaščanov s Proseka in Kontovele, kar pomeni o velikem prispevku obeh vasi pri skupni borbi zoper zatiralca. Slavnostni govor je ob tej priložnosti imela predsednica Zdrženja aktivistov osvobodilnega gibanja na Tržaškem Neva Lukeš, ki se je s pretresljivim primerom spomnila črne preteklosti in nato velik del govora namenila mladini, ki mora brez omahovanj slediti poti začrtani pred 40 leti. Slavljenjem je ob koncu začela, da ostanejo še vedno aktivisti - «aktivisti miru, bratstva sožitja, aktivisti za ohranitev naše svobode in za izbojevanje naših pravic».

Prireditev, ki so se je udeležili med drugim številni predstavniki Zveze borcev, Zveze vojnih invalidov, Zdrženja zveze borcev obalnokraških občin, zahodnokraškega rajonskega sveta in domačih organizacij, je začela godba na pihala pod vodstvom Slavka Lukše s himno «Hej Slovani», sledil je nastop otroškega pevskega zbora domačega kulturnega društva pod vodstvom Erike Brišič, ki ga je na harmoniji spremljala Damjana Kralj. Pred podeljevanjem spominskih značk je slavljenjem čestital predstavnik Zdrženja zveze borcev iz Sežane Alfonz Grmek.

Po podelitvi je smiselni pevski zbor «Vasilij Mir» ob spremljavi harmonikarskega ansambla prosekse podružnice Glasbene matice pod vodstvom Evgena Prinčiča zapel nekaj borbenih pesmi. Med nastopoma otroškega in moškega pevskega zbora so člani amaterskega odra «Jaka Štoka» podali več recitacij, med katerimi sta bili najbolj pretresljivi zadnje pismo Pinka Tomažiča zarodni in pismo Simona Kosa bratu. Prijetni večer v Kulturnem domu Prosek - Kontovel je svečano zaključila prosekse godba na pihala z «Internacionalo».

● Deželni svet bo v torek razpravljal o poljskih dogodkih; istega dne bo KPI priredila v svojem sedežu

OKROGLA MIZA RAZSODIŠČA ZA PRAVICE BOLNIKOV

Humani odnosi naj nadomestijo birokratsko prakso v zdravstvu

Na okrogli mizi so razpravljali o tem, kako naj bodo ljudje soudeleženi pri upravljanju zdravstvenih uslug

Razsodišče za pravice bolnikov je včeraj priredilo v konferenčni dvorani tržaške splošne bolnice okroglo mizo na temo «Pravice, ki jih imajo bolniki». Ne gre za to, da neke «abstraktnes pravice, kot je dejal v uvodnih besedah tajnik vseživljenjskega vodstva razsodišča dr. Guido Ci-matti, ampak za drugačno pojmovanje odnosov med bolniki in strukturalni oziroma zdravstvenim osebjem.

Govornik se je navezal sicer na zdravstveno reformo in dejal je, da jo je potrebno uresničiti, vendar je poudaril, da izpolnjuje razsodišče naloge, in zapolnjuje prostore, ki jih državne institucije puščajo prazne. Gre, skratka, za konkretne stike z bolniki in njihovimi problemi, gre za to, da postane razsodišče glas ljudi, ki so morali do sedaj molčati, ki so morali do sedaj molčati, ki so morali do sedaj molčati.

V razpravo so posegli tudi nekateri oškodovanci, njihova pričevanja so bila vseskozi «zanemljiva», ali bolje, dokazala so, kako važno je, da so vsi zavzemajo za to, da zdravstvo, ki je dejal v uvodnih besedah tajnik vseživljenjskega vodstva razsodišča dr. Guido Ci-matti, ampak za drugačno pojmovanje odnosov med bolniki in strukturalni oziroma zdravstvenim osebjem.

Rajonski sveti

Vzhodnokraški rajonski svet bo imel te dni polne krole dela. Predvideni sta dve seji. Prva bo jutri, ob 17. uri, druga pa v torek v jutri, ob 17. uri, v sredo, v drugem skicljanju. Ta seja bo posvečena obravnavi variante 30.

PREDSTAVITEV PANGHERJEVE KNJIGE

Nova bolnišnica na Katinari dograjena v razmerju 95 od sto

Avtorja «Projekta Katinara» predstavila rektor tržaške univerze Fusaroli in predstavnik CNR prof. Mariani

Nova bolnišnica na Katinari je dograjena v razmerju 95 od sto. In je doslej stala 90 milijard lir. Z njo bo Trst pridobil novo pomembno zdravstveno strukturo, ki bo obkrožila preostale bolnišnice v mestu in v bližnji okolici; razbremenjena bo predvsem glavna bolnišnica, hkrati s tem pa bo odprta nova bolnišnica pomenila tudi veliko pridobitev za tujakinsko medicinsko fakulteto. In to v trenutku, ko se tržaške družbene bolnišnice pripravljajo na to, da prenehajo obstajati kot avtonomna ustanova, in preidejo v smislu zakona o zdravstveni prenosnosti pod okrilje tržaške lokalne zdravstvene enote.

Te ugotovitve so prišle do izraza med včerajšnjo predstavitvijo knjige v prostorih Inštituta za človeško anatomijo. Knjigo je napisal predsednik krajevne zdravstvene enote Giuseppe Pangher, ki sta ga številnemu občinstvu in predstavnikom oblasti predstavila rektor tržaške univerze prof. Fusaroli in predstavnik Vseživljenjskega sveta za raziskave prof. Mariani. Knjiga obravnava v začetku zdravstvene strukture, ki

Razstava, ki tako rekoč odkriva našo deželo in njen značaj, je nastala na željo ali bolje na zahtevo deželne uprave, ki je pred štirimi leti izglasovala zadeveni zakon, na osnovi katerega je vodstvo mestne galerije «Revoltella» v treh letih napornega in odgovornega dela pripravilo to, kar smo mogli sinoči občudovati v pomorski postaji, ko smo ugotovili, da je tudi na tem področju naša dežela prav na račun svoje heterogenosti in «obmenosti» zelo bogata.

ZAKLJUČNA MANIFESTACIJA BO V AVDITORIJU

Achille Occhetto bo danes sklenil drugi deželni kongres komunistov

Včerajšnji dan posvečen izključno razpravi o tajniškem poročilu - Posl. Baraccetti deželni svetovalec Bratina in senatorka Gerbec govorili o slovenski problematiki

Z izglasovanjem resolucij in sklepov političnih dokumentov, z govorom člana državnega vodstva stranke Achilleja Occhetto ter izvolitvijo novega deželnega komiteja in deželne nadzorne komisije, se bo danes dopoldne v tržaškem avditoriju zaključil drugi deželni kongres KPI, ki se od četrtke dalje odvija v našem mestu pod geslom «KPI za mir, razvoj, enotnost in obnovo Furlanije - Julijske krajine». Včerajšnji dan kongresa je bil v celoti posvečen razpravi o poročilu tajnika Rossetija in pa zasenjanjem delovnih komisij.

Kot je bilo sicer pričakovati, je bilo tudi med včerajšnjim dnem e-na osrednjih tem razprave vprašanje poljskih dogodkov. Če izvzamemo poseg enega videmskega delegata, ki se ni strinjal s stališčem stranke do tega problema, je bila reakcija ostalih delegatov, ki so se segli v razpravo (včeraj okrog 50-ridet) povsem enotna in je izzevali v obzoru uveljavljene rešitve; vsi delegati pa so v zvezi s tem podčrtali, da mora stranka v svoji sredini natančno in poglobljeno analizirati ne samo sedanje dogodke, ampak tudi razloge, ki so do njih privedli.

Nemogoče je tukaj navesti vse ostale probleme, ki so jih delegati iznesli v svojih posegih; v ospredju so seveda bila vprašanja naše dežele, gospodarske krize, avtonomije in strankine dejavnosti; slišati je bilo celo vrsto res zanimivih posegov, ki so pokazali pripravljenost delegatov in njihovo zavzetost tako v predlogih za reševanje notranjih problemov, kot v prizadevanjih, da bi KPI res pripomogla za izhod iz sedanje družbenopolitične in gospodarske krize in postala tista sila, ki bi ki bi utrla novo pot za drugačno upravljanje in vodenje dežele. Med razpravo je bila tudi ponovno izražena nujnost, da italijanski parlament čim prej začne razpravo o globalni zaščiti slovenske narodnostne skupnosti, ne glede na pomankanje zakonskih predlogov vlade in KD. To je najprej poudaril posl. Baraccetti, ki je tudi dejal, da se gotovo strinja z Iskrovimi besedami, ko pravi, da je v slovenski manjšini opaziti veliko nezadovoljstvo zaradi 35-letnega zavlačevanja in čakanja. O slovenski manjšini je govoril tudi deželni svetovalec Ivan Bratina, ki pa je govoril le o nekaterih partikularnih vprašanjih, ki jih odpira slovenska problematika; dejal je, da se je v zadnjih letih uveljavilo prepričanje, da gre za deželni problem in po tej poti je treba tudi nadaljevati; ne bilo bi pa slabo, če bi za ta vprašanja bile zadolžene tudi cone (nove strankine decentralizirane strukture), ker bi posamezne probleme lahko poglobljeno na teritoriju in ker takih problemov ne bo moč rešiti z ustavno ureditvijo.

Izključno o slovenskih vprašanjih je govorila senatorka Jelka Gerbec, ki je med drugim podčrtala, kako so ti problemi važni posebno v sedanjem trenutku, saj nismo še bili tako blizu začetka parlamentarne razprave; delegate je opozorila na velik političen pomen zakonskega predloga KPI, zaradi česar ga mora stranka postavljati kot stalni moment svojega boja in ga upoštevati.

Jih je Trst pridobil v preteklih stoletjih, nato pa predstavlja nekakšen historiat nove katinarske bolnišnice od dolocitve potrebne zemljišča na Katinari do njene dograditve. Pangherjevo delo prinaša tudi podroben pregled zdravstvenih naprav, s katerimi bo bolnišnica razpolagala v posameznih oddelkih.

Predavanje v Prebenegu

Kljub slabemu vremenu je bilo v petek zvečer v dvorani Srejske hiše v Prebenegu še kar lepo številno domačinov. Tamkajšnje kulturno društvo Jože Rapotec je namreč pripravilo družabni večer, na katerem je povabila Maria Magajno, ki je predaval barbarske diapozitive o potovanju po Islandiji. Prisotni so bili zelo zadovoljni, da so videli na platnu nešteto «gejzirjev», «fudrol», ledenikov, slapov, vulkanov, več ali manj delujočih in še mnogo drugih naravnih lepot, ki jih na tem otoku ne manjka. Podobno predavanje je bilo v sredo v Gregorčičevi dvorani za člane Društva slovenskih upokojencev.

VČERAJ V AVDITORIJU DEŽELNEGA SEDEŽA RAI

Končan prvi del radijske oddaje za naše šole «Med dvema ognjema»

Z včerajšnjo peto oddajo prvega kola se je sklenil letosnji krog radijske oddaje «Med dvema ognjema». Z novim letom bo sedaj na vrsti povratno kolo, ko bodo razne ekipe tretjih razredov naših višjih srednjih šol skušale nadoknaditi zamujeno to se pravi, da si bodo skušale zagotoviti čim več točk, kar bo še tako pomembno pri podeljevanju denarnih nagrad. Prva taka oddaja, ki gre v eter neposredno, pa bo 16. januarja.

V avditoriju deželnega sedeža RAI v Trstu sta se včeraj srečala tretja razreda vzgojiteljskih šol iz Gorice in Trsta. Ekipe sta bili seveda sestavljeni iz samih brhkih deklet, saj kaže, da je za fante delo v otroških vrtcih nezanimivo, ali pa se mu ne bi znali prilagoditi. Tako se je med predstavnicami nežnega spola bil ogoren boj za točke, ki ga je kot vedno z večjo roko vodila Marjaka Ofija, kateri sta bila v pomoč še Savina Remec in Aleksander Vodopivec. Za

Urniki trgovin za praznike

V prazničnih in predprazničnih dnevih bodo trgovine v Trstu in pokrajini poslovale po posebnem urniku, da ne bi prišlo do večjih nevednosti oziroma težav za odjemalce. Tako ostane do 31. t.m., v veljavi odlok občine, da lahko trgovine poslujejo tudi v dnevih, ko imajo predvideno tedensko ali medtedensko zaporo. Od 18. do 26. t.m., so lahko odprti razni bifeji in slaščičarne, ki nimajo licence javne varnosti.

Danes, 20. t.m., so lahko odprte vse trgovine blagovnega sektorja po normalnem urniku. Tudi v četrtki bodo lahko trgovine poslovale po predprazničnem urniku, medtem ko bodo za božič vse trgovine zaprte, razen cvetličarn, ki bodo lahko odprte samo dopoldan. V soboto, 26. t.m., bodo vse trgovine zaprte, razen mlekar in pekarn ter cvetličarn v okolici pokopališča. Odprte velja samo za dopoldanski čas. V nedeljo, 27. t.m., bodo vse trgovine zaprte, razen trgovin z jestevinami, ribaric, mesnic, drogerij in cvetličarn, saj bodo le te lahko poslovale dopoldan. V četrtek, 31. t.m., pa bodo lahko vse trgovine odprte po predprazničnem urniku.

Murna, govor je bil še o velikih dogodkih našega stoletja, resni glasbi, sportu, lahki glasbi, slovenski stvarnosti, podvigih in izumih, niz vprašanj pa je sklenilo «butalsko» vprašanje.

Kot v vsaki oddaji so tudi včeraj nastopili nekateri gostje, ki so se predstavili občinstvu s svojo vseščino. Tako je gojenka goriske šole Glasbene matice iz Gorice Bruna Fajt zaigrala na harmoniko, ki jo študira že sedem let, ansambel

TRI ARETACIJE V ZVEZI Z VALUTNIMI PREKRŠKI

Včeraj je sodna preiskava, v katero je bil kot prvi vpleten znani tržaški notranji Sandrinelli, doživela nov in nepričakovan razplet. Karabinjerji so namreč natakili listice 36-letnemu trgovcu s kavo Alessandro Polajozu, odvnetiku Marijanu Prearu ter ponovno tudi notariju Sandrinelliju. Pravzaprav se je slednji izognil aretaciji, saj se je včeraj, le nekaj ur pred aretacijo, počutil slabo in se je zatekel v bolnico, kjer ga sedaj stražijo karabinjerji. Sandrinelliju, kot smo že objavili v včerajšnji številki, aretirali v sredo zvečer, a to ga v četrtki izpuštili.

Za kaj gre? Vprašanje sta včeraj popoldne nekoliko osvetlila namestnika državnega tožila Coassin in Drigani, ki sta sklicala tiskovno konferenco. Povedala sta, da so Alessandro Polajoz obtožen protizakonitega izvoza valute v višini dveh milijard lir. To naj bi se zgodilo pred poludnevjem letom. V temku preiskave je bil Drigani mnenja, da obstajajo neizpodbitni dokazi o Polajozovi krivdi. Polajoz naj bi se pri svojih denarnih operacijah posluževal široke in razvejane mreže tako na vsrednjem kot na mednarodnem nivoju. Drigani je včeraj celo zatrnil, da so v preiskavo vpletene osebe, ki so v Italiji že znane zaradi protizakonitega izvoza valute. Težko je bilo izvesti kaj bolj konkretnega iz sodnikovih ust, saj se je pri vsakem bolj konkretnem vprašanju izmislil z izgovorom, da gre za sodno ali preiskovalno tajnost. Dodal je vsekakor, da je pričakovati še veliko novih razpletov v zvezi s trgovanjem kave na evropskem trgišču, in da je zaporne naloge podpisal sam generalni državni pravdnik Guspiani.

Česa pa sta obtožena notar Sandrinelli in njegov zet - odvnetik Prearo? Karabinjerji, ki so sinoči izvedli zaporna naloga, govorijo o osebnih in stvarnih pomočih, ki naj bi jih obtožena nudila Alessandro Polajozu. Čeprav med tiskovno konferenco nista bili omenjeni ti dve aretaciji (predstavnika državnega tožila sta namreč omenila le zaporne naloge, o katerih ne moreta reči ničesar), se je za to nota izvedlo, da je med hišno preiskavo, ki so jo izvedli tako na njegovem domu, kot v studiu in tudi na stanovanju odvnetika Priela, kjer naj bi Sandrinelli imel prost vstop, popolnoma zanikan, da bi se v zadnjih treh letih srečal z obtoženim Polajozom. Toda preiskovalci so vedeli, da sta se videla še prejšnji večer. Se najbliže je Sandrinelliju spravilo v zmedo dejstvo, da se je Alessandro Polajoz pojavil pred njegovimi vrati prav med hišno preiskavo. Kot rečeno sta oba aretirana, v Sandrinellijevem studiu pa so zaplenili

«goro» dokumentov, kot je izjavil sam Drigani. Zdi se, da gre za pomembne dokumente, ki naj bi baje potrjevali kaznivost dejanja.

Božične počitnice na šolah

Sole vseh stopenj in vrst bodo zaprte od 23. t.m. do 4. januarja prihodnjega leta. Tako bo zadnji dan pouka torek, 22. t.m., učenci in dijaki pa se bodo vrnili za šolske klopi 5. januarja. Božične počitnice bodo letos dokaj dolge, to ko da bo priložitno podati se na smučišča ali izkoristiti počitek na drugačen način.

Glede šolskega koledarja pa je treba poudariti se to, da bodo naslednje daljše počitnice ob veliki noči, ko bodo šolska vrata zaprta od 8. do 16. aprila. Kot znano se bo pouk zaključil 15. junija, medtem ko se bo velika matura začela kot običajno 1. julija.

VČERAJ NA DRŽAVNI CESTI 202

SMRTNA NESREČA PRI PROSEKU

Žrtev je 43-letni Edoardo Cok iz Nabrežine

Na državni cesti 202, kakih 100 metrov od tovarne Coca-Cola, je včeraj prišlo do silovitega trčenja med dvema osebnima voziloma. V nesreči je 43-letni Edoardo Cok iz Nabrežine, Kamnolom 70/a, izgubil življenje. 33-letni Arnaldo Rossi iz Drevoreda XX. septembra 4. pa je bil težje ranjen. Do nesreče je prišlo okrog 17.30, ko je na tistem predehu motno snežilo. Cok se je vračal proti domu iz Bazovice, kjer se je ustavil s prijatelji, Rossi pa je s svojim avtom renault vozi proti Trstu. Sami karabinjerji iz Nabrežine, ki vodijo preiskavo o nesreči, niso gotovi glede vzrokov nesreče. Dejstvo je, da sta voznila čelno trčila prav na sredini cestišča. Ker na mokrem asfaltu ni bilo sledov zaviranja, bo težko razumeti, kateri voznik je izgubil nadzorstvo nad vozilom in če se je to zgodilo morda med nepričakovanim prehitvanjem ali zaradi meteža.

Zaradi silnega udarca za Coka ni bilo pomoči; karabinjerji domneva, da je morda bila zanj usodna notranja krvavitev. Rossija je so sprejeli na nevrološki oddelki, kjer se bo moral zdraviti 40 dni zaradi udarcev v glavo in po drugih delih telesa. V nesreči si je Rossi zlomil tudi ramo in vrsto reber. Na kraj nesreče so prihiteli tudi gasilci, ki so bolničarjem Rdečega kri

«Andromeda» iz Trsta pa je izvajal tri skladbe lastne produkcije. Pozabiti ne smemo niti na dejstvo, da je občinstvu v dvorani namenjen kviz in tako je bilo tudi včeraj, ko so razdelili nekaj velikih in malih plošč.

Dr. Sfiligoy o drugem tržaškem procesu

V prostorih Slovenske prosvetne matice je bila sinoči spominke svečanost ob 40-letnici drugega tržaškega procesa. Nastopil je častni član matice dr. Avgust Sfiligoy, ki je tudi sam doživel proces in bil na njem obsojen na 30 let zapor. Govornik je prikazal tedanje razmere na našem območju, podrobneje razčlenil narodno delovanje vidnejših obtožencev in njihovo zadržanje na procesu, posebej pa se je ustavil ob likih petih junakov s Pinkom Tomažičem na čelu, nad katerimi je bila izvršena smrtna kazen posebnega fašističnega sodišča. S pravnega vidika je govornik - ki piše o tem knjigo - utemeljil neupravičenost izrečenih smrtnih obsodb in naglasil, da je hotel fašizem s tem procesom «monstr» predvsem ustrašiti Slovence z našega območja in iz same Slovenije. Mali narodi - je zaključil govornik - se po navadi morajo ponasati z velikimi, vzornimi borci. Zato je prav, da Slovenci častimo spomin Tomažiča in drugih junakov, ki so v tistih mračnih časih padli za naše skupne ideale.

Brezobrestna posojila za visokošolce

Tržaška hranilnica je dala na razpolago tudi za akademsko leto 1981/82 poseben sklad 70 milijonov lir za podeljevanje brezobrestnih posojil po 1.000.000 lir univerzitetnim študentom. Za posojilo lahko zaprosijo na novo vpisani študentje, pa tudi študentje višjih letnikov ter študentje, ki obiskujejo druge univerze, kolikor v Trstu ni ustreznih fakultete. Posojilo bodo študentje začeli vračati dve leti po opravljenem diplomskem izpitu, vračanje pa bo trajalo največ osem let.

Novoletna voščila v Časnikarskem krožku

Časnikarski krožek je včeraj posodilne priredil v svojih prostorih na Korzu tradicionalno novoletno srečanje, katerega so se tudi letos poleg članov Krožka in drugih časnikarjev, vključenih v Časnikarsko združenje in v Časnikarsko zbornico, udeležili najvišji predstavniki krajevnih oblasti ter političnega, gospodarskega in kulturnega življenja. Bilo je to neformalno srečanje za izmenjavo novoletnih voščil in želja, bila pa je tudi priložnost za nekaj priložnostnih besed, ki so jih izrekli dolgoletni predsednik krožka Chino Alessi, predsednik deželnega sveta Mario Colli in vladni komisar prefekt dr. Mario Marrosu. Predsednik krožka Alessi je izkoristil priložnost, da je prisotne obvestil o sklepu dežele, da odzove Krožku skromen letni prispevek 5 milijonov lir, kar bi zelo prizadelo razvejano krožkovsko družbeno dejavnost, predsednik deželne sveta Colli je podal kratek obračun delovanja deželne sveta in njegovih deželnih organov, prefekt dr. Marrosu pa je poudaril, da je minulo leto bilo leto mnogih težav, ki so bile premoščene z zavzetostjo in prizadevanjem vseh družbenih komponent in da bo ta zavzetost potrebna tudi v bodoče.

Glede šolskega koledarja pa je treba poudariti se to, da bodo naslednje daljše počitnice ob veliki noči, ko bodo šolska vrata zaprta od 8. do 16. aprila. Kot znano se bo pouk zaključil 15. junija, medtem ko se bo velika matura začela kot običajno 1. julija.

VČERAJ NA DRŽAVNI CESTI 202

SMRTNA NESREČA PRI PROSEKU

Žrtev je 43-letni Edoardo Cok iz Nabrežine

Na državni cesti 202, kakih 100 metrov od tovarne Coca-Cola, je včeraj prišlo do silovitega trčenja med dvema osebnima voziloma. V nesreči je 43-letni Edoardo Cok iz Nabrežine, Kamnolom 70/a, izgubil življenje. 33-letni Arnaldo Rossi iz Drevoreda XX. septembra 4. pa je bil težje ranjen. Do nesreče je prišlo okrog 17.30, ko je na tistem predehu motno snežilo. Cok se je vračal proti domu iz Bazovice, kjer se je ustavil s prijatelji, Rossi pa je s svojim avtom renault vozi proti Trstu. Sami karabinjerji iz Nabrežine, ki vodijo preiskavo o nesreči, niso gotovi glede vzrokov nesreče. Dejstvo je, da sta voznila čelno trčila prav na sredini cestišča. Ker na mokrem asfaltu ni bilo sledov zaviranja, bo težko razumeti, kateri voznik je izgubil nadzorstvo nad vozilom in če se je to zgodilo morda med nepričakovanim prehitvanjem ali zaradi meteža.

Zaradi silnega udarca za Coka ni bilo pomoči; karabinjerji domneva, da je morda bila zanj usodna notranja krvavitev. Rossija je so sprejeli na nevrološki oddelki, kjer se bo moral zdraviti 40 dni zaradi udarcev v glavo in po drugih delih telesa. V nesreči si je Rossi zlomil tudi ramo in vrsto reber. Na kraj nesreče so prihiteli tudi gasilci, ki so bolničarjem Rdečega kri

ZAHVALA

Ganjeni ob tolikih izrazih sočustvovanja ob izgubi našega draga

Albina Filippija

se zahvaljujemo vsem, ki so na katerikoli način počastili njegov spomin.

SVOJCI

Trst, 20. decembra 1981
(Pogrebno podjetje U. Zonta 3.

Sporočamo žalostno vest, da nas je dne 18. decembra zapustil naš dragi

MARIO MARSETTI

Pogreb bo jutri, 21. decembra, ob 10.15 iz mrtvašnice glavne bolnišnice.

Žalujoci žena Vittoria ter sinova Aldo in Miro z družinama.

Trst, 20. decembra 1981

Dne 17. t.m. je nenadoma preminil naš dragi

FELICE GEC

Pogreb bo jutri, 21. t.m., ob 12. uri iz mrtvašnice glavne bolnišnice.

Žalostno vest sporočajo žena Elisabetta, hčeri Bruna in Laura, zetje, vnuki, sestra, svaki in drugo sorodstvo.

Trst, 20. decembra 1981

(Občinsko pogrebno podjetje)

ZAHVALA

Presunjena ob tolikih izrazih sočustvovanja ob izgubi draga moža

SILVESTRA GRGIČA

(Roterja)

se iskreno zahvaljujem vsem, ki so mi bili ob strani v teh težkih trenutkih.

Posebna zahvala srodnikom, domačemu župniku g. Živcu, zdravnikom dr. Krizmenčiču in dr. Russu, zdravnikom in pomožnemu osebju okrajne klinike glavne bolnišnice v Trstu, nosilec krste, sosedom, darovalcem cvetja ter vsem, ki so draga pokojnika pospremili k večnemu počitku.

Žalujoci žena Gizela

Bazovica, 20. decembra 1981

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki so sočustvovali z nami ob izgubi nase drage matere in none

EMILIE SEDMAK vd. CAH

Posebna zahvala darovalcem vencev in cvetja, g. župniku ter vsem, ki so jo spremili na zadnji poti.

Žalujoci svojci

Kriz, 20. decembra 1981

ZAHVALA

Ob izgubi našega draga

GUŠTINA KRALJA

se zahvaljujemo vsem, ki so z nami sočustvovali, darovalcem cvetja, vaščanom ter vsem, ki so na katerikoli način počastili njegov spomin.

Fosebna zahvala dr. Hrovatinu in g. župniku.

Sestri Stana in Marija, brat Riccardo, Avrelja in drugo sorodstvo.

Trst, Trebče, Buenos Aires, 20. decembra 1981

ZAHVALA

Ob težki izgubi našega draga

ARMANDA BORTOLAIA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so na katerikoli način počastili njegov spomin.

SVOJCI

Sv. Kriz, 20. decembra 1981

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage tete

FILOMENE URDIH vd. PIPAN

se iskreno zahvaljujemo g. župniku, pevskemu zboru Fantje izpod Grmade ter vsem, ki so jo spremili na zadnji poti in na kakršnenkoli način počastili njen spomin.

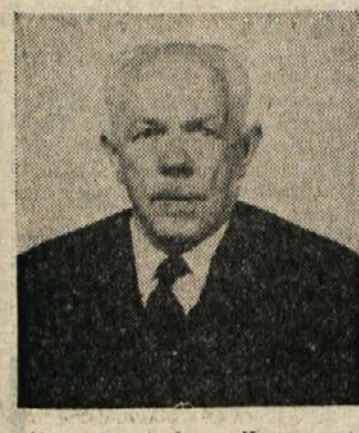
SVOJCI

Delegacija devinsko-nabrežinske občine na obisku v občini Ljubljana-Bežigrad

Bernard Slavec šestdesetletnik

Guštinu Kralju v slovo

Vinkurack vd. Giorgi, 75-letna Giuseppeina Gastaldon vd. Zolli, 81-letni Domenico Follo, 87-letna Augusta Zahradnik vd. Kosic, 77-letni Valentino Fabro, 70-letni Felice Gec.

Drugi jesenski koncert godb na pihala v gledališču «F. Prešeren» v Boljuncu

Na Kontovelu zadnja pot Marije Gerlanc vd. Starc

Segulin ul. mazzini 51
733361

NOČNA SLUŽBA LEKARN
(od 20.30 dalje)
Ul. Settefontane 39, Trg Unità

KVOTE:

12	—	18.048.000	lir
11	—	468.100	lir
10	—	35.400	lir

POSTALA JE ČLAN DEŽELNEGA KONZORCIJA LJUDSKIH BANK

V novih pogojih bo Kmečka banka zelo razširila svoje poslovanje

V deželnem konzorciju je devet ljudskih bank, ki imajo zelo široko zasnovano delovanje - Prednosti za banko in za imetnike čekovnih knjižic

Goriška Kmečka banka je postala polnopravni član konzorcija ljudskih bank dežele Furlanije - Julijske krajine. Njen pristop so soglasno sprejeli na seji upravnega odbora tega konzorcija, ki je bila v Codroipo 16. decembra letos.

Zaključila se je skoro eno leto trajajoča faza vključevanja. Predsednik upravnega sveta Kmečke banke Ksaverij Leban je namreč o teh korakih obvestil člane na letošnjem običnem zboru, ki je bil meseca aprila. Kmečka banka je dobila privoljenje emisijskega zavoda Banca d'Italia in zadostila vsem zahtevam za vključitev v ta konzorcij.

Ta je nastal v februarju 1977, kmalu po potrebi v Furlaniji, ko so se ljudske banke delujoče v videmski in pordenonski pokrajini združile v konzorcij, da bi bolje poslovale v obnovi od potresa poškodovanih krajev. V konzorcij so se takoj vključile ljudske banke v Cedadu (Banca popolare di Cividale), Codroipo (Banca popolare di Codroipo), Humina (Banca popolare di Gemona), Latisana (Banca popolare di Latisana), Pordenone (Banca popolare di Pordenone), Centi (Banca popolare di Tarcento) in Vidmo (Banca popolare udinese). Sedaj je Kmečka banka v Goricu postala deveti član v tem konzorciju.

Predsednik upravnega sveta Kmečke banke pride avtomatično v upravnih svet konzorcija, posvetovalno pravico ima tudi ravnatelj naše banke. Sedaj konzorcij je v Codroipo, na predsedniškem mestu je po eno leto izmenično po en predsednik ene izmed članic.

Kakšne so koristi, ki jih bo Kmečka banka imela s pristopom v ta konzorcij? Pridobila bo precej novih poslov, saj je edina v Goricu v tem konzorciju in bo torej povezana z ostalimi osmimi članicami in velja navada, da gredo vsi posli na področju dežele v sodelovanje vsake teh bank z drugo. Doleg pa so imele druge ljudske banke stike z drugimi kreditnimi zavodi v Go-

rici. Konzorcij upravlja tudi vrsto posebnih fondov za kreditiranje trgovcev, obrtnikov, kmetov, gradbeništvu, industrije itd., torej fondov z nizkimi obrestmi, ki so v zvezi z deželnimi in državnimi podporami in dotacijami. Poleg tega pa so uvedli tudi poenotenje dviga denarja. Kdor ima tekoči račun pri eni banki, ki so vključene v konzorcij, ima možnost s posebno spoznavno izkaznico in čekom dvigniti denar v katerikoli ljudski banki dežele, ki se seveda član konzorcija. Ljudske banke pa so vključene tudi v vse državno zvezo ljudskih bank in imajo pri tem tudi določene prednosti in koristi. Prizadevajo si tudi, da bi dobili dovoljenje za poslovanje z javnimi upravami, kar je sedaj le domena druge vrste bank.

Kmečka banka v Goricu, to edino slovensko banko podjetje v našem

mestu, je s tem pristopom pridobila precej. Ne samo na bodočem delovanju, marveč tudi na ugledu. Solidno poslovanje Kmečke banke in ne nazadnje tudi novi poslovni prostori na Verdujevem korzu ji dajejo možnost za še nadaljnji razvoj, na katerega smo lahko vsi Slovenci v Goricu zelo ponosni.

V torek ne bo vode v Dolu in Jamljah

Zaradi del na vodovodnem omrežju na področju doberdobske občine v torek, 22. t.m., ne bo vode na območju Dola, Jamelj in Sablčev. Prekinitev dobave vode bo od 9. do 15. ure. Tako sporoča vodstvo konzorcija CAFO in prosi za razumevanje.

PO ŠOLSKIH VOLITVAH

Izvoljeni v šolske svete didaktičnih ravnateljstev

V goriškem okrožju je bila udeležba dvotretlinska, v doberdobskem pa 80-odstotna

Tudi na slovenskih osnovnih šolah in v vrstah so imeli v nedeljo in ponedeljek volitve v šolske svete. Danes objavljamo rezultate volitev v sveta didaktičnih ravnateljstev Goric in Doberdoba. Podrobnejše podatke o izvoljenih zastopnikih posameznih razredov pa bomo, zaradi pomanjkanja prostora, objavili kasneje.

V šolah didaktičnega ravnateljstva Goric (sem sodijo šole in vrtni v Goricu, Standeržu, Podgori, Pevmli, Steverjanu in na Pleševem) je od 696 volivnih upravičencev med starši volilo 465, približno dve tretjini torej. Od 51 učiteljev jih je volilo 48, od 13 uslužbenec pa 9.

Izvoljeni so bili: za stare Karel Bresciani, Mario Bresciani, Ana Koren, Mirjam Dorn, Ivan Paulin, Amalija Bednarich; za učitelje Vilijca Sereni, Ivan Bolčina, Iva Tabaj, Kazimira Blasi, Lidija Jarc in Anamarija Kravos; za neučitelje o sebe je bil izvoljen Valentin Devetak.

V šolah didaktičnega ravnateljstva Doberdob (sem sodijo šole in vrtni v Doberdobu, Jamljah, Dolu, Ronkah, Sovodnjah, Rupi in na Vrhu) pa je od 483 upravičencev med starši šlo na volišča 416 ljudi, kar nam daje več kot osemdeset odstotkov.

V volah v Jamljah - Dolu in v Rupi je bila udeležba sto odstotna. Od 38 učiteljev jih je volilo 35, od 7 oseb med takozvanim neučiteljskim osebjem pa so volili trije.

Izvoljeni so bili: starši Savina Kovic, Adrian Pahor, Bruna Koncut, Danijela Ferfoglia, Mario Černic in Gabriel Devetak, učitelji Sergij Korosec, Vera Čestak, Franka Devetak, Liličana Beltram, Silvana Berlot in Marija Radetič, za neučiteljsko osebje pa Luigia Lavrenčič.

Včeraj sta stopila na skupno žiljenjsko pot

DOLORES BENSA

in

VALTER MODULA

Cestnike in obilo sreče jima kličejo člani športnega združenja Dom in Mladinskega kroga Goric.

ZADNJA SEJA V TEM LETU

Občinski svet v Doberdobo obsoja vojaški poseg na Poljskem

Vlada naj reši krizo ladjedelnic - En sam zastopnik v šolski okraj - Še o jusarskih zemljiščih - Novoletna voščila župana Lavrenčiča

Tudi Doberdobski občinski svet je na svoji zadnji seji, prejšnji petek popoldne, ostro obsodil zadnje dogodke na Poljskem. V protestni izjavi, ki jo bo uprava posredovala javnosti preko časopisov, je rečeno, da je vojaški poseg na Poljskem dokaj groba kršitev najosnovnejših načel demokracije in vabi delavske organizacije in stranke naj strojno svoje vrste in zahtevajo preklic vojnega stanja na Poljskem. Protestni dokument je izdelal občinski odbor in ga je svet odobril soglasno. Drugo, protestno

noto pa jo je v imenu SSK predložil Roman Jarc. V njej se zahteva od vlade naj drastično poseže v življenje Tržiške ladjedelnice z novimi finančnimi sredstvi in naj končno stopi na pot reforme ladjedelništva v državi. Potrebni so novi delovni programi in prilagoditev potreb z delovno zmogljivostjo, da se tako prepreči zaostrenost krize v tem sektorju, ki je za Doberdobo občino in celoten Tržiški okraj bistvenega pomena.

«Svetovna razorožitev» je naslov s katerim bo označena letošnja prireditel Svet brez sovraštva, ki ga izmenično prireja občina Doberdob in krajevna skupnost Sela na Krasu. Na njo nameravajo občinski upravitelji povabiti ugledne kulturne delavce iz Slovenije in naše dežele. Med drugimi računajo, da se bodo vabilu odzvali Morandini, Zannier, Menart, Pogacnik, Zlobec, Pavček. Ob priliki bodo izdali posebno brošuro s slikami in življenjski vseh udeležencev tega edinstvenega simpozija, ki privablja vedno širši krog poznavalcev obsejne kulturne ustvarjalnosti. Če ne bo kakih zapletov, bo shod 17. januarja v Doberdobu.

Občinski svet je po daljši in dolga tudi živahni razpravi odobril pravilnik, ki bo služil posebno komisiji za reševanje vseh perečih vprašanj v zvezi z jusarskimi zemljiščih. S tem v zvezi je svetovalec SSK Soba izrazil svoje dvome o učinkovitosti te komisije in pravilnik samega, ker je vendarle občinski svet tisti, ki mora vsako stvar odločiti. Očital je tudi prejšnjim upravam, da niso bile dovolj odločne, ko je šlo za posamezne prodaje zemljišč. Občinska uprava, bi se morala že od prvega primera proste prodaje zemljišč uporabniku s tržno ceno upreti pokrajinskemu tehničnemu uradu, ki je takšne cene zahteval. Župan Lavrenčič je zavrnil vsak namig po odgovornosti in dejal, da bo sedaj omenjena komisija pristojna za rešitev vseh teh težav.

Polemika, ki je pred leti dokaj pestro vzemirala vode raznih političnih struk, ko je šlo za imenovanje predstavnikov v šolske okraje, se tokrat iz nejasnih razlogov na tiho izteka. Zaradi pomanjkanja osveščenosti je Doberdobski občinski svet že na prejšnji seji odločil to postavko dnevnega reda. Sedaj pa je bil sprejet predlog, da se izvoli enega samega predstavnika, ki bo zastopal italijansko šolo v občini s pogojem, da bo odstopil, če bi bil izvoljen v šolski okraj. Zanimivo bo videti, kako se bodo tokrat obnašale politične sile in njih predstavniki v drugih občinskih svetih. V svetovih bo tako občino Doberdob zastopal odbornik Černic. Arhitektka Čej in Codelljeva sta pripravila novo gradbeni načrt in zasedali pravilnik, ki ga bo občinska uprava v najkrajšem času predložila občanom v razpravo. Geometer Mirandea je pripravil načrt za ureditev trga pred gostilno pri Drečetu, cestnega odseka pri Ferletičih v Dolu in trga na Poljanah.

Na seji so še sklenili podeliti 500 tisoč lir Doberdobski županiji za popravila v cerkvi. V prihodnjem letu bo uprava organizirala telovadno tečaj za osnovnošolske otroke za katerega bodo morali nekaj prireditelj tudi starši sami. S prihodnjim letom bo službo lepljenja lepakov prevzela občina sama, ker se dosedanje podjetje ni držalo pogodbe. Z denarjem jusarskih zemljišč je občina poravnala strošek, nekaj nad 5 milijonov lir, za preureditev športnega igrišča v Jamljah. Pregledniki računov za tekoče leto bodo Silvan Semolčić, Nordio Gergolet in Maks Gergolet.

Ob zaključku se je župan Lavrenčič voščil vsem svetovalcem srečno novo leto 1982 in preko zastopnikov tiska še vsem občanom zaželel obilo sreče in družinskega razumevanja za bližajoče se praznike in novo leto.

TURISTIČNA AGENCIJA GOTOUR

vam po ugodnih cenah priskrbi počitnice ali kratek oddih na smučiščih na Tridentskem in Južnem Tirolskem.

GOTOUR - Gorica

Korzo Italija 205, tel. 33019

RETROSPEKTIVA SLOVENSKEGA FILMA V KULTURNEM DOMU V GORICI

SPORED:

DANES, 20. DECEMBRA 1981

10.30 NEVIDNI BATAJON (J. Kavčič - 1968)

15.30 SREČA NA VRVICI (J. Kavčič - 1976)

17.30 KRC (B. Šprajc - 1979)

20.30 SPLAV MEDUZE (K. Godina - 1981)

V Šempetru srčanje glasbenih šol

V prostorih Glasbene šole v Šempetru je bil v petek zvečer javni nastop in srčanje gencev glasbenih šol severne Primorske. Udeležili so se ga gójenci in profesorji šol iz Šempetra, Nove Gorice, Ajdovščine, Tolmina in Glasbene matice iz Goricke, gójenci so nastopili z raznimi točkami. Šolo Glasbene matice v Goricu sta na nastopu zastopala harmonikarica Bruna Fajt in pianistka Silvia Zazzaro.

Velja pri tem omeniti, da so tako srčanja bila udomačena pred leti, nekaj časa jih ni bilo, sedaj pa so se obnovila.

SKPD MIRKO FILEJ V GORICI

KONCERT V GORIŠKI STOLNICI

Danes ob 20.15

Občinstvu se bosta predstavila dva mlada goriška glasbenika, BORIS STAKUL in FRANKA ZGAVEC, ki sta pred kratkim diplomirala iz klavirja in solopetja. Izvajala bosta skladbe za orgle in glas starejših in sodobnih avtorjev. Na koncertu se bo predstavil tudi mladi in obetajoči organist Andrej Pegan iz Trsta.

NE BO SELITVE V ČASU POČITNIC?

Stavba v Ulici Rismondo ni pripravna za šolo

Zastopniki zavoda «I. Cankar» menijo, da niso bila pripravljena vsa potrebna obnovitvena dela

Pred približno mesecem in pol dni, ko se je v šolskih krogih in na županstvu ter pokrajini govorilo, da se mora slovenski trgovski zavod «Ivan Cankar» preseliti iz sedanjih prostorov v Ulici Vittorio Veneto v druge prostore v Ulici Rismondo, kjer je bila do lanskega šolskega leta neka druga šola, so na občini objavili, da bodo te prostore vsaj za silo uredili. Tako naj bi odpravi nekateri nevedčnosti. Do preselitve bi moralo priti v času božičnih in novoletnih počitnic, torej čez nekaj dni.

Pred nekaj dnevi so si stavbo ogledali zastopniki tehničnega urada županstva in ravnateljstva ter zavodnega sveta šole «Ivan Cankar». Ugotovili so, da ni prostor nared, tako kot je bilo objubiljeno. Učelnice, gijzoma sobe, ki bi bile morale služiti kot učilnice, so sicer prebile, a v istih sobah od osmih peči kar štiri ne delajo. To so peči na kerosin, štiri so pokvarjene. V vsej stavbi je na razpolago samo eno

Koristno delovanje Podpornega društva v korist ostarelih in šolske mladine

Društvo potrebuje še več podpornih članov - Tudi letos so darovali knjižice otrokom slovenskih vrtec in šol

Podporno društvo za Goriško deželo neumorno že polnih petindevet let čepav ne prihaja njegovo delovanje kdovekaj od izraza v širši javnosti, kar je sicer tudi razumljivo, saj delajo tako in podobna društva običajno v neeklatantni obliki.

Na zadnji seji glavnega odbora društva, ki je bila sredi prejšnjega tedna, je podala predsednica dr. Tanja Mermolja poročilo o delovanju društva. Denar za nazup irrač za božičnico pa sta dobili šoli v ulicah Vittorio Veneto in Brolo. Kakor je razvidno gredo podpora v glavnem naši učeči se mladini.

Od kod sredstva društvu? Samo od članarine in prostovolnih prispevkov posameznih članov. Da društvo obstaja že vso povojno dobo se je treba zahvaliti članom in poštvovalnim poverjenikom, ki se jim odbor še posebej zahvaljuje.

Tudi z naše strani priporočamo našim bralcem, da se ob veselih in žalostnih dogodkih spomnejo Podporega društva za Goriško, ki ima

svoji sedež v Ulici Malta 2. Prav pa bi bilo, da se naši ljudje še bolj množično vključijo v društvo. Članarina je minimalna, saj znaša komaj tisoč lir letno za redne člane, pet tisoč pa za pogojne člane. Upajamo da bo to naš članek privabil pomočel k temu, da se bo število članstva v Podpornem društvu povečalo in da bodo lahko razpolagali z večjimi vsotami denarja.

Na svoji seji je odbor podelil starejšim revnim rojakom sedem denarnih podpor, da bodo imeli kaj priložnosti za bližnje praznike. Podpore so bile dane tudi Dijaškemu domu «Simon Gregorčič», Zavodu sv. Družine, razne knjižice na slovenskem slovenskih osnovnih šol na Pleševem in v Ronkah ter slikanice slovenskemu otroškemu vrtcu v Podgori. Denar za nazup irrač za božičnico pa sta dobili šoli v ulicah Vittorio Veneto in Brolo. Kakor je razvidno gredo podpora v glavnem naši učeči se mladini.

Od kod sredstva društvu? Samo od članarine in prostovolnih prispevkov posameznih članov. Da društvo obstaja že vso povojno dobo se je treba zahvaliti članom in poštvovalnim poverjenikom, ki se jim odbor še posebej zahvaljuje.

Tudi z naše strani priporočamo našim bralcem, da se ob veselih in žalostnih dogodkih spomnejo Podporega društva za Goriško, ki ima

S 400 POSTELJAMI NAJVEČJI V DEŽELI

Sport hotel Poviz pridobitev za turizem Nevejskega sedla

Videmski nadškof Alfredo Battisti je pripisal poveljalni značaj temu kraju na meji treh narodov

Med snežnim metežem, ki je v enem dnevu na Nevejskem sedlu nametel skoraj en meter debelo snežno odejo (danes so odprte vse smučarske proge), so včeraj popoldne, ob prisotnosti predstavnikov oblasti in turističnih delavcev, odprli Sport hotel Poviz, objekt, ki je z 400 posteljami največji v deželi Furlanije - Julijske krajine. V naslednjih dneh bodo pognali novo vlečnico na prisvojni strani doline in izročili namenu še nekaj manjših objektov, v katere so letos vložili 5 milijard lir in ob tem bili deležni občutne deželne pomoči.

Renzo Paravano, predsednik družbe Sella Nevea, ki je investitor in lastnik turističnih objektov, je v svojem govoru poudaril, da je po prvotnem načrtu bil pred 6 leti dograjen objekt do tretje faze namenjen za počitniška stanovanja zasebnikov, v letošnjih sedmih mesecih, se pravi v rekordnem času, pa so ga dogradili in izročili na menu. Hotel je funkcionalno urejen, ima plavalni bazen, sauno, trim kabinet itd. Paravano je spregovoril tudi o večjem posluhu vlade in dežele za razvoj turizma, pomembnega sektorja v terciarni dejavnosti, ki lahko prinese občutne koristi za

industrijsko in kmetijsko krizo obremenjenemu italijanskemu gospodarstvu.

Deželni odbornik za turizem Adriano Bomben je spregovoril o petih industrijskih središčih, ki jih razvijajo v alpskem predelu dežele F-J-k in poudaril neobhodno potrebo po koordinaciji med javnimi in zasebnimi poseli ter večjim posluhom občinskih uprav za tovrstno dejavnost.

Videmski nadškof Alfredo Battisti, ki je objekt blagoslovil pa je dejal, da se z razvijanjem takšnih turističnih zmogljivosti pomaga gospodarsko zaostali dolini Roccolana, kjer se je po vojni število prebivalstva znižalo od 1000 na 200 enot, v občini Chiusaforte pa od 4000 na 1000. Veljavnost tega središča na meji treh kultur in narodov je v tem, da omogoča srčanje med ljudmi. Nadškof Battisti je poudaril, da meje ne smejo postati ovire, ampak odprta vrata za sodelovanje med ljudmi, tu, v našem primeru, med Slovenci, Italijani in Nemci.

Spregovoril je tudi župan občine Kluz Mario Longhino, ki je dejal, da je prav včeraj prejel iz ministrstva telefonsko obvestilo, da uspešno napreduje pogovor o zamisljeni povezavi Italijanskega in jugoslovanskega sistema žičnic in smučišč na sedlu prevala, za katero se ogrevata obe strani in sta obe strani tudi že izdelali načrte, kako to povezavo izvesti.

Včeraj - danes

Iz goriškega matičnega urada

RODILI SO SE: Gianluca Demartini, Giada Montico, Mitja Cernic, Gabriele Comelli, Katarina Brešan, Elisa Benci, Irena Spazzapan, Kevin Braidot, Sara Cumar, Valentina Rossli, Roberto Novello, Katja Terpin, Letizia Bulleri, Davide Schüger.

UMRLI SO: 68-letni Teodolindo Bidut, 76-letni Francesco Likon, 81-letni Leonardo Jeroniti, 66-letni Ervino Sulgijo, 89-letna Maria Marusic vd. Cuffarin, 67-letni Mario Kosciančić, 83-letni Giuseppe Dean, 94-letna Albina Thomann vd. Marano, 59-letni Angelo Dainese, 83-letna Maria Quaranta vd. Bondi, 82-letna Viktorija Zerjal.

POROKE: Bruno Pajer in Alessandra Pettarin, Giuseppe Nodetti in Darinka Maligo, Franco Garutti in Loreta Leghissa, Alessio Co-prez in Maria Ierke, Franco Brem-billa in Caterina Piemonti.

OKLICI: Strato Marino in Giovanna Lai.

Zapustil nas je

dr. MIRKO KORŠIČ

Pokopali smo ga v družinskem krogu v Ljubljani v četrtek, 17. decembra t.l.

VSI NJEGOVI

Koper, Tolmin, Nova Gorica, 20. decembra 1981

Ob šteti obletnici smrti predragega in nepozabnega

STANKA FAGANELA

se ga z žalostnim srcem in ljubeznijo spominjajo

žena Ljilja ter hčerki Katjuša in Neva.

Prisrčna hvala vsem znancem in prijateljem, ki se ga spominjajo. Gorica, 20. decembra 1981

KJE BOŠ SILVESTROVAL?

V KULTURNEM DOMU V SOVODNJAH

Silvestrska večerja in prijetna glasba

Vstop samo z vabilom.

Pojasnila in vabila na razpolago pri Vilku Fajtu, Zlatki Pelicon, Davorinu Peliconu, Janku Cotiču in Vilmi Butkovič.

KMEČKA BANKA

USTANOVljena LETA 1909

GORICA - KORZO VERDI 51

TELEFON: 84206 - 84207 - 85383

TELEFON MENJALNICE: 83909

TELEX 460412 AGRBAN

VSE BANCNE USLUGE - MENJALNICA RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI

VELIKA IZBIRA SMUCARSE OPREME NAJBOLJSIH ZNAMK PO UGODNIH CENAH

Mabasport

Ul. Cosulich 91 - Tržič (GO) - tel. 0481/45-680

3. BOŽIČ V TRŽIČU

- I. Avtomobil ALFASUD «N»
- II. Avtomobil INNOCENTI mod. 90 SL
- III. Motorno kolo CIAO piaggio
- IV. Bivanje za 2 osebi v Ronzonu (TN)
- V. Radioregistrator TOSHIBA mod. RT 7760
- VI. Črno - beli televizor KÖRTING 12"
- VII. Črno - beli televizor KÖRTING 12"
- VIII. Črno - beli televizor KÖRTING 12"
- IX. Črno - beli televizor KÖRTING 12"
- X. Črno - beli televizor KÖRTING 12"

Aut. Min. 4/25539

PRED PRVO VOJNO JE DELOVAL V TRSTU IN PRIMORJU

Spomini na Rudolfa Golouha na Gorico in nekatere njene vidne osebnosti

Njegovi stiki in spori z dr. Henrikom Tumo - Kmečko vprašanje na konferenci socialistov v Podgori 11. maja 1913, kjer je bil tudi Josip Srebrnič

Srečala sva se pred dnevi, najprej na eni izmed ljubljanskih klinik, potem pa doma, kamor so Rudolfa Golouha, najstarejšega živečega slovenskega politika in književnika zdravniški kmalu »dostavili«, saj se je dojel s svojimi političnimi in kulturnimi snovalci kaj hitro opomogel in že sruje nova sporočila, ki jih je poročilo tako bogato življenje naše ga tržaškega rojaka. Pletla sva pogovor o vsem, kar me je zanimalo iz naše nedavne preteklosti in še posebej kar se navezuje na Trst, Gorico, ožjo Primorsko, kjer je bil Golouh v začetku stoletja ne le soustvarjalec idejnih snovanj, ampak soudeleževalec burnih političnih dogodinj predvsem v Trstu, ki je slovelo kot najbolj socialistično mesto v Avstriji. In na delež, ki ga je ob tem imel slovenski del mestnega prebivalstva seveda nisva pozabila, čeprav se to danes pogosto dogaja. Slovensko delavstvo, kakor lahko beremo v izredno zanimivih Golouhovi »Pol. stoletja« spominov (knjigi, ki je izšla 1966. leta, in je pravzaprav panorama političnih bojev slovenskega naroda v stoletju prekipevanja socialnih bojev), so v Trstu vodili sami bivši delavci-samouki medtem, ko so bili člani vodstva italijanske socialistične stranke v mestu povsem intelektualci. Podobno stanje je bilo tudi na Gorickem in v vsej Sloveniji, saj po Golouhu skoraj trideset let ni bilo intelektualca, ki bi se bil pridružil delavskemu gibanju in delil z njim svojo udbo. Sele Eibin Kristan, ki se je

predstavljalo slovenski narod mali kmečki posestnik in da jih je mogoče pridobiti za socialistične ideje, ne da bi čakali, kot je dejal tudi dr. Tuma, da se slovensko ozemlje industrializira. Po spominu Rudolfa Golouha je bilo takrat pregrešno celo misliti o tem, da bi v proletarsko stranko vključevali ljudi, z dežele! Poročilo o kmečkem vprašanju, za katerega pa se slovenska socialdemokracija takrat sploh ni ogleda, je pred koncem v Podgori podal Josip Srebrnič. »Ja, kar nekam pozabili so na Srebrniča«, je tuhtal med našim pogovorom Rudolf Golouh. »Pa je bil silak, močna pojava, včasih nekoliko preveč fanatičen, toda odličen mož in kako okrutno nam ga je pobrala Soča! Pa tudi posebej je bil ta Srebrnič. Gorški policiji, ki mu je tudi kasneje kljub njegovi poslanski imuniteti sledila in vsakem koraku je delal nemalo preglavice. Srebrnič je bil kot mnogi Solkanzi zaljubljen v primorske vrške in plezal je k njim, če je je mogel. Tako je nekega dne »romal« h Krnu, ali drugi gori, ne spominjam se točno, in za njim seveda policijski agent. Toda le ta se je kmalu upehal, pa tudi obelčen ni bil za takšne podvige. Stopil je k Srebrniču in ga vprašal: »Gospod, do kam se mislite plezati, jaz bi vas najraje kar tu počakal.« Toda odgovor je bil pač Srebrničev: »Pojdite za menoj, ali pa domov.«

Rudolf Golouh kljub častitljivi starosti (rojen je bil v Kopru 1887) z zanimanjem spremlja dogajanja v našem zamejstvu in čeprav lahko bere le velike črke, mu gospodinja Katja, ki ganljivo skrbi zanj, dopolnjuje informacije, ki jih želi. Vest o novem slovenskem kulturnem hramu sredi Gorice, ga je močno razveselila in Golouh, za katerega je bila še v mladosti (kot je zapisal v Književnih listih Črna škodlar) značilna humana simbioza literarnega in političnega delovanja hkrati, je ostala kulturna in kar je z njo povezanega vedno v ospredju. In ko sem mu povedala, da bodo tolminski puntarji imeli »glavno besedo« v gledališki poemi na otvoritveni dan novega goriskega kulturnega doma, je dejal, da zadnja beseda o slovenskih puntih še ni bila izrečena in da so prav ti le zadnji pulti na Slovenskem še »kako vredni zanimanja in študijskega obdelave«. Pa se je tudi ob tem pogovoru navihaval na meje in mi zaupal, da ne sme več na Tolmino. »Tolmince sem nekoč razžirjal, ker sem jih pobaral, kam so vendar dliji grofa, za katerim je dunajska komisija preiskala vsak kotiček Tolminske, pa ni našla niti duha o njegovem telesu.« Nehote je nanesel pogovor seveda o tem, kaj vse so bo v tem domu dogajalo, kdo vse bo tu lahko gostoval, kdo se ob njem opajal. Služil naj bi tudi spoznavanju slovenske kulture tako da bi jo približal italijanskemu in furlanskemu prebivalstvu. »In tu je ena njegovih velikih nalog« je modroval Golouh, ki je bil med prvimi posredovalci slovenske književnosti italijanskim kulturnim krogom. Že takrat, pred prvo svetovno vojno, je kot znanilec kasnejšega lastnega dramskega oblikovanja prikazal Italijanom zadnji dramatični prizor Cankarjevega hlapca Jerneja. S Cankarjem sta se dobro poznala in bila iskrena prijatelja. Zato nisem mogla mimo njunih srečanj posebej v Trstu. »Ja, bil je to jasen, iskren in naraven, pa vendar samosvojni značaj. Cankarju beseda ni tekla gladko, zvenela pa je prepričljivo. Pogosto je govoril tudi o umetnosti in o takratnih smereh v evropski književnosti. Njegove sodbe o domačih in svetovnih pisateljih so bile kratke in točne. Rekel je, naj berem Moliera, Flauberta in Shakespeara, vse drugo pa naj pustim (takrat je Golouh posiljal nerinane pesmi v neko milansko revijo).

Te tri pisatelje je Cankar najbolj cenil in žal mi je, da se danes njihove globoke ne loči Cankarjeva odnosa do evropske literature, da bi nam bili pisateljeva evropska širina in razglednost še bližji. In spet mi je Golouh ponudil nasmehek, ko se je spomnil, kako je hotel »opopravljati« Cankarja. Ko je pisatelj govoril o sebi, je med drugim Golouhu dejal, da se zaveda svojega poslanstva med slovenskim narodom in se čuti da je med Slovenci prvi, da je njihov kralj in cesar. Toda kakšen socialist, ki bi takratni 25-letni Rudolf Golouh, da ni Cankarja opomnil, da je vendar več vredno biti prvi človek in ne kralj ali pa prvi Cankar. Cankar se je seveda nasmešnil in dejal: »Dobro, bom pa rekel, da sem prvi človek.«

To so bili bogati časi pred prvo svetovno vojno, tista vroča leta socialnim in narodnostnim bojem v Trstu, Gorici, na Primorskem in v Istri sploh. Toda vse to je »paše, pasasito in kaj bi o tem govorila. To je tako kot z mojimi leti, kar preveč jih je in pretežka postajajo, rad bi jih odložil.« Tako mi je zaupal pred slovensko iz njegovega ljubljanskega doma v Vošnjakovih 8. Nič nisva govorila o njegovi družini, o ljubljanskem sinu Marinku (komaj diplomirane mu pravniku), ki je padel nekega meseca pred prvo svetovno vojno v Sloveniji, ki so menili, da

menila njegovih hčera in mojih prijateljic Adriane in Marine, ki sta se hudo prežgajali morali pridružiti mami Franci. Pri 94. letih je Rudolf Golouh ostal sam s svojimi spomini... Tu sta na srečo še dva vnuka Tit in Gaj, pa njegova zvesta gospodinja Katja...

DORICA MAKUC

V prvi letošnji številki glasila Furlanskega filozofskega društva »Ce fastu - Sot la napre« opisuje Gorican Luciano Spangher življenje na gorickem grajskem griču, osebe, dogodke. Članek je napisan v furlanščini.

Krančeva hiša na Senenem trgu v Gorici v letu 1929

»VČASIH JE LUŠTNO BLO« V GORIŠKIH GOSTILNAH

V gostilni Pri Krančevih na Senenem trgu v Gorici so se zbirali predvsem gostje z goriškega podeželja

V letu 1897 je tam odprl gostilno Josip Kranc, doma iz Zapuž - V neposredni bližini je konec maja 1915 eksplodirala prva letalska bomba, ki je padla na mesto - V gostilni je bilo zbirališče slovenskih ljudi, tudi kolesarsko društvo »Danica« je imelo tam svoj sedež

ge pridele, ki so jih prinašali v mesto. Josip Kranc je neke v drugi polovici prejšnjega stoletja prišel iz rojstnih Zapuž (tam so bili Krančevi sosedje Brecljev) v Gorico. Iz domačega kraja so namreč on in drugi vozili les v Gorico, Gradišče in druge kraje. Pri takih vožnjah, ko se je ustavljal v tovarni žgališču, ki je bila na Tržaški cesti, na koncu današnje Ulice Duca d'Aosta in v kateri je bilo zaposlenih približno dvesto ljudi, se je spoznal s kuharico v tovarni, Josipino Šapla, doma iz Šturja. Po tem spoznanju je Josip Kranc hotel biti bil izvoljenemu dekletu in si poiskal stalno delo v Gorici. Ni hotel več na dolge vožnje s konji in vozni po Vipavski dolini. Na Trgu sv. Antona je odprl gostilno. Na tem tgu je bil takrat bilo več gostiln, saj je bil to pri mejo med »parkiranjem« voz za ljudi, ki so prihajali iz Vipavske doline. Bil je nekaj let v tej gostilni. Bila pa je premajhna,

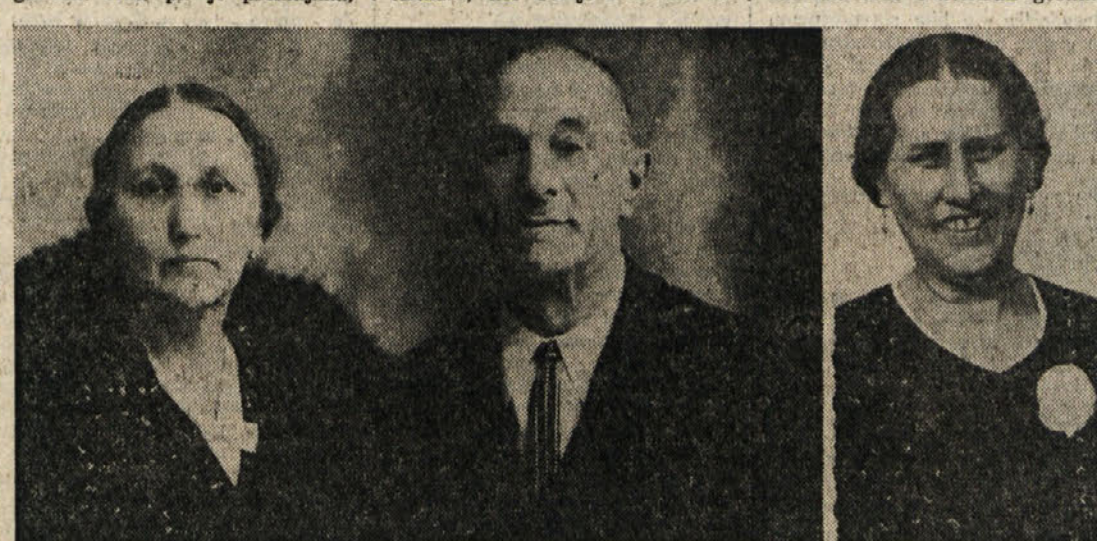
dno polno gostov, še posebej ob četrtkih. Potem ko so odtelali blago na vozovih, so se ustavili na prigrizek, to je bil krožnik golaža ali vavpov, in ga zalili s četrtinko vipavskega vina, pustili voz na dvorišču, žival pa v stali in šli v mesto po razne nakupe. Opoldne je bilo tu spet polno ljudi na kosilu, potem pa so kmetje odšli domov v Vipavsko dolino ali na Krat. Ustavljali so se pri njih, ko so imeli opravke na Senenem trgu, tudi Brici in ljudje iz gora. Kasneje, ko sta bili izgrajeni dve stavbi za slovenske šole v Ulici Bertolini, so postali gostje Krančevih gostilne tudi profesorji in učitelji.

Sploh je bila to ena izmed tistih zlatih slovenskih gostiln v mestu. Gostje so bili skoro izključno Slovenci, zaradi tega so goriški Italijani, v času rusko-japonske vojne, ko se je oblegala ruska trdnjava Port Arthur, junaki upirali japonskim osvajalcem, to gostilno imenovali kar »Port Arthur«, ker so jo smatrali za

Batjel, ki mu je bil tudi predsednik. Podpredsednik društva je bil kovač Cene Valič, tajnik Ivan Nant, njegov namestnik Karel Kulot, blagajnik Alojzij Schivitz, njegov namestnik Ludvik Toroš, rednik Alojzij Slamič, namestnik Franc Lipuš. Pregledovalca računov sta bila Josip Molar in Anton Černigoj ml. Seveda so kolesarji imeli v gostilni sestanke in na trgu zbirališče pred odhodom na izlete in to je gostilničarju seveda koristilo.

Povejmo še, da so se na Senenem trgu v letih pred vojno ustavljali tudi razna zabavišča ob priliki Andrejevega sejma in zaradi tega je bil takrat trg poln radovednih ljudi.

Krančevi, pravzaprav Bisalovi, so se, kot smo že prej povedali, umaknili iz Gorice najprej v Ilirsko Bistrico. Dan, ko je bila napovedana vojna, so namreč na vrata gostilne, potrkali s precej trdo roko avstrijski oficirji in povedali da bodo rekvirirali gostilno

Starejši Goricani in okoličani se bodo brez dvoma spominjali ljudi, ki so na naši sliki, ljudi, ki so upravljal gostilno Pri Krancu na Senenem trgu v Gorici v letih med dvema svetovnima vojnama. Na sliki so namreč Rozalija Kranc in njen mož Avrelj Bisal ter lastnica gostilniške obrtnice Lojzka Kranc

zato si je zaželel kaj večjega. Vzel je v najem gostilno Pri kavalinu v začetku tedanje Cipresne ulice (danes Ulica Duca d'Aosta), kmalu pa je to zaupal, ker jo je prevzel Simon Waltritsch, ki je v Gorico prišel iz Ziljske doline na Koroškem. Josip Kranc je šel še dalje v Cipresno ulico, v gostilno, ki je potem postala znana kot Cu-bejeva gostilna. V prejšnjih gostilniških letih si je bil nabral toliko denarja, da je mislil na nakup hiše v kateri je bila ta gostilna s prenočišči. Niso pa mu predel mesta priletelo še eno italijansko letalo, ki ga da so bili prežeki, zaradi tega, je kupil večjo zemljišče ob Senenem trgu, na vogalu ulice Bertolini (danes Randaccio) in Tomazin in tam dal zgraditi hišo pripravno nalašč za gostilno. Bila je to ena med prvimi stavbami na Senenem trgu. Schulvereina (tako so stari Goricani pravili šolski stavbi današnje Realne gimnazije) takrat ni bilo še. Hišo je zgradilo znano Mozetičev družino, nekaj nenavadnega za tiste čase, saj ni italijansko toponimsko pričelo z bombardiranjem Gorice, je vse ljudje v bližini dobesedno vrgla iz postelje. Ljudje so začudeni gledali kaj je bila napravila ta letalska bomba, nekateri so železne koščke granate pobrali, marsikdo v bližini hrani še vedno tak spomin. Bomba pa je veliko ljudi, med njimi tudi gostilničarjevo družino, preprečila, da je bolje pobrati šila in kopita in se umaknili iz Gorice. Krančevi so pobrali najnujnejše, zaprli hišo, misleči, da bodo s ključji zaprta vrata zadostovala, in odšli v Ilirsko Bistrico k sorodnikom.

V hiši, mislimo v gostilni, ni bilo vode. Goriska občina ni še takrat poskrbela za vodovod in ta predel mesta, Sredi Senenega trga je bil velik vodnjak s štirimi pipami. Ljudje, ki so stali tam blizu so hodili z raznimi posodami ali s sodi po vodo za svoje potrebe. Istotam so konje napajali tudi kmetje, ki so prihajali v mesto.

V Krančevi gostilni je bilo ve-

slovensko trdnjavo v tem delu mesta. Pobrali so večkrat seveda v večerni temi, metali kamne na okna gostilne in s tem skušali prestrašiti gostilničarja in goste. Pri Krancu so se zvečer in ob nedeljah zbirali slovenski trgovci in obrtniki iz neposredne okolice v prostornem gostilniškem prostoru pa je v letu 1906 prirejalo predavanja Trgovsko in obrtno društvo v Gorici. Neke v starih časopisih sem zasledil vesti, da sta v novembru in decembru 1906 tam za to društvo predavala dr. Dermastja o dolžnostih trgovcev in obrtnikov napram javnim oblastem in dr. Breclj o Milanu in njegovi svetovni razstavi. Seveda se je ob takih večerih kar rado radovednih poslušalcev, ki so vsak skrali svoje četrtino vipavskega vina ali vrček piva.

Leta 1908 sta oba stara Krančeva, Josip in Josipina, umrla. Stiri hčere, Josipina poročena Rovanova, Marija poročena Čargova, Rozalija poročena Bisalova in Lojzka, so sklenile oddati gostilno Josipu Molariju, ohranili so o-britnico, ostali so na stanovanju v gornjih prostorih hiše. Molar je bil takrat sam za gostilničarja tja do leta 1912, ko sta izmed Krančevih hčera »Lojzka« in Rozalija ter njen mož Avrelj Bisal, sklenili postati gostilničarki. Avrelj Bisal je bil svojčas poslovođa v znani Medvedovi trgovini manufakture, potem se je osamosvojil in imel trgovino v Montovi hiši v Gosposki ulici, a že po nekaj letih je sklenil opustiti to trgovino ter prišel v gostilno na Seneni trg z ženo in sinom Zlatkom.

V letih ko je bil tam za gostilničarja Josip Molar je imelo v tej gostilni sedež tudi slovensko kolesarsko društvo »Danica«, ki je v letu 1911 imelo kar 203 redne članke in 58 podpornih. To društvo je zaradi sporov nastalih v starejšem kolesarskem društvu »Gorica« ustanovil trgovec s kolesi Fran-

za potrebe oficirske menze. Pri govarjanjem gospodarja so oficirji osorno odgovorili: »Krieg ist Krieg!« Le nekaj dni so domači imeli časa da pospravijo blago in odpotujejo.

Iz Ilirske Bistrice so po nekaj mesecih šli v Ljubljano. Tam je vodja družine Avrelj Bisal delal nekaj časa v manufakturni trgovini za bomo mesno plačo 200 kron. To je bilo premalo. Zabahal je v znano Narodno kavarno (ta je bila na vogalu Dvornega trga, tam kjer je sedaj centralna knjižnica) katere lastnik je bil neki Krapež. V to kavarno, ki je bila shajališče ljubljanskih narodnih voditeljev je Avrelj Bisal hodil igrat tarok in biliard. Bil je tudi sokol in odličen strelec - lovec.

V pogovoru z družini tarokisti, med katerimi je bil tudi kasnejši ban in minister dr. Drago Marušič, je povedal da mu ne gre v Ljubljani najbolje. Tako mu je kavarnar Krapež ponudil vodstvo restavracije Zlatgor, ki je bila v isti stavbi kot kavarna. Avrelj Bisal se je s pomočjo družinskih članov in seveda drugega oseba pridno lotil dela in kmalu imel zelo veliko posla, saj je imel samo abonementov v restavraciji nad dvesto. V tisti kavarni, v posebni sobi, se je praktično rodila nova država. Tam so se oficirji slovenskega poretka domleni, kako bodo skupno z narodnimi voditelji ob prevratu v letu 1918 prevzeli oblast.

Po kobarškem prodoru sta se v porušeno Gorico najprej vrnili ženski. Bili sta v Gorici ko so vanjo prišle italijanske čete ob koncu leta 1918. Na Senenem trgu je neki italijanski oficir vprašal eno izmed Krančevih, če je v Trbovljah, kajti pri njej mora s svojo edino do tega kraja. V Gorico so se vsi Krančevi vrnili po leta 1918. Prišel je nazaj tudi kovač Cene Valič, veliko časa so morali urejati stavbo, ki je

ZAPIS OB NJEGOV 80-LETNICI

Andrej Čopi - prizadeven tigrovec in borec narodnoosvobodilne vojske

Illegalna dejavnost tigrovskih borcev za ohranitev slovenstva na Primorskem

V Kal-Koritnici pri Bovu praznuje 80-letnico svojega življenja tigrovec in borec NOB Andrej Čopi, rojen 26.11.1901. »Necesar pomembnega nisem storil v življenju«, pravi. In prav ta pretrana skromnost je kriva, da ni prejel nobenega odlikovanja. V vsakem pogledu je vzor poštenosti, kremenitosti značaja in ču-te človečnosti.

Leta 1925 je Zorko Jelinčič ustanovil v PD v Kal-Koritnici, v njem pogosto predaval, včasih tu-ti drugi, in priskrbel društvu nad 150 knjig. Andrej je z bratom Alojzom, ki je bil taktični, tako rekoč nosil breme vse dejavnosti PD. Iz Gorice je prejel precejšnje število »Prvih korakov«, ki jih je skrbno delil šolarikom, da bi se

sami učili materinega jezika. Ker je bilo to opravilo nevarno, jih je skrivaj pod pomol. Leta 1929 je med adaptacijo hiše našel se 10 izvodov. Odlok odloške prefektore o prepovedi PD leta 1927 sta prinela pripadatelja iz Bova, a odloka nista izročila. Toda PD je ilegalno nadaljevalo s kulturnim delom. Znosili so knjige v Andre-

jevo hišo, ki jih je z veliko zavzetostjo posojal vaščanom. Dvema tajnima dejavnostima je sledila ustanovitve ilegalne celice TIGR, s čimer je Andrej prešel v polno podtalno dejavnost. Iz Gorice je od Bertija Rejca prejel ilegalno protifašistično literaturo, »Delo« pa od Fance Obida, večkrat tudi letake, ki so jih trošili po vasi in v sosednjih naseljih. Dan pred 24.3.1929 so vse družine v Kal-Koritnici dobile protifašistične letake za bojkotiranje fašističnih volitev. Andrej se je tudi v Gorici sestajal z Jelinčičem, ki je z zlomljeno hrbtnico ležal v svojem stanovanju.

Odpušč 30 slovenskih delavcev, med temi 6 iz Kal-Koritnice, v razbeljskem rudniku je prizadel vso tujdo ilegalno protifašistično dejavnost. Zaradi brezposelnosti so se iselavali v nekatere evropske države in v Argentino. Andrej se je leta 1929 ilegalno, leta 1930 pa s polnim listom, izšel v Jugoslavijo in se zaposlil kot progovni delavec na Jesenicah. Kljub temu se je njegova protifašistična dejavnost v TIGR še krepila. V Bovu je pomagal sneti in prinesti na Jesenice po naročilu TIGR večje fašistični strahovalni lepak o u-smrtnosti 4 bazovskih junakov. Po leti 1931 je vzpostavil zvezo med jeseniškimi in češkoskimi tigrovci. Kmalu nato so se sestali na sedlu pri Jalovcu Ferdo Kravarnič in Franc Kava iz Česoslov. Bert Rejec, Danilo Zelen in Andrej Čopi z Jesenic. Sledila so dolga srečanja, da so tigrovci z Jesenic poleg Jalovca izročali literaturo in orožje češkoskim fantom. Tudi Zorko Ščuka je včasih šel s Česoslovci po material. Andrej se s tovariši nosil tudi na druge gore na meji antiifašistični tisk, ki so ga prevzemali tigrovci s primorske strani. Zadolžen je bil za hranilo orožja in streliva, se zlasti ko je njegov prijatelj Kravarnič pripravil saboteže v Italiji in Avstriji. Oboroževal je trojke pred odhodom na Primorsko, ki so mu ob vrtnitvi vrnile orožje v varstvo.

Andrej je bil med pobudniki in ustanovitelji emigrantskega društva »Soča« na Jesenicah junija 1931. Delal je v odboru skoraj vedno kot tajnik ali blagajnik do usodnega razpusta »Soče« leta 1940. Ob izbruhu vojne je po naročilu TIGR odšel s Francem Sorlijem, Cirilom Kravarničem in Bosancem Tufekjem v Martuljek, da bi v zaletu fašistične vojske izvajali saboteže. Pri obhodu sovražnika jih je na osoni strani zadržal visok sneg, zato so se ponovi umaknili proti Radoljski. S prvimi organizatorji OF na Jesenicah se je vključil v NOB. Maja 1941 so ga Nemci aretirali in tri mesece mučili v begunjskih zaporih. Po vrtnitvi iz zaporov in neprekinjeno deloval v OF in v jeseni 1944 se je pridružil borecemu Gradnikove brigade.

MARKO WALTRITSCH

TONE RUTAR

Italijanski tisk o slovenski problematiki

V goriškem avditoriju predstavlja v nedeljo, 20. decembra publikacijo z naslovom »I cattolici isontini nel '80 secolo - I« - Dalla fine dell'800 al 1918. V knjigi so zbrani posegi poročevalcev in diskutantov na srečanju 23. in 24. januarja letos, kjer je teklala razprava o političnem in gospodarskem delovanju furlanskih katoličanov v Gorico - Gradiškanski grofiji v času pred prvo svetovno vojno. V knjigi so objavljene poročila Camilla Medeota, Fulvia Salimbenia, Nina Agostinetti in Augusta Sfillogio, ki je izzval delovanje slovenskih društev in politikov. Objavljeno je tudi poročilo Branka Marušiča, ki ga sicer na omenjenem posvetu ni prebral, je pa, zaradi v njem vsebovanih podatkov o gibanju slovenskih katoličanov na Gorickem, koristno dopolnilo izvajanjem poročevalcev. V knjigi so objavljene se posegi v razpravo Italia Santusiana, Marka Waltritscha, Silvana Poletta, Francesca Cromaza in Pietra Zovatta.

Konec januarja prihodnjega leta bo že drugi posvet. Na tem bodo preučili gibanje katoličanov

na Gorickem med dvema vojnama. V predzadnji številki goriškega tednika »Voce isontina« objavlja Sergio Bressana članek v spomin na Edvarda Kocbecka. Gre predvsem za objavo spomina na pogovor, ki ga je avtor imel s Kocbekom pred nekaj leti in za poskus ocene njegovega političnega delovanja. Kar pa ne odgovarja resnici, Sergio Bressana so očito napadeno informirali, je to, da je vest o smrti Edvarda Kocbecka bila uradno skoro pozabljena tako v njegovi domovini kot pri nas (La notizia della morte di Edvard Kocbek, scrittore e poeta sloveno, è stata ufficialmente pressoché ignorata, nella sua come nella nostra terra). Povedali bi je to, da je osrednje slovensko časopisje v Ljubljani obirno poročalo o Kocbekovi smrti, o njegovem literarnem in političnem delu, da so na pogrobu govorili najvišji predstavniki slovenskega parlamenta. Tu di v našem dnevniku in v drugih zamejskih listih je bilo o Edvardu Kocbeku precej napisanega. Očitno ni imel Sergio Bressana najbolj večjih informatorjev.

PRI VIDEFSKI ZALOŽBI «IL CAMPO»

«Rezijanska kritična bibliografija 1927-1979»

Dragocena študija znanaga slovenskega narodopisca in raziskovalca Milka Matičetova

Ko smo prebrali rezijansko kritično bibliografijo 1927-1979 v rezijanskem župniškem biltenu Pod Tjaninovo Sinzo, smo imeli vtis, da je potreben in odličen pripomoček za vse, ki jih Rezija zanima, in da se je tudi to delo Milka Matičetova zagrizel z ono neizprosno natančnostjo, ki mora takemu podjetju botrovati, in hkrati z ono budnostjo in tankim poslušanjem za vse človeške probleme, predvsem kulturne, politične, je kultura dejansko le dolgoročna politika! in zgodovinske, ki našega neutrudnega narodopisca odlikujeta še posebno, ko dela za Rezijo in Rezijane.

Našim bralcem, ki za to ne vedo, povejmo, da je bilten All'ombra del Canin - Pod Tjaninovo Sinzo odlična publikacija, ki izhaja vsaj štirikrat na leto v obliki časnikarstva velikega formata s 4-8 stranicami, včasih še več, da izhaja od leta 1928 in da je dejansko edina stalna publikacija, ki veže vse Rezijane po svetu z dolino pod Kaninom. Ob petdesetletnici izhajanja je sedajni urednik, rezijanski plebanus Alfonso Barazzutti, prosil Matičetova, naj prispeva tako bibliografijo, ki bo pomagala vsem Rezijancem in Nerezijancem, ki se poslednjega leta s povečano vneto lotevajo študija te doline, njene zgodovine, njenega izročila in njene sedanosti.

Ta dni je pri videfski založbi «Edizioni della Graphik Studio - Cooperativa editoriale «il Campo»» izšla ta bibliografija v samostojni knjižni obliki v lično opremljeni brošuri z naslovom Milko Matičetov, Resia, Bibliografia ragionata 1927-1979, 40 strani, 4000 lir. Ko zdaj že drugič berem to študijo Matičetova, mi postaja vse bolj jasen njen velik pomen.

Predvsem je treba poudariti, da to ni zgolj ponatis prve izdaje, temveč da je nova objava močno izpopolnjena in bogatejša, saj obsega 238 enot proti 139 enotam prve izdaje. Velika odlika tega dela pa je predvsem v njeni kritičnosti: Milko Matičetov ne samo nanizava vse, kar je v zvezi z Rezijo izšlo pomembnega v samostojni knjižni obliki ali v revijah in dnevnem tisku v teh enajstdesetih letih, temveč napiše oznako študij povsod tam, kjer je to potrebno. Na ta način opozarja na odlike in na pomanjkljivosti, mestoma celo na grobe napake. Vsakdo torej, ki se bo lotil študija Rezije in njene zgodovinske in kulturne preteklosti, bo

našel prav v ti brošuri temeljni kazipot in zanesljivo oporo.

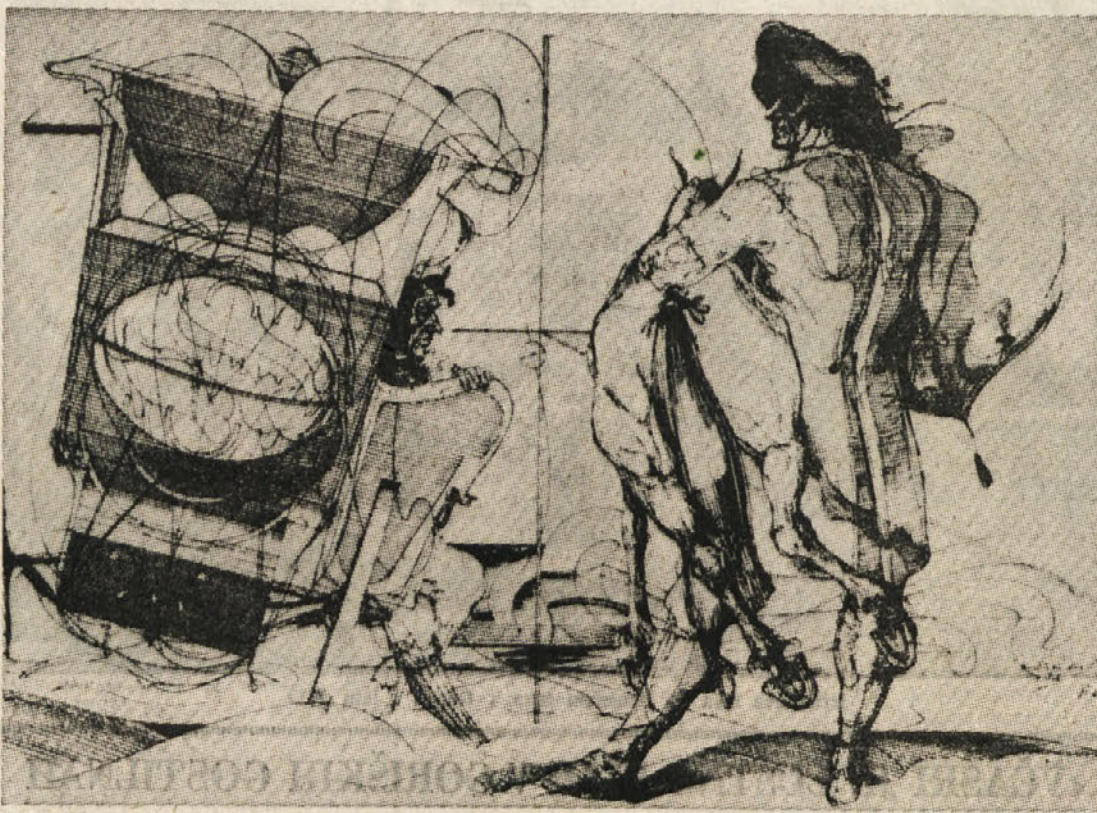
Predvsem slovenskim časnika-rijem svetujemo, naj pozorno berejo kritične opombe Matičetovega: pomagale jim bodo izogniti se stalnim napakam, ki jih srečujemo v časnikih. V opombah Matičetovega bo našli vso potrebno dokumentacijo, da se o tem prepričajo, in zgodovinske priče o odgovornih za te napake, ki se vlačijo skozi desetletja v naši drobni kulturi.

V uvodni besedi bo našli preučevalci Rezije nadalje še veliko napotkov in razlag. Knjižica je torej neobhodno potrebna raziskovalcem in časnikarjem, izredno koristna tudi šolam in kulturnim ustanovam kakor tudi kulturnim bralcem.

Grafična ureditev knjižice je natančna in prozorna, imensko kazalo poveča uporabnost dela.

PAVLE MERKO

Levstik v očeh likovnikov

V tržaškem Kulturnem domu je odprta razstava «Dela Frana Levstika v očeh likovnih umetnikov». Razstava zaobjema vrsto ilustracij Levstikovih povesti in pesni, levi delci iz njene seveda Martin Krpan. Ilustracije so delo avtorjev iz različnih obdobij. Podan je torej spekter, ki odkriva zanimive in številne likovne interpretacije Levstikovih del. Tako se gledalec lahko seznani (da omenimo le najstarejšo in najnovejšo interpretacijo) s skicami Jurija Šubica k Martinu Krpanu iz leta 1889 pa z ilustracijami istega dela, ki jih je izdelal Bard Jucundus (na sliki). Knjižica je izšla letos pri Založništvu tržaškega tiska. Spretno študijo v katalogu razstave je napisala Irena Tršinar.

OB 75-LETNICI SMRTI PESNIKA SIMONA GREGORČIČA

Večer v Kosmačevi knjižnici v Tolminu

Dve spominski razstavi: knjižna razstava pesnikovih del in razstava pesnikovih spominov na razglednicah in znamkah

sprejel. Ko se je poslavljaj, je obljubil, da jih bo še obiskal in ostal dalj časa z njimi. Zal, da je bil to njegov zadnji obisk. Nekaj mesecev kasneje se je pesnik mrtve vračal nazaj v svoj rojstni kraj. Dne 26. novembra 1906 mu je tolminski pevski zbor pri Peršetu zadel v zadnje slovo.

Avtor razstave Utrinki iz naše preteklosti in Simon Gregorčič v slikah in verzih, dr. Fran Jurisevič, je poudaril zgodovinski pomen svoje razstave. Med drugim je poudaril, da ga ni pesnika, ki bi bil zapustil toliko spominov na svojo poezijo na razglednicah, kot jih je zapustil Gregorčič.

Moški oktet «Simon Gregorčič iz Kobard», je potem zapel pri ljubljeno «Eno devo le bom ljubil».

Ta domovinska pesem mladega Gregorčiča, je bila slavoslovnemu govorniku profesorju Tomažu Pavšiču iz Idrije izročena, da je navzočim poslušalcem občuteno in z močno navezanostjo na pesnika priklical v spomin življenje in pesniško ustvarjanje «goriškega

glavčaka». «Nocoj, ko nas je semkaj v Cirklovo knjižnico pridical blagi in nikoli pozabljeni spomin na Pomolčevega Simna z Vrnsa, ko so nas privabile njegove večno živne pesmi, se nam ponuja vprašanje, ali nas v tem času pohoda vseobsegajo potrebnosti, pa tudi že gmočne skrbi za prihodnost. Še zmore pritegniti mila Gregorčičeva poezija?»

Ze takoj na začetku vidi obiskovalce znamenitega Korzičana Napoleona, potem cesarja Franca Jožefa, zadnjega Habsburžana cesarja Karla, dalje znanega avstrijskega visokega častnika Konrada von Hetzendorfa, nadvojvodo Friderika na fronti. Potem je vidna razglednica «Ilopiškega obsestevljanja Sv. Gabrijela dne 4. IX. 1917. Malo naprej je zanimiva trobarvna razglednica, na rdečo - plavo - beli podlagi je besedilo z notami slovenske himne «Naprej zastava Slave», spodaj pa tiskani napis: Zatrli niso speh - ne bodo nas bodeh! Gledalec obstane pred razglednico: Sile si pesniki, prijedovalci in učenjaki, na kateri je kar 26 kulturnih delavcev in učenjakov, med njimi spozna: Simona Gregorčiča, Josipa Jurčiča, Josipa Murara, Aleksandra, Ivana Tavčarja, Jakoba Sketa, Josipa Paglaruzija, Krljana, Antona Fundice in še druge.

Vredne oglada so razglednice: Borba za staroslovensko bogoslužje v Rimljanjih pri Trstu - 1900 - 1909. Razglednice prikazujejo civilno poroko in civilni pogreb v Rimljanjih.

Nekaj posebno zanimivega so razglednice, ki ilustrirajo posamezne Gregorčičeve verzje. Obiskovalce se kar ne more nagledati tega živga prikaza Gregorčičevega ustvarjanja. Okrog šestdeset je teh razglednic. Tako vidi obiskovalcem med drugim razglednico z verz: Pastir, Olki, Soči, Na potujočih zemlji, Nikar, ni kar se me ne bo. Rože je na vrtni plela. Dektelova molitev. Vojači na poti. Razglednica Soči pri kazu, kako tonejo sovražniki v narasli valovi Soče, prav kot je napovedoval pesnik: In tu dno razlije - lačne vtopi - na dno razlije - lačne vtopi. Prav tako je značilna razglednica, ki prikazuje, kako pastirica vzpodbija rogate kozle, da čez pečino pehaajo laške bersaljerje, ki hočejo zavzeti pečino nad Sočo.

Sledijo razglednice krajev, kjer je pesnik služboval: Kobard, od 1868 do 1873, Ribenberk, 1873 do 1882, Gradišče pri Pračini, od 1882 do 1903. Tam zraven je tudi Gregorčičeva hiša, ki je bila v prvi svetovni vojni zelo poškodovana. Tri razglednice prikazujejo pesnikove prijatelje: Josipa Stritarja, Antona Askerca in Josipa Paglaruzija. Šledijo štiri razglednice z zadnje pesnikove poti Nazaj v planinski kraj. Pesnik sam je pred smrtjo zapisal:

Zemlji, ki me je rodila, dajite moj umrli prah; ona bodi mi gomila, njen odeva naj me mah.

Gledalca pritegne razglednica, ki prikazuje generala Borojeviča in pesnika Gregorčiča na neki višini nad Sočo. V strešnem jarku spodaj so branilci z namernimi puškami na drugi breg Soče, kjer je sovražnik - zemlje - lačni tuje.

Naj kot zanimivost omenim tudi razglednico, ki jo je Jakob Kodar poslal dne 27. IX. 1917 s soške fronte svojemu bratrcu v Borovnico. Piše mu o XI. laški ofenzivi:

Poročam Ti, da 11. laški napad smo zopet odbili, kateri je bil posebno hud na neki gori človeškega domačega straleškega polka posebno hudo, borili in polenarje dobro nabili.

V tem zapisu smo prikazali le del zgodovinskega bogastva, ki ga razstavlja velik in vnet častilec pesnika Gregorčiča dr. Fran Jurisevič. Naj povemo, da je dr. Jurisevič doma v Brkinih - Čičari. Tako daleč so odmevale Gregorčičeve pesmi v času italijanske okupacije - in odmevale se danes, kar je dokaz njegova razstava v Tolminu.

Naj končam z besedami, vzeti mi iz govora Cirila Zlobca na Vrsnem ob odkritju doprsnega kipu pesniku Gregorčiču dne 20. septembra:

«Najboljših Gregorčičevih pesmi se je namreč zgodil čudež u:metnosti: povedo nam več kot to, kar nam govorijo: ko jih prebiramo ali jim prisluhnemo, se jim hkrati prepuščamo, da nas vodijo po poteh, na katerih se noge ne utrudijo in duh ne postane ravnodusen. Spominimo se samo pesni Soči, ki je ne samo ona najlepši Gregorčičev, temveč slovenskih pesni sploh. V njej je vsa lepota te dežele, ne opisana, ampak nanovo oživljena, je vsa srhljivost preostva, kot bi nam govorila stara Sibil, in je vse slovensko domoljubje, ki je od zmerom bilo hrbenica slovenske narodne in človeške usode».

V SPOMIN SLIKARJU NIKOLAJU OMERSI

Bil je poet Ljubljane in Pirana

Morda sva se celo desetletje pogovarjala, da bi se le enkrat se-stala posebej za novinarski razgovor in vedno sva le ugotavljala, kadar sva se srečala, da se bova še dobila, vendar pa do tega razgovora nikoli ni prišlo. In morda je tako tudi bolje, saj sva se končno dobro poznala več kot štiri desetletja, mnogokrat sva bila skupaj na porokah, počitnicah in pogrebi, vse to pa iz čisto preprostega vzroka, ker sva si bila v bližnjem sorodstvu. In ko sva se končno le hotela čisto uradno in novinarsko pogovoriti ob njegovi sedemdesetletnici in hkrati pred otvoritvijo njegove velike retrospektive, je nenadoma zbolel in natanko na svoj sedemdeseti rojstni dan umrl.

Ko skušam zdaj, zelo bežno, bolj kot skico, oživiti pred seboj njegov lik, podobno njegovega življenja in dela, mi sili iz spomina čas izpred druge svetovne vojne, konkretnije, 1937. leto, ko sva bila skupaj na počitnicah v Kranju. Bil sem takrat star deset let, Miklavž, tako smo pravili Nikolaju Omersi vsi v sorodstvu, pa je bil tih pred diplomo na zagrebški likovni akademiji.

Bilo je razkošno poletje, midva pa sva sedela v mračni, podolgovati sobi stare in močnejše omersovske trgovske hiše na tedanjem krajanskem Glavnem trgu. Pa mi

je nenadoma rekel Miklavž:

«Sedi na tole otomano, bodi pri miru, skušaj te bom narisati.» Vzel je srednjeveliki risarski list, obrnil svojo glavo proti svetlobi, mi potisnil v roke v rdečo platno trdo vezani kolesarček ter mi skoraž zaukazal, naj bom čisto pri miru. To je bilo zame takrat za res velik napor, saj sem bil živ in nenehno v gibanju, sploh so me takrat imeli za malce preveč nemirnega otroka. Toda radovednost in doživljanje nekaj čisto novega, to je portretiranje, kar sem doumel šele mnogo kasneje, me je prikovalo na otomano in zares sem se takrat potrudil, da sem bil čisto miren in tih kot miška ves čas, dokler je Miklavž pomakal svoj čopič v vodene barvice in več kot dve uri potrpežljivo slikal moj otroški portret, na katerem sta zlasti izstopali moja, že takrat moderna in ljuba sinja nika in rdeče kolesarčkove platišce. Ko je dokončal portretni akvarel, mi ga je podaril in kot svetinjno sem ga odnesel domov. Potem je ta portret dolgo vrsto let, še več, kar dobra tri desetletja ležal pri meni in varoval sem ga kot nekaj nepozabnega in dragocnega. Pa se je nekako porazgubil med mojimi papiri in pred brimi petimi leti sem ga na novo odkril, pri čemer sem ugotovil, da je brez podpisov, da ga Miklavž takrat, pred svojo diplomso sploh ni signaliral. In napotil sem se k njemu, da bi mi naknadno signaliral svoj akvarel, o katerem zagotovo sploh ni več vedel ničesar, saj so medtem minila desetletja.

In ko sem mu torej pred leti prinesel domov ta portret, je bil iskreno začuden, z veseljem ga je signaliral, potem pa po miklavževsko kratko in bolj zase kot za prisotne skoraj zamrmral v svoje značilne brke:

«Vraga, nikdar si ne bi mislil, da sem pred diplomso tako dobro slikal, bolje celo kot sedaj.»

Drugi spomin sega v povojna leta, ko me je nekdo povabil v svoj atelje, da bi si izbral kako njegovo platno, ki mi ga je želel podariti. V ateljeju je sicer vladal navidezno rahel nered, vendar je bilo čuti, da slikar natančno ve, kje je kaka stvar. Ko sem vstopil v atelje, je bil pri delu in stal je pred slikarskim stojalom, skozi okno pa je bilo videti pomladansko razpoloženje Ljubljane in njenih bregov v središču mesta, motiv, ki mu je posvečal nenehno svojo ljubezen in željo po upodabljanju.

Predme je položil, kar na tla, sedem svojih platen in mi rekel, naj si kar izberem tisto platno, ki mi je najbolj všeč. Dolgo sem motril njegova platna, sleherni izmed njih me je privlačeval, vendar sem imel na izbiro eno samo platno. Res se je bilo takrat kaj težko odločiti. Moja izbira je padla na krajino, ki je predstavljala Dolenjsko cesto, oziroma njen ovinek pri Bebelem hribu, na cesti je bil upodobljen nekako izgubljen kmečki voz, zapravljenec, z vpreženim konjem, na levi je bil breg z drevesi v predpomladni, diagonalno preseka na slika pa je v levi polovici čez vse upodabljala nebo v čudovito sinjih, spreminjajočih se nežnih barvah, ki so me najbolj prilevale, in zato sem se odločil prav za to sliko.

«To-le sliko bom vzel, če mi jo seveda daš», sem se končno odločil.

«Presneto», je rekel, «res si izbral najboljše, prav tisto, ki mi je trenutno najbolj pri srcu.» Je rekel Miklavž in mi jo potem brez besed podaril.

In ko zdaj skoraj sleherni dan gledam to njegovo sliko, doživljam ob njej vedno nova in nova spoznanja in umetniško ugodje. Zlasti nebo, ki se kot po nekakšnem čudežu vedno spreminja, vedno je drugačno, pa če ga gledam ob pomladnih jutrih, jesenskih večerih, polnih elektricnih žarnic - vedno je malce drugačno, kot da bi se prilagajalo svetlobi in letnim časom, vendar pa nenehno ostajalo čudovito ljubljansko nebo nad robom Ljubljanskega barja.

Tretji, čisto slučajni in nič kaj neurejeni spomin pa sega na leta po vojni, ko je Miklavž še počeval na srednji šoli in se komaj spet dobro prilagajal normalnemu življenju, saj je bila za njim huda in grozna nemška internacija,

ki ga je vodila skozi Dachau in druga nemška taborišča smrti, kjer je moral opravljati najstarejšje opravilo, spravljanje mrtve sotovaršje, oziroma njihove okostnjake v krematorij.

«Po vsem, kar sem doživel, kar sem videl, kar sem moral početi, ne morem in ne morem slikati. Kot da bi mi usahli slikarski navdih, volja po slikanju, kot da ni več lepote, barv v meni... To je bil krik in groza razčlovečenega lirika, človeka, ki je tako tiho in vsakdanje življenje, a je vendar nosil v sebi toliko lepote, lirike, barv. Skušal sem ga spodbuditi, vendar sem ga globoko razumel, čeprav sem natančno vedel, da bo tudi sam preživel dachauški pekeli v sebi in potem znova zaživel kot bi se rodil na novo... In res se je našel, toda le malo - vedel je, kakšen duhovni pekeli in opustošenje je moral preživeti Miklavž v sebi še zdajvni potem, ko se je bila vojna na zunaj končala.

Četrti spomin sega v čas, ko je končno le postal profesor na akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, čeprav bi moral to mesto dobiti že zdavnaj poprej. Toda v njegovi naravi je bilo nekaj, kar ga nikoli ni sililo v ospredje, ni bil med tistimi hrupnimi in modernističnimi slikarji, ki so si znali ustvarjati ime in ceno z reklamiranjem, z zvenečimi nacionalnimi in mednarodnimi nagradami, s prilaganjem različnim kritikom med in trenutnim, najrazličnejšim izmom, ki so kot muhe enodnevne prevladovali zlasti na zahodu. Večkrat mi je potolžil, kot da nekako pozabljanj nanj, vendar si tega hkrati ni preveč kaj s srcu, saj se je vedno zavedal, da je pravi slikar, da je zvest samemu sebi, svojemu svetu barv in motivov in da vse, kar slika, slika iz srca, doživlja in vesela nad lepoto barv tega sveta, konkretno slovenske krajine, še konkretno Ljubljane in Pirana. In ko je končno postal sprva docent na akademiji, mi je ob nekem srečanju vprašal: «Ali veš, kaj počujem na akademiji?» «Ne», sem mu odgovoril. «Geometrijo in anatomijo.» «Nič čudnega», sem odvrnil, «za predmeta je treba nekaj znanja, zlasti matematiko, te pa tvoji kolegi vsakekar ne obvladajo preveč.» «Nič ni odvrnil, samo oči so se mu zasvetile, radlo se mu je nagubilo čelo in pod brki se mu je zaril komaj opazen smehljaj na ustnicah. Razumela sva se brez besed. No, kasneje, je le počeval slikarstvo in tako lahko svoj slikarski svet in izkušnje prinesel na svoje učence.

In potem sem ga obiskal v njegovem vikendu v Piranu. To je bil vikend, ki si ga je zgradil s lastnimi rokami in ga je gradil in oblikoval, kot sleherni svoje platno, vse življenje. Poleg Ljubljane je postal zdaj Piran drugi del njegove umetniške strasti, piranske ulice in strehe so ga prevzele natančno kot strehe stare Ljubljane ob Ljubljani, katerim pa je, kljub Piranu, tudi ostal zvest do smrti. In vode Ljubljane s ljubljanskim nebom so zdaj dobile svojo dopolnitev z vodami našega morja in nebom nad njim. In ko sem v večji njegovega vikenda zagledal staro otomano, mi je skoraj vzeło sapo. Vrata omare je poslikal s takšnim pogledom na morje skozi okno, da se mu ni bilo treba sploh ozreti skozi okno, da bi ga videl. «To-le otomano pa bi takoj vzel in jo tudi na rami ponesel do Ljubljane,» sem mu dejal. Nasmehnil se je in odvrnil: «Rad ti verjamem. Vendar ti je ne morem dati. Morda sem tudi zato poslikal vrata omare, da bi mi vsaj tako ostala kaka moja slika...»

In še in še bi lahko nizal spomine na številna srečanja z njim, vendar pa mi je za konec najbolj ostalo v spominu nekakšno postumno srečanje z njim po pogrebu, ko smo se sorodniki zbrali na njegovem domu v stari Ljubljani, v hiši tik ob Tromostovju. V tem njegovem starinskem, prostornem stanovanju v drugem nadstropju sem bil doslej že velikokrat. Toda to pot sem bil prvič brez Miklavža. Vendar pa so se vse stene naravnost pele o njegovi prisotnosti, z vseh številnih slik, ki so visele tudi v kuhinji, je kot v filmu, ki ga zavrtiš nazaj, oživel Miklavž v vsem svojem življenju, barvami, liriko in motiviko: to su bila njegova številna tihotizja z rožami, pa imeniten portret njegove mame, Tete Marije, pa Ljubljana v vseh letih časih z vrhovi ali starimi hišami, pa Piran s svojimi strehami in ulicami in v naše morje z barkami in končno je bilo tu njegovo poslednje, nedokončano platno, motiv, ki je bil nekako na začetku njegovega ustvarjanja - Ljubljana, oziroma obrežna cesta na Prulah, vsa čudno osvetljena v pozni, nočni, jeseni, pikčasto in lisasto nakazana na bleščečem belem grundiranem platnu, a vendar nekje je le dokončana, kot nekakšno sproščeno, slovo brez težkih barv, nenavadno lahkon, arielsko, ujetu med bivanjem in nebijanjem, vendar tako zemeljsko, konkretno in krajevno uokvirjeno, a brez okvirja, da sem imel občutek, kot da je slikar za hip nekam odšel ter se bo še povrnil, da bi morda dodal samo še kako potezico s čopičem ali pa tudi ne.

Nedokončan in hkrati končan ljubljanski, poznojesenski, novembrski ljubljanski motiv s Prul, motiv, ki ga je nenehno navdihoval, in v katerem je zmerom odkrival nova doživljanja, nove barve, novo liriko, kajti bil je in ostal predvsem poet in slikar Ljubljane pa tudi Pirana.

IVAN SILIČ

DUŠAN ŽELJEZNOV

KULTURNO PISMO IZ LJUBLJANE

Pravice in možnosti uveljavljanja likovnikov v svobodni menjavi dela

Društvo slovenskih likovnih umetnikov si že vrsto let prizadeva za izboljšanje položaja likovnih ustvarjalcev, za urejevanje zapletenih odnosov na področju samoupravnih kulturne politike, urejanja samoupravnih razmer in uveljavljanja svobodne menjave dela v kulturni skupnosti. Med najaktualnejšimi nalogami je konkretno predlog DSLU, kako bi likovni delavci uresničili svoje pravice in možnosti uveljavljanja svobodne menjave dela prek občinskih, ljubljanskih in slovenske kulturne skupnosti.

DSLU je pripravil natančen predlog o poteku, organizaciji in izpeljavi kulturnih programov, v katerih bi sodelovali isti društveni člani. Navedenja za kulturne programe (razstave) bi vsako leto razpisala Kulturna skupnost Slovenije, člani DSLU pa bi se prijavljali ne glede na kraj bivanja in vsebinsko utemeljili svoj razstavni predlog. KSS naj bi tako še pred nastopom novega leta zbrala vse prijave za razstave in jih uvrstila v svoj program. S tem pa bi se zavezala za vrsto pomoči likovnim delavcem za uresničitev programa. Najprej so predvidena nadomestila za materialne stroške, ki jih ima likovni ustvarjalec ter za čas, potreben za izpeljavo programa. Pri pripravi razstave bi dobil ustvarjalec na domostilo za delo pri soudeležbi v organizaciji razstave, ki je kulturna prireditev in posebna likovna stvaritev. Za skupinske razstave pa bi vsoto razdelili. Udeleženci natečaja pri Kulturni skupnosti Slovenije bi morali predložiti tudi strokovno oceno svojega predloga (dala bi jo strokovna komisija pri KSS). Med nadaljnjimi sestavinami predloga DSLU o uresničevanju svobodne menjave dela na področju likovne dejavnosti v kulturni skupnosti velja omeniti, da bi moral avtor razstave po njeni predstavitvi vrniti 50% sredstev, vloženih v materialne stroške in nadomestilo za delo pri pripravi programa, kulturni skupnosti o svojih likovnih delih. Ta dela bi izbral tričlanski odbor in bi bila

namenjena javnim muzejskim in galerijskim zbirkam. Tako bi avtorji dobili neke vrste javno garancijo za pripravo razstave in kritje vse večjih stroškov, po drugi strani pa bi javne zbirke redno dobivale nova in aktualna dela. Toliko zelo na kratko o predlogu DSLU.

Komite za kulturo in znanost je predlog DSLU proučil in v njem opazil vrsto nedolcelnosti. Vprašal se je, kako bo predmet svobodne menjave dela služil svojemu namenu: kako bo zadovoljeval kulturne potrebe občanov (in koliko bo teh občanov), če bodo postala dela družbeno lastnina. V tem primeru se odpira vprašanje pravnolastniške narave, ki doslej še niso natančno opredeljene. Komite je predlog DSLU sprejel kot pobudo, da bi v kulturni skupnosti spodbudili samoupravno sporazumevanje med likovniki in ustvarjalci in uporabniki njihovega umetniškega dela (občinstvom). Ta pobuda upošteva likovnega umetnika kot aktivnega člana izvajalca v kulturni skupnosti.

Med kulturnimi skupnostmi je o predlogu DSLU doslej razpravljala Ljubljanska kulturna skupnost, oziroma njen odbor za galerijsko likovno dejavnost. Glede na tih mnenja, da bi se na program načel začel uresničevati najprej na področju Ljubljane (najprej razstavišče), kasneje pa bi mu sledile tudi druge slovenske občine, omenimo nekaj pripomb LKS. Predlog DSLU, so menili, je v celoti šele zasnovan, pri njegovi izpopolnitvi pa bi morale veljati deleži nosilci občinske kulturne skupnosti ter razstavišča sama. Natančneje je treba opredeliti vsa operativna finančna vprašanja, zlasti še, kar za ta predlog v tem srednjeročnem obdobju (do 1985) ni zagotovljenih sredstev in bi jih morali dodeliti s prelitvanjem z drugimi področji kulturne dejavnosti.

Kulturna skupnost Slovenije je kot osnutek povračila za sodelovanje na razstavah v letošnjem letu pripravila natančen seznam, v

njem so upoštevani avtorji večjih osebnih razstav in retrospektiv. (N. Omersa - predvidena življenjska retrospektiva v decembru, J. Cuhja, J. Boljka, K. Pečok, A. Dremelj, T. Stegovec, I. Cobal, H. Marchel), avtorji, ki so v organizaciji KSS sodelovali na večjih medrepubliških razstavah:

na Likovnem salonu v Cetingu (L. Čemazar, R. Zelenko, D. Lipovec in T. Gorjup), na razstavi Zvezke likovnih umetnikov Jugoslavije v Skopju (dvaletni avtorjev, med njimi so bili France Mihelič, Jože Spacal, Darko Slavec in Henrik Marchel nagrajeni) na razstavi Likovni trenutek DSLU v Zagrebu (trinajst avtorjev). Med republiški skupinski razstavami je KSS - likovni odbor - upoštevala sodelovanje 25 kiparjev na razstavi Male plastike v Murški Svoboti. Več je bilo osnutkov povračila za sodelovanje avtorjev na mednarodnih razstavah: jugoslovanske risbe in grafike na Portugalskem, izmenjalne razstave DSLU z avstrijskimi in furlanskimi umetniki v Vidmu, na Pannonijski 81, na razstavi slovenske grafike v Trstu, na razstavi na Nizozemskem, na razstavi sodobne jugoslovanske grafike v Londonu, na mednarodni razstavi tapiserij v Piranu, na piranskem extempore ter na ljubljanskem mednarodnem grafičnem bienalu.

Pri razporeditvi sredstev v okviru programa Kulturne skupnosti Slovenije v letošnjem letu (700.000 din) so kajpada upoštevali sprejeto merila: da so vsi avtorji člani DSLU, da pri soorganizaciji vseh naštetih likovnih manifestacij sodeluje KSS ter da se avtor upošteva le na eni prireditvi in sicer na tisti, ki je najvišje vrednotena. Dodajmo še predvideno višino povračil: za risbo, grafiko, malo plastiko, akvarel, umetniško fotografijo na skupinskih razstavah bi avtorji dobili 5.000 din, za sliko 10.000, za osebno razstavo slik 20.000, medtem ko bi morali vsino povračila za osebno življenjsko retrospektivo še določiti.

MARJAN ZLOBEC

Knjižna razstava Gregorčičevih del

Prijeto zavezništvo strune spomina na otroška in mladeniška leta, ko po tolikih letih srečanja knjige Gregorčičevih poezij, ko so v hudih letih tujce okupacije blažile in hladile bolečine zatiranja in razmarodovanja. V vitriini so razstavljali prvi štirje zvezki Gregorčičevih poezij, med njimi je na prvem mestu «Zlata knjiga». I. zvezek iz leta 1882. Ne bom tu ponavljal viharja kritike, ki so se vsule na pesnika s strani klirikalnih krogov. «Zlata knjiga» je prežvela vse takratne viharje in nasprotovanja, klirikalni kritiki pa so za vedno utihnil in le v porekdoma se kdo izmed ljubiteljev Gregorčičeve poezije z grenkobo spomni nanje.

V naslednjih vitrinah so razstavljali primerki poezij iz leta 1908 - Družba sv. Mohorja v Celovcu. Poezije I. zvezek Jugoslovanske knjižnarna 1919. Izbrane pesmi. Mohorjeva tiskarna Celje 1934. Izbrane pesmi ob 100-letnici rojstva, izdal Odeček za prosveto pri SNOS 1944. Gregorčičeva pesmarica 7 moških in mesečnih zborov, uredil Makso Pirnik 1944. Dalje je v vitrini zanimiva izdaja: Zbrane poezije Simona Gregorčiča, izdal in založil Simona Gregorčiča odbor v Buenos Airesu 1945.

V naslednji vitrini so razstavljali pesnikovih rokopisov pesmi: Soči, Človeka nikar, Olki, Izgubljeni cvet in drugi.

Obiskovalce vidi tudi Zbrana dela I., II., III. in IV. zvezek, dalje več miniaturnih izdaj, latinski prevod pesmi Soči, več del o pesniku in Izbrane poezije, Mohorjeva družba v Celju 1980. Razstavljen je tudi izbor uglednih pesmi: Olki, Človeka nikar, Srce človeško sveta stvar, Naša zvezda, Dneva nam pripelji žar, Znamenje, Njega ni in še druge.

Kot zanimivost naj omenim tudi zapis v blagajniški knjigi Rokodelskega bralnega društva Tolmin: Za venec Simonu Gregorčiču - 7 kron in 40 vinarjev.

Chopinove etude v mojstrski izvedbi

Vse etude Friderika Chopina - napisal jih je sedemindvajset, po danajeti v opusu 10 in 25 ter tri za metodo Moschelesa in Fetisa - že sama naslova označba o predeljuje kot skladbe, ki so namenjene vežbanju prstov in njihovih sklopov ter roke v vseh delujočih zglobovih, torej za čim bolj dovršeno in gladko tekočo igr.

Toda v teh skladbah je mnogo več, kakor le instruktivni namen. Prežeto se z muzikalno vsebino in v svoji poduhovljenosti predstavljajo pristno in svojsko chopinovsko občutena umetniška dela, katerih prodorna odzvočnost je danes prisotna in živa in bo tudi še nadalje vznemirjala in o-svajala. Seveda, če bodo našla kongenialnega izvajalca, izredno uspešno tehnično usposobljen

V DVOJNI ŠTEVILKI REVIJE «RAZPRAVE IN GRADIVO»

Jugoslovanska stališča o razvijanju in zaščiti manjšin v sistemu OZN

Izbor referatov na znanstvenem posvetovanju, ki je v organizaciji Inštituta za narodnostna vprašanja iz Ljubljane in s sodelovanjem drugih sorodnih ustanov potekal v Brdu pri Kranju

Dne 10. decembra 1981, na datum torej, ki ga je OZN določila za dan človekovih pravic, so sodelavci Inštituta za narodnostna vprašanja v Ljubljani predstavili javnosti 13. - 14. številko revije «RAZPRAVE IN GRADIVO», ki je izšla s tokrat tekočim datumom «november 1981» na 243 straneh. Zvezek predstavlja izbor referatov, ki so bili prebrani na znanstvenem posvetovanju «Problem razvijanja položaja in zaščite manjšin» v sistemu OZN v luči jugoslovanskega osnutka deklaracije o pravicah narodnih, etničnih, jezikovnih in verskih manjšin, posvetovanju, ki je točno pred enim letom (10-11. decembra 1980) potekal na Brdu pri Kranju in sicer v organizaciji Inštituta za narodnostna vprašanja iz Ljubljane in s sodelovanjem Inštituta za mednarodno politiko in gospodarstvo iz Beograda, Uradom za dokumentacijo Izvršnega sveta Sbornja SR Makedonije in Zavodom za migracije in narodnosti iz Zagreba. Na posvetovanju je sodelovalo več kot šestdeset znanstvenikov in javnih delavcev iz Jugoslavije in iz vrst sodelavcev raziskovalnih institutov slovenskih manjšin v Avstriji in Italiji.

V konceptualno vsebino zbornika, je prisotno specializirano poslušalstvo, uvedel ravnatelj Inštituta za narodnostna vprašanja mag. Silvo Devetak, ki je tudi predstavil politični okvir v katerega se objavljeni referati vključujejo. V bistvu je dejal tov. Devetak «gre predvsem za znani predlog na 34. zasedanju Komisije OZN za človekove pravice, ki ga je postavila Jugoslavija, ki je tudi predlagala načrt Deklaracije OZN o pravicah pripadnikov narodnih, etničnih, verskih in jezikovnih manjšin.» Prav na podlagi razprav v delovni skupini komisije, kakor tudi pripomb in sugestij 26 držav in članov podkomisije, je Jugoslavija leta 1980 pripravila dopolnjen predlog deklaracije. Mag. Devetak je tudi omenil, da so »po znanstvenem posvetovanju na Brdu, na 37. zasedanju Komisije OZN za človekove pravice marca 1981 v Ženevi, znatno izboljšali besedilo prvih šestih odstavkov preambule deklaracije... kjer so predstavniki velikega števila držav opredelili skupno delovno označbo temeljnih načel, na katerih bi bilo mogoče zgraditi za vse sprejemljivo besedilo deklaracije. Šlo je torej za iskanje formulacij, ki bi odsevale skupno voljo širšega kroga držav. Prevladovalo je stališče, da je v svojem posegu nadaljeval tov. Devetak, «da prijateljski odnosi in sodelovanje med državami prispevajo k mednarodnemu miru in varnosti in k oblikovanju ugodnejših pogojev za uresničevanje in razvijanje človekovih pravic, vključno pravic pripadnikov manjšin. Nadvse pomembno je tudi soglasje večine držav, naj bo deklaracija izraz pripravljenosti za uresničevanje in nadaljnje razvijanje načel in določb o pravicah manjšin, kot skupnosti in kot posameznikov, ki jih vsebujejo različni mednarodni instrumenti sprejeti na univerzalni, regionalni in bilateralni ravni, zlasti pa 27. člen Mednarodnega pakta o političnih in državljanskih pravicah.» je dejal tov. Devetak, ki je ob vsem povedanem prikazal nekatere nasprotovanja tem tezam in ki so bile izrečene v smislu «naj se v deklaraciji opusti omenba narodnih manjšin in naj deklaracija zajame samo pravice posameznika in ne manjšinskih skupnosti. Veliko število delegacij je bilo mnenja, da so ti problemi že rešeni v obstoječih mednarodnih instrumentih, kot tudi v praksi velikega števila večnacionalnih držav.»

Na tiskovni konferenci smo tudi slišali, da je komisija «sklenila, da na 38. zasedanju nadaljuje z delom na deklaraciji in bo v ta namen tudi tokrat ustanovila delovno skupino, ... ki bo uspešno nadaljevala oblikovanje končnega besedila deklaracije.» Mag. S. Devetak je nato osvetlil velika prizadevanja Jugoslavije v tem smislu, ter omenil, da je ta deklaracija izraz njene načelne politike do nacionalnega vprašanja, saj se je prav naša država v štirih desetletjih povojnega razvoja razvila v razvejano samoupravno socialistično skupnost enakopravnih narodov in narodnosti. O tem pričajo tudi enakopravno odločanja v skupščinah na vseh ravneh, kakor tudi druge oblike delovanja našega političnega sistema. Težko bi v svetu našli primer, »je prbil tov. Devetak, «kjer se tolikšen del družbenega proizvoda razvitega dela države odlija v ne razvita področja z namenom, da bi v duhu socialistične solidarnosti zagotovili hitrejši razvoj narodov in narodnosti, ki jih naseljuje, saj podatki o povojnem kulturnem razvoju narodov in narodnosti Jugoslavije kažejo, da so nekateri doživeli pravo renesanso. Jugoslovanske izkušnje, zlasti pa nacionalnošovinistični nemiri v zvezi s Kosovom» je dejal tov. Devetak, «pa tudi potrjujejo spoznanje, da so nacionalni odnosi živo družbeno vprašanje, ki ga je po-

trebno stalno proučevati in z veliko mero politične občutljivosti reševati nasprotja, ki se v zvezi z njim porajajo na različnih stopnjah družbenega razvoja. Ob vzajemnem za stalno razvijanje takšnih družbenih odnosov, ki bodo utrjevali enakopravnost narodov in narodnosti ter njihovo medsebojno prijateljstvo in sožitje, je zlasti potreben tudi stalni boj proti vsem oblikam šovinizma in primitivizma, ki sama po sebi spodbujata ravnanje v večnacionalni družbi, ter proti separatističnim tendencam, ki lahko ogrozijo celo obstoj države v celoti.»

Predgovor v to pomembno publikacijo je objavil Theo C. van Boven, direktor oddelka za človekove pravice OZN, uvod pa Ignacij Golob, pomočnik zveznega sekretarja za zunanje zadeve SR RJ. Uvodno razpravo je napisal mag. Silvo Devetak, ki je prizadevanja za zboljšanje položaja manjšin označil, kot sestavni del jugoslovanske mednarodne dejavnosti na bilateralni, regionalni in univerzalni ravni. Avtor je podal historiat jugoslovanskih prizadevanj v okviru OZN, ko je matična država leta 1978 že na 34. zasedanju Komisije OZN za človekove pravice predložila prvi, na 37. zasedanju leta 1981 pa drugi dopolnjeni načrt Deklaracije OZN o pravicah narodnih, etničnih, verskih in jezikovnih manjšin. Avtor predvsem poudarja, da ima ta akcija tri temeljne cilje: spodbuditi mednarodno sodelovanje, reafirmirati že sprejete mednarodne norme o pravicah manjšin in pozvati države naj jih dosledno izvršujejo, ter oblikovati načela, ki naj utrejo pot nadaljnjemu razvoju sistema pravic in zaščite v okviru OZN.

Dr. Momir Milojević, profesor pravne fakultete v Beogradu, je v zborniku objavil (str. 27-33) razpravo «Načelo nediskriminacije in zaščita manjšin v mednarodnem pravu», kjer je povzel nekatere teoretične principe mednarodne zaščite človekovih pravic, ki morajo zagotoviti prav vse ljudi, brez kakršnihkoli diskriminacij. Prav v teh okvirih mora zaščita manjšin biti primarna. Seveda predpostavljajo enake pravice tudi enake dolžnosti vseh državljanov v odnosu do države, v kateri žive. Dr. Tomislav Mitrović je pokazal (str. 35-44) na nekatere «Elemente v mednarodnih regionalnih sporazumih in aktih, ki se nanašajo na načrt Deklaracije o napredku in zaščiti manjšin v svetu». Dr. Budislav Vukas, profesor pravne fakultete v Zagrebu, je v svoji razpravi obdelal «27. člen Mednarodne pogodbe o državljanskih in političnih pravicah in Deklaracijo o pravicah manjšin» (str. 45-51). Dr. Vladimir Đuro Degan, redni profesor za mednarodno-javno pravo na Reki, je komparativno preučeval «Odnos med Deklaracijo in dogovorom» (str. 53-59), dr. Rehak Lázló (str. 61-65) pa «Nekatere odredbe helsinškega dokumenta v odnosu do reguliranja položaja narodnosti (narodnih manjšin), kot faktor napredka in mednarodnega sodelovanja». Dr. Ernest Petrić je v svoji razpravi (str. 67-83) «Samoodločba manjšin - pravica do odcepitve - varstvo manjšin (s posebnim ozirom na predlog Deklaracije OZN o pravicah manjšin)» dokazal, da je danes pravica do samoodločbe eno temeljnih načel mednarodnega prava. Subjekt te pravice so narod (ljudstva) in bodo tudi v postkolonialni eri. Tudi narodne manjšine (narodnosti) so subjekt pravice do samoodločbe, prvenstveno t.i. interne samoodločbe. V postkolonialni eri se bo samoodločba v svoji ekstremni obliki, kot pravica do odcepitve, uresničila le izjemoma. To še zlasti velja za samoodločbo narodnih manjšin. Te morejo kot legitimno utemeljevati zahtevo po odcepitvi le, kadar bi bil s politiko genocida, apartheid ali grobe diskriminacije dejansko ogrožen njihov obstoj.

Dr. Dimitrije Pindić je svojemu prispevku (str. 85-93) dal naslov «Nekatere vprašanja kategorizacije, klasifikacije in pojma definicije manjšin v funkciji jugoslovanskega predloga o deklaraciji». I. van Toševski iz Skopja je prispeval študijo (str. 95-99) «O nekaterih sodobnih tendencah k razvoju teorije o pravnem osebkku manjšin». Mihael in Peter Kuzmić obnavljata (str. 101-105) «Nekatere posebnosti položaja verskih manjšin in potrebo po njihovi zaščiti», kjer se zavzemata za zaščito verskih manjšin pred hegemonijo velikih religij. Dr. Petar Mangovski (str. 107-112) se predstavlja s svojim pogledom na «Obseg pravic in vsebino zaščite manjšin v sistemu združenih narodov». Dr. Todor Žumov pa obravnava (str. 113-118) «Odnos deklaracije o pravicah nacionalnih, etničnih, jezikovnih in verskih manjšin in mirovnih pogodb o bilateralnih sporazumov SFRJ s soslednimi državami, kjer obravnava tudi Osimski sporazum. Dr. Avguštin Malle ravnatelj Slovenskega znanstvenega inštituta iz Celovca je objavil razpravo (str. 119-122) «Osnutek deklaracije in manjšinsko-varstvena določila Pogodbe o vzpostavitvi neodvisne

in demokratične Avstrije z dne 15. maja 1955», kjer sintetično predstavlja najkonkretnjša manjšinsko-varstvena določila mednarodnega pravnega značaja znotraj avstrijske zakonodaje (to so čl. 6, ki govori o človekovih pravicah, čl. 7, ki govori o pravicah slovenske in hrvaške manjšine in čl. 9, ki predvideva ukinitvev nacističnih organizacij, vsi v avstrijski državni pogodbi).

Đuro Vidmarović (str. 123-129) je obdelal nekatere aspekte «Asimilacije in integracije narodnih manjšin». Dr. Ambrožič-Počkar Marija se v referatu «Socialnoekonomski vidiki enakopravnosti narodnih manjšin v nekaterih predvsem evropskih državah» zavzema, da bi priznali in povrnili narodnim manjšinam delež v družbenoekonomskih gibanjih, kot so ga te manjšine imele pred začetkom procesa denacionalizacije (str. 131-137). Albina Lük-Nečak se ukvarja s potrebo po zaščiti in pospeševanju etničnih značilnosti narodnih manjšin (str. 139-147). Inka Štrukelj pa z vprašanji «Jezika in manjšinskih pravic». Tihomir Dumančić razmišlja v razpnu «Od dvojezičnosti do asimilacije».

Dr. Jovan Đorđević je prispeval razpravo (str. 163-169) «Položaj in zaščita manjšin v ustavnem in političnem sistemu Jugoslavije», kjer do potankosti eksplicira misel, da se v Jugoslaviji vse nacionalne in etnične grupe defini-

rajo in pravno tretirajo kot narodnosti. Dr. Živko Šurčulija (str. 171-179) je obdelal «Socialni položaj narodnosti v Jugoslaviji glede na jugoslovanski predlog o Deklaraciji o pravicah oseb, ki pripadajo nacionalnim, etničnim, verskim, in jezikovnim manjšinam». Ibrahim Bakić je predstavil «Položaj in enakopravnost narodnosti v Bosni in Hercegovini». Marinko Gruić pa je obdelal «Aktualne probleme samoupravnega položaja narodnosti v SR Hrvatski». Mirjana Domini je predstavila razpravo «Manjšine kot pozitivni faktor mednarodnega sodelovanja». Todor Domej pa je govoril «O stikih med manjšino in matico iz zornega kota koroških Slovencev». Z izvenevropskimi problemi so se spoprijeli Mitja Sajc «Odnos med hanskim in manjšinskimi narodi na Kitajskem», Vladislav Jagodic «Položaj manjšin v Afriki» in Milan Štante, ki je obravnaval «Nekatere vidike indijskega jezikovnega vprašanja».

Vse razprave v tem 13-14. zvezku zbornika Razprave in Gradivo vsebujejo obsežne prevode v angleški jezik. To bo pričujoči zbornik približalo tudi svetovni javnosti, ki se bo na ta način seznanila z res bogatimi jugoslovanskimi študijami in znanstvenimi izkušnjami na področju preučevanja manjšinske problematike in zakonodaje.

BORIS GOMBAC

Novost na knjižni polici

Ivo Zorman: Dom človekov

Ceprav pisatelj Ivo Zorman sam pravi, da ne gre za trilogijo, pa lahko njegov zadnji roman, ki obravnava kroniko Baumanove družine, štejemo kot zaključek obsežne družinske kronike. Res je, da je v tej zadnji roman Dom človekov samostojen tekst, je pa vendarle rahlo povezan s prejšnjima romanoma Sončnica navadna in Stric Benjamin. Sicer pa to niti ni bistvenega pomena, ker nam morda pisatelj napiše še kak tekst na temo Baumanovih. Zdelj imamo pred seboj zajeten roman Dom človekov, ki prikazuje življenjsko usodo enega od Baumanov, zidarja, mojstra in stavbnega podjetnika Matije in ta tekst lahko samega, ne glede na ostale, vrednotimo.

Pisatelj je snov svojega dogajanja zajel v širok okvir. Od začetka našega stoletja, ko se je glavni junak Matija znašel v življenju kot zidarski vajenec, pa preko svetovne vojne, časa med obema vojnima, preko druge vojne do današnjih dni. V ta širok časovni okvir je zajel Baumanovo življenje in ga osvetlil v široki epski pripovedi. In v to pripoved ni zajel samo glavnega junaka Matijo, temveč tudi njegove brate, sestre, njegovi dve ženi in otroke. Življenje bližnjih sorodnikov, pa tudi vse dogodke, ki so vzmernirjali tedanji čas. Štirim delom romana so dala podnaslov imena štirih žena, ki so v Baumanovem življenju igrala poglavito vlogo: najprej je bila tu prva žena Johana, ki je med prvo vojno umrla za tifusom. Potem je bila boleha Marija; po njeni smrti je v osprej stopila snaha Ana. Žena sina Simona, ki so ga Nemci ustrelili. Zadnji del nosi naslov Ottilija, po ženski, ki je dolgo služila v Baumanovi hiši in je do konca ostala zvesta svojem gospodarju, katerega je vedno tudi rada videla. Okrog teh žensk se suče življenje treh sinov in hčere, najprej pa staršev Baumanovih, deloma tudi bratov, pa še nekaterih sorodnikov, ki pa le bolj obrobno posegajo v dogajanje.

Osrednja osebnost je vendarle Matija Bauman, ki iz zidarja postane polir, pa mojster, po prvi vojni lastnik gradbenega podjetja, med drugo vojno še vedno zidarski podjetnik, ki mu po vojni nacionalizirajo večino premoženja, da ostane brez vsega, brez premoženja, brez žene in takorekoč brez otrok, ki so odšli v svet, sam. Njegova smrt v bolnišnici, smrt s katero pisatelj tudi začneja pripoved, pomeni naraven konec življenja in sploh vsega. In tudi obširnega pripovednega teksta.

Zormanov roman je po svoji zasnovi družinska kronika, kronika o življenju Matije Baumana in njegovih svojcev, v luči dogajanja okrog njega. Medtem ko je pisatelj pri slikanju dogajanj in oseb na začetku romana izredno širok in podroben, mu moč pisanja zlasti v zadnjem delu popusti, kakor je načel zbledelo tudi življenje razločnega gradbenika, ki so ga otroci pustili več ali manj samega. Morda je upadanje izrazne moči pripovedi tisto, kar bi lahko očitali pisatelju, sicer pa je Zorman ustvaril v svojem romanu vrsto jasnih likov, od katerih so glavni junak sam in obe njegovi ženi jasni, dovolj prepričljivi in življenjski liki, njegovi otroci pa manj izdelani in deloma tudi ble-

di. Sicer pa niti ne posegajo toliko v samo dogajanje in življenje svojega očeta, ki zraste pred bralcem kot tragična osebnost mamelega slovenskega človeka, ki se je povzpnil v vrste male buržoazije, dokler ni novi čas sicer humanano, pa vendarle dejansko pomel tudi z njim.

Zanimiv, privlačen in razgiban pripovedni tekst Ivana Zormanja je izdala Državna založba Slovenije.

Matjaž Kmecl:

Rojstvo slovenskega romana

Matjaž Kmecl je napisal ob stoletnici smrti Josipa Jurčiča monografijo o začetkih slovenskega romana, ki jo je Mladinska knjiga izdala v zbirki «Kultura». Knjiga prinaša zanimiva dogajanja o nastanku prvega slovenskega romana in nadaljnjih prvih posnemovalcih Jurčiča. Pri tem pa avtor ugotavlja, da se pri raziskovanju začetka slovenskega romana javlja trojna problematika. Prvo je vprašanje sociološke sodbe o razmerju med družbo in njeno literaturo. Drugo vprašanje so posredni in neposredni slovenski u-pori zoper roman, ker bi ta utegnil ogroziti slovensko avtentičnost. Tretje je vprašanje poetoloških pregledov na roman, znanih pri nas sredi preteklega stoletja, ko smo Slovenci dobili prvi prozni tekst take vrste. Kmeclova monografija, ki je zanimivo napisana, prinaša vrsto omembe vrednih ugotovitev glede začetka slovenskega romana, ki so deloma nove, deloma pa tako, da preko njih ne bo mogoče iti vsem, ki bodo še obravnavali vprašanja slovenskega romana.

ANDREJ BRVAR:

Pesnitev o tem kako je nastala pesniška zbirka

Bralec, ki bo vzel v roke knji go Andreja Brvarja, ki ga poznamo predvsem kot pesnika (pesmi je doslej objavil v petih knjigah) se bo spraševal ali je njegova knjiga proza ali poezija. Avtor pravi, da gre za pesnitev, bralec pa bo Brvarjevo pripoved ocenil za prozo. Dejansko gre za svojevrsno delo, za pripoved o pesniški zbirki, ki ni nikoli nastala. Pri tem se avtor ukvarja predvsem sam s sabo, obuja svoje spominne na komaj minule dni, na svoje prijatelje, pri tem pa razlaga svoje pesmi, ki so in ki niso nastajale. Gre za avtorilek sijo pesnika, za pripoved posebnosti, vsebinsko zanimivo, jasno in razumljivo, pa vendar za nena- vadno knjigo. Konec koncev pa je razmišljanje o poeziji tudi poezija, je dejal Brvar ob predstavitvi svoje knjige. In najbrž ima prav. Toda ali nas taka poezija ogreje ali miselno zaposli? Najbrž ne. Tudi Brvarjeva knjiga je izšla pri Državni založbi Slovenije.

Sl. Ru.

CANKARJEVA ZALOŽBA
Ljubljana, Kopitarjeva 2

TITOVA POSLEDNJA BITKA

Knjiga, ki z besedo in sliko pretresljivo prikaže prvih 131 dni leta 1980, ki bo vsakemu Jugoslovanu vedno ostalo v spominu kot leto, ko je umrl Tito. Pretresljive slike zadnjih dni Titovega življenja in slovesa od njega so dokument, ki ga bo hotel imeti v knjižnici vsak Slovenec.

Podatki o knjigi:

format 24X30 cm

271 strani

378 fotografij

cena 800 din

(4 obroki)

TITO - ILUSTRIRANI ŽIVLJENJEPIS

Knjiga prikazuje Titovo življenje od otroštva do smrti. Skušaj podati podobo ne le njegovega političnega in javnega dela, temveč tudi zasebnega življenja. Bogata življenjska pot fantiča iz žagorskih gričev do maršala Jugoslavije in državnika, ki ga je spoštoval ves svet, je prikazana z mnogimi prvici objavljenimi slikami in podatki. Tudi te knjige ne bo hotel nihče pogrešati.

TITO
ilustrirani
življenjepis

Podatki o knjigi:

format 24X30 cm

185 strani

211 fotografij

900 din

(4 obroki)

NAROČILNICA — PD

Priimek in ime _____

Naslov _____

Zaposlen(a) _____

Poklic _____

Reg. št. os. lzk. _____

Nepreključno naročam knjige: _____

Datum _____

Podpis _____

Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov:

CANKARJEVA ZALOŽBA, 61000 Ljubljana, Kopitarjeva 2

Knjigi lahko naročite tudi v **Tržaški knjigarni** - Ul. sv. Franciška 20, Trst

ali ju naročite v Gorici na UPRAVI PRIMORSKEGA DNEVNIKA, Drev. XXIV Maggio 1

V PROSVETNEM DOMU NA OPČINAH

NOCOJ GLASBENI VEČER
Z VIDEMČANI V GOSTEH

Ciklus koncertov pod nazivom «Glasbeni večeri na Opčinah» je nastal tudi iz razloga, da bi nudili možnost vsem, ki se v kakršni koli meri zanimajo za glasbo, da se spoznajo in uživajo v lastnem življenjskem okolju. Od tod se pomembna naloga, da se tako iniciativna prenese tudi na šolsko področje. Tako so bili večerni koncerti že večkrat prirejeni za šole v obliki zanimivih, koristnih in prijetnih poučnih ur glasbene vzgoje.

Glasbena srečanja niso pomembna le iz strogo glasbenega, strokovnega vidika. Njihov pomen je globok tudi v širšem kulturnem smislu. Glasba ne pozna meja in vendar je vsaka glasba izraz svojih ljudi, svojega časa, svoje kulture, svojih krajev. Vsaka glasba govori pravih pravih ljudi. In vendar lahko vsi razumemo in dojamemo sporočilo, ki nam ga spreduje, ker njena večina - preseda vse narodnostne, verske in kulturne razlike. Zato so taka srečanja, še posebno na naših tleh, predvsem bogatenje, so priložnost, da se tukajšnji ljudje, pa čeprav različni, srečujejo, spoznavajo, približujejo in komunicirajo.

Na današnjem koncertu je pri nas v gosteh instrumentalna skupina videmskega Komornega orkestra. Skupina je nastala iz prve večje videmske orkestra «Primorje de Anna» in šteje približno 10 članov. Nastala je za to, da bi izvajala repertoar skladb, ki so bile namenoma napisane za majhne zasedbe (kvarteti, kvinteti, skupina godal itd.). Gre v glavnem za baročno in zgodnje klasično glasbo, ki je bila napisana, ko takih orkestrovalcev, kot jih mi danes poznamo, še ni bilo. Videmsko instrumentalno skupino sestavljajo: Luciano Bolzon, Marco Macorini, Giovanni Freschi (violine), Lorenzo Nassimbeni (viola), Federico Ricardi di Netro, Bruno Beraldi (celo), Ivo Picole (kontrabas), Alessandro Nassimbeni (čembalo). Umetniški vodja skupine je dirigent Walter Themel.

V take ozke komorne skupine je vključeval znanjimi izvajalci, ki lahko priložnostno sodelujejo kot solisti na koncertih, veliko lažja kot pa za katerikoli orkester. Naj le omenim, da sta z videmske skupine še sodelovali na raznih koncertih po Furlaniji dve tržaški, slovenski flautistki, ki bosta tudi danes sodelovali na Opčinah.

Program današnjega koncerta, ki bo v Prosvetnem domu na Opčinah ob 18.30, obsega skladbe znanjimi avtorji poznobaročnega obdobja. V prvem delu spreda

bomo prisluhnili dvema koncertoma skladatelja A. Vivaldija. Prvi koncert je v C-duru za dve oboi, godala in čembalo; solista sta Renato Duca in Francesco Savonitto. Sledil bo koncert v G-duru, tokrat za dva čela, godala in čembalo; solista sta Federico Ricardi di Netro in Bruno Beraldi.

V drugem delu bomo prisluhnili nekaterim stavkom iz Bachove zbirke «Notenbüchlein für Anna Magdalena Bach»; rimska sopranistka Ilaria Galgani bo izvajala tri arije, na čembalo jo bo spremljal Alessandro Nassimbeni. Zadnja točka na sporedu bo še Bachov Brandeburski koncert št. 4 v G-duru BWV 1049. Solisti so Luciano Bolzon (violina), Erika Slama in Nives Kosuta (kljunasti flauti).

NK

V MILSKEM LIKOVNEM CENTRU

Stvaritve 47 slikark
na manifestaciji miru

Odziv tolikšen, da so morali razstavo razdeliti na dveje

V tem trenutku, ko so se zaradi stanja na Poljskem in na Golanu že tako napete mednarodne razmere še zaostrele, je dobrodošla prav vsaka pobuda, ki teži k miru, k ublajitvi napetosti. Od tod številne pobude za mir. Ene teh je tudi zelo uspešna pobuda milškega razstavšča Centro internazionale d'arte, ki je v sodelovanju z Zvezo žensk Italije (UDI) organiziralo veliki razstavo del slikark našega, tržaškega področja. Kako občutna je težnja po miru, priča izreden odziv, saj se je na vabilo centra in Zveze žensk odzvalo kar 47 slikark iz Milja, Trsta in tržaškega področja naploh. Ker je bil odziv tolikšen, galerijski zmogljivosti pa so bolj skromne, je vodstvo centra sklenilo razdeliti razstavo na dveje, tako da v prvem delu razstavljajo svoja dela 23 slikark, v drugem delu bodo razstavljale preostale udeleženke te mirovne manifestacije.

Prvi del razstave so odprli v sredo zvečer in bo trajala do 23. t.m. Kot je razumljivo, so razstavišče napolemi ženske, ki sodelujejo na razstavi, ter pripadnice ženske organizacije, ki je dala za

Življenjski jubilej
borca - revolucionarja

Ivan Kreft slavi prav danes svoj 75. rojstni dan

V krogu svoje družine, znancev, prijateljev in sorcev, praznuje v Ljubljani visoki življenjski jubilej Ivan Kreft, predvojni revolucionar, španski borec, udeleženec NOVJ in ugleden družbenopolitični delavec.

Ivan Kreft se je rodil 20. decembra 1906 v Radgoni. Mladost je preživel v Vidmu ob Ščavnici, v Mariboru je maturiral na realni, nato pa študiral tehniko v Ljubljani, Gradcu in Dresdenu. Kreft sodi med tiste ljudi, ki so se že v zgodnji mladosti zapisali revolucionarnemu gibanju in mu ostali zvesti na vsej svoji življenjski poti.

Ivan Kreft je že leta 1925 organiziral v Mariboru srednješolsko stavko proti taktarnemu režimu. Kot študent v Ljubljani je sodeloval v Klubu marksistov in pri Rdeči pomoči. Tudi v tujini (Av-

strija in Nemčija) je deloval v tamkajšnjih komunističnih študentskih organizacijah. Po prihodu nacistov na oblast je bil interniran in je tri mesece prebil v koncentracijskem taborišču.

Po vrnitvi v domovino se je posvetil delu pri «Ljudski pravici» in bil potem, ko se je preselil v Ljubljano, tudi njen urednik. Kot organizator in agitator je deloval v napol legalnem delu Komunistične partije na volitvah leta 1935, v naslednjih letih pa v organizaciji Ljudske fronte in bil njen organizacijski tajnik. Od marca 1938 do februarja 1939 se je kot borec v mednarodnih brigadah udeležil bojev v španski državljani-

ski vojni. Ko se je vrnil domov, je pol leta prebil v koncentracijskem taborišču v Bileci.

Narodnosvobodnemu gibanju se je Kreft že takoj v začetku pridružil v Dalmaciji, od koder so ga decembra 1943 poslali v Italijo. Tu je pomagal organizirati taborišča za begunce, v katere so se vključili tudi osovbojeni interniranci iz Jugoslavije ter vsi, ki so bili sposobni za boj in so od tod odhajali v prekomorske brigade in druge prekomorske enote NOVJ.

Po osvojitvi je Kreft deloval v Beogradu ter v diplomatski službi v Sofiji in na Dunaju, po vrnitvi v Ljubljano je v Muzeju narodne osvoboditve. Leta 1953 in se pri treh naslednjih volitvah je bil izvoljen za poslanca zvezne oziora republiške skupščine.

Poleg organizacijskega in agitiacijskega političnega dela je pomembna tudi Kreftova publicistična dejavnost. Sestavlja je mnogo letakov in oklicev, s prispevki sodeloval v ameriški Prosveti. Sreč je izkusnje v boju proti nacističnemu nasilju je opisal v knjizi «Olimpiada nasilja traja dalje». Objavil je študijo «Možično narodnosvobodno delo naše partije 1934-1941» (1953), napisal «Spomini na ljudskega agitatorja» (1954), ki so bili v dopolnjeni obliki dvakrat ponatisnjeni, objavil pa je tudi delo z naslovom «Teh petdeset let v dveh zvezkih. Pomembna je tudi njegova študija «Slovensko ljudsko gibanje 1918-1941», ki je bila prav tako ponatisnjena.

K njegovemu življenjskemu jubileju mu posiljamo tudi mi, njegovi sorcevci iz tega dela Primorske, prisrčna voščila in najboljše želje, predvsem mu želimo trdnega zdravja.

ALBERT KLUN

Miklavž
pri Sv. Ani

V soboto, 3. decembra, je bilo na osnovni šoli pri Sv. Ani zelo veselo. V veliko zadovoljstvo otrok je prišel na obisk sv. Miklavž. Toda začnimo od začetka. V okrašenih telovadnicah so se zbrali starši in z zanimanjem sledili programu. Najprej so nastopili najmlajši, in sicer učenci I. in 2. razreda. Recitali so deklaracije o Miklavžu ter lepo, kot samo otroci znajo, zapeli tri pesmi: Plička, Marko skače in Mala miška.

Učenci 3. razreda so se predstavili s simpatično igrico v narčju in nam prikazali, kako se veselo igrajo med odmorom. Fantje iz 4. razreda so z igrice ponazorili priprave na Miklavžev prihod. Nato so se predstavili še učenci 5. razreda in moštvo, ki so igrali angleške in parketne igrice v prizorcu Miklavževih angelčkov, v veliko veselje malčkov. Za zaključek, pred Miklavževim prihodom, so vsi otroci, pod vodstvom g. Sluge, ubrano in veselo zapeli pesem Sv. Miklavža.

No, predstave je bilo konec, starši so navdušeno poslušali dober pripravljenev otrokom, toda njim ni bilo še dovolj, saj ni še prišel tako pričakovani dobrotnik. Končno pa je le pozvonilo in vstopil je edobri, stari Sv. Miklavž, angelčki so mu pomagali. Vse je lepo pozdravil in otroke spomnil na pomen Miklavža, predvsem v teh časih, ko vsi potrebujemo do brote in ne samo daril. Nato je odprl svojo knjigo in nagovoril vsakega otroka posebej, saj je imel pribelene vse dobre in tudi manj dobre lastnosti. Vsekarer je vsakega obdaril s knjigo in sladkarijami.

Dve prijetni urici sta šli mimo in razšli smo se z veselo ugotovitvijo, da se s posredovanjem in vztrajnostjo naših učiteljev, tudi v kratkem času veliko naredi. Starši

Seksija ANPI
tudi pri Domju

Preteklo sredo, 16. t.m., so se sestali bivši partizani in aktivisti NOB od Domja in s Krmence. Po uvodnih besedah tov. Krmeca je pokrajinski podpredsednik ANPI Dušan Lovriha poročal o vlogi in nalogah, ki jih ima Zveza partizanov Italije pri širjenju in uresničevanju demokratičnih idealov NOB in odprnoprškega gibanja, posebno v boju za enotnost profitaističnih sil ter za uresničenje narodnostnih pravic slovenske skupnosti v Italiji. Podčrtal je tudi zavzetost v utrjevanju tovariških odnosov z združenji borcev NOB na obsejnem področju in z Zvezo združenji borcev SR Slovenije. Govoril je nadalje o važnosti boja za mir in za razorožitev na svetu.

Po dolgi razpravi, v kateri so sodelovali stvilni bivši borci, so ustanovili tudi seksijo ANPI za Domjo in Krmenco in izvolili njen odbor, ki ga sestavljajo Albin Hrvatit kot predsednik, njegov namestnik je Voljo Bordon, Mirko Maver je blagajnik, Angel Veljak tajnik. Bruno Jercov gospodar, Just Klun in Vera Kralj pa sta odbornika.

POHIŠTVO V POSEBNI PRODAJI

OD 9. DO 31. 12. 1981

POPUST 30 %

SPALNICE - DNEVNE SOBE - SEDEŽNE GARNITURE IN MIZICE - KNJIZNE POLICE IN PISALNE MIZE - HRASTOVE KLOPI Z MIZO - STOLICE VSEH VRST - POSAMEZNO POHIŠTVO

POHIŠTVO

TRST - Ulica San Cilio 39 - Telefon: (040) 54390

Obv. obč. dne 4.12. od 9. do 31.12.

Nedelja, 20. decembra 1981

ITALIJANSKA TV

Prvi kanal
10.00 Po Magellanovi poti - 4. del
11.00 Masa
11.55 Nabožna oddaja
12.15 Zelena črta - kmetijska oddaja

DNEVNIK ob enih
13.00 DNEVNIK 1 - Vesti
14.00 - 19.50 v toku nedelje
14.10 15.15 in 16.30 Sportne vesti
14.30 Discoring - tedenska oddaja o glasbi in ploščah

16.30 Little Vic - 4. epizoda
17.20 Fantastico bis - oddaja v zvezi z Loterijo Italija
17.45 Ziveli Sveti trije kralji - glasbena pravljica

18.00 Italijansko nogometno prvenstvo: Polčas nogometne tekme B lige
20.40 Ona stara ljubezen - 2. del TV priredbe

22.00 Športna nedelja
23.00 Klavir, glasba - srečanje s Stephenom Schlaksom
23.40 DNEVNIK in Vremenske razmere

Drugi kanal
10.00 Koncert kvinteta «Angelicum»
11.00 Evropski dnevi
11.30 Bis Tip - Bis Tap, komično glasbeni program

12.00 Opoldanski program: Ne, hvala, bom sam
12.30 George in Mildred - TV film
13.00 DNEVNIK 2 - Ob 13. uri
13.30 Colombo - TV film

15.10 Blitz - pisan program Vmes športni dogodki: Zimski šport: Svetovni pokal v smučanju
18.00 Šerif proti vsem - TV film
18.50 DNEVNIK 2 - Gol flash

19.00 Italijansko nogometno prvenstvo: Registriran polčas, nogometne tekme A lige
Napoved vremena
19.50 DNEVNIK 2
20.00 DNEVNIK 2 - Nedelja sprint

20.40 Tele-Patria internacional o včerajšnji pauti... siamo italiani - program, ki ga vodi Renzo Arbore
21.45 Sree in utrip srca - TV film
Soba za pet milijonov dolarjev

22.35 «Le crisalidi» zadnji del
23.25 DNEVNIK 2 - Zadnje vesti

Tretji kanal
11.45 Nedeljska glasba
14.00 Neposredni športni prenosi: Zimski šport: Svetovni pokal v smučanju
Turin: Odbojka
Turin: Tenis

TRST A

8.00, 13.00, 19.00 Poročila; 8.30 Kmetijska oddaja; 9.00 Sv. masa iz župne cerkve v Rojano; 9.45 Veliki orkestri; 10.00 Poslušali boste; 10.30 Nedeljski zvon; 11.00 Mladinski oddaje: Otroci umetnosti; «Nicolo Paganini»; 11.30 Nabožna glasba; 12.00 Narodnostni trenutek Slovenec v Italiji; 12.30 Glasba po željah - I. del; 13.00 Glasba po željah - 2. del; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Nedeljski radijski zbornik: Na goriskem valu - Sport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditve.

KOPEP

(Italijanski program)
7.30, 10.30, 12.30, 13.30, 18.30 Poročila; 6.00 Glasba za dobro jutro; 6.15 Koledarček; 8.50 Popoldnost; 9.30 Lucianovi dopisniki; 10.00 Z nami je...; 10.45 Mozaik; glasba in nasveti; 11.00 Dogodki in odmevi; 11.15 Valčki; 11.30 Kim, svet mladosti; 12.10 Glasba po željah; 15.15 Sliši roke; 15.30 Vrtljak jugoslovanskih motivov; 16.00 Poveke tedna; 16.30 Crash; 17.45 Glasbeni slovar.

KOPEP

(Slovenski program)
7.30, 8.30, 13.30 Poročila; 7.00 Veselo v nedeljsko dopoldne; 7.05 Jutrarnji koledar; 7.40 Kinospored; 8.00 Kmetijski nasveti; 8.03 Spored zabavne in narodnozabavne glasbe; 8.30 Iz našega življenja; 13.00 Najava sporeda in Sosednji kraji in ljudje; 13.40 Glasbeni notes; 14.00 Glasba po željah; 15.00 Radio Karol na obisku; 15.15 Poje Karol Arhar; 15.30 Programi tedna; 15.40 Zabavna glasba; 16.00 Nepozabne narodne in izvedbi o kraljkih skupin in ansamblov; 16.30 Primorski dnevnik; 16.45 15 min. skupno COD; 17.00 Za vsakogar nekaj.

TOREK, 22. decembra

LJUBLJANA
10.00 - 15.45 TV v šoli; 17.15 Poročila; 17.20 Potovanje skratka Spančkolina; 17.30 Praznični dnevi slovenske folklore; 17.55 Nihe kakor jaz; mladinska oddaja; 18.30 Obzorik; 18.40 Mostovi - Hidak; 18.55 Knjige; 19.10 Risanka; 19.24 TV in radio noč; 19.26 Zrna do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 21.00 Pod Titovo zastavo svobode; 21.00 M. Compagne; ženske z obale, TV nadalj; 22.30 Poročila.

KOPEP

13.30 Odprta meja; 15.30 Ponovitev Odprte meje; 16.00 Koncert pihalne godbe vojne mornarice; 16.30 Cinenotes; 17.00 Rezervirano za najmlajše; 18.00 Ponovitev filma; 19.30 Obzorja; 20.00 Risanka; 20.15 TV D - Stičiče in Dve minuti; 20.30 Napadna krsta, film; 22.00 TV D - Dances; 22.10 Vrnitev odpi-sanih - TV nadalj; Ob koncu TV D - Dances.

SREDA, 23. decembra

LJUBLJANA
10.00 TV v šoli; 16.10 Poročila; 16.15 Kosarka: Iskra Olimpija - Budućnost; 17.45 Romantika proti

17.30 Glasba etnično - jezikovnih manjšin

18.00 Umetnost za Božič
18.30 Ko je gledališče obrtništvo
19.00 DNEVNIK 3
19.15 Deželne športne vesti
19.35 Concertone: Doobie Brothers
20.40 Sport tri
21.40 Canzonette di storia napoletana
22.10 DNEVNIK 3
22.30 Italijansko nogometno prvenstvo A lige

JUGOSLOVANSKA TV Ljubljana
9.50 Poročila
9.55 Ziv, zav - otroška matineja
19.45 S. Zaninovič: Ko sem bil vojak, TV nadalj.

11.10 TV kažipot
11.30 Narodna glasba
12.00 Kmetijska oddaja
13.00 Poročila
15.30 Poročila
15.35 Carigrad, dok. oddaja
15.55 Srečanja v studiu - zabavno-glasbena oddaja

16.50 Športna poročila
17.00 Težki začeti, ameriški film
18.10 Sestanek v nebotičniku
19.10 Risanka
19.22 TV in radio noč
19.24 Zrna do zrna
19.30 TV dnevnik

20.00 A. Gala - Peter in D. Rupel: Manj strasna noč, TV nadalj.
20.55 Tabu - moč navade, dok. oddaja
21.25 Športni pregled
21.55 V znamenju

KOPER
16.15 Risani film
16.45 «E Rovigno cantava» (In Rovinj je pel) - folklorna oddaja
17.30 Ponovitev filma
19.00 Priljubljeno tišini - oddaja za slušno prizadele

19.15 Teletart - glasbena oddaja
20.15 TV D - Stičiče
20.30 Nevarnosti globin - dok. film iz serije Moje morje
22.10 Španske operne zvezde: Tereza Berganza
Zagreb

14.30 Koncerti grbavček, sovjetski mladinski film
15.40 Nedeljsko popoldne
17.25 Omega man, ameriški film
19.00 Risanka
20.00 Volaki, TV nadalj.

SVICA
13.35 Eno uro za vas
15.00 Metuljček - dok. oddaja
15.20 TV film
19.15 Glasbena oddaja
20.35 Za vse zlate Transvaala TV nadalj.

8.00, 10.12, 13.00, 17.00, 19.00 Poročila; 6.00 - 7.00 Glasba in besede za praznični dan; 8.50 Kmetijska oddaja; 10.15 Moj glas za tvojo nedeljo; 11.00 Dovolite, konj!; 12.30, 14.30 in 16.30 Carta bianca - pisan program; 13.15 Salone Margherita - Nuova Gestione; 14.00 B. Dylan, P. Pravo, J. Taylor, R. Flack in R. Starr; 15.20 Nogometne vesti; 19.25 Jaz... Charles Bukowski; 19.55 Opera v treh dejanjih; 23.05 Telefonski klic.

RADIO 2
7.30, 8.30, 9.30, 11.30, 12.30, 13.30, 15.18, 16.25, 18.30, 19.30 Poročila; 6.00 - 8.00 Vsa tista leta; 8.45 Vi deoflash; 9.35 11 baraccione; 11.00 in 11.35 Nedelja proti; 12.15 Ti so pesmi; 12.48 Hit Parade 2; 13.41 Glasba in kino; 14.30 Sport na nedelja; 15.20, 17.15 in 18.32 Nedelja z nami; 19.50 Nove italijanske zgodbe; 20.10 Glasbeni trenutki; 21.10 Mesto počitnice: Turin; 22.30 Lahko noč, Evropa.

LJUBLJANA
6.00, 8.00, 9.00, 10.00, 12.00, 13.00, 14.00, 17.00, 19.00 Poročila; 7.30 Zdravo, tovariši voljaki!; 8.07 Radijska igra za otroke in Skladbe za mladino; 9.05 Se pomnite, tovariši!; 10.05 Nedeljska matineja; 11.00 Pogovor s poslušalci; 11.10 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 13.20 Za kmetijske proizvajalce; 13.50 Pihalne godbe; 14.05 Humoreska tega tedna; 14.25 S poveljkami po Jugoslaviji; 15.10 Pri nas doma; 15.30 Nedeljska reportaža; 15.55 Listi iz notesa; 16.00 Gremo v kino; 17.05 Pri ljubljene operne melodije; 17.10 Zabavna radijska igra; 18.20 Na zgornji polici; 19.35 Lahko noč, otroci; 19.45 Glasbene razvednice; 20.00 V nedeljo zvečer; 22.20 Skupni program - Studio; 23.05 Lirični utrinki; 23.10 Mozaik melodij.

RADIO 1

7.00, 8.00, 10.00, 13.00, 14.00, 17.00, 19.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.10 Almanah: Gospodarska problematika pri nas in v svetu; 8.45 Glasbene skice; 9.30 Nenavadno kramljanje o navadnih stvarih; 10.10 Koncert; 11.30 Poldejniški razgledi; Izbrani listi; 12.00 Kulturni dogodki; Lahka glasba; 13.20 Zborovska glasba; mešani zbor «Obala» iz Kopra; 13.40 Instrumentalni solisti; 14.40 Otroški kotiček; Tik-tak; 14.30 Romen v nadaljevanju; Mihail Solohov; «Tih Dima»; 15.00 V svetu sporta in glasbe; 17.10 Mi in glasba; 18.00 Pesniške podobe in usode; 18.40 Prikljubeni motivi

KOPER
(Italijanski program)
7.30, 8.30, 9.30, 10.30, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 18.30, 19.30 Poročila; 6.00 Glasba za dobro jutro; 6.15 Koledarček; 8.32 Vrtljak jugoslovanskih motivov; 9.00 Štirje koraki; 9.32 Lucianovi dopisniki; 10.00 Z nami je...; 10.10 Življenje v šoli; 10.45 Mozaik, glasba in nasveti; 11.00 Kim, svet mladosti; 12.05 Glasba po željah; 16.00 Stadion in telovadnica; 16.10 Glasovi in zvoki; 16.32 Crash; 16.55 Pismo iz...; 17.00 Spominjajo se opere; 17.32 Rock party; 18.00 Sonata za violino in klavir.

KOPER
(Slovenski program)
6.30, 7.25, 13.30, 14.30 Poročila; 6.00 Glasba za dobro jutro; 6.05 Jutrarnji koledar; 6.37 Kinospored; 7.15 Najava sporeda; 13.00 Najava sporeda, pregled dogodkov; 13.05 Mladi izvajalci: gojenci GŠ Piran; 13.40 Izbrali smo za vas; 14.30 Podažljku; 14.35 Glasbeni notes; 15.00 Dogodki in odmevi; 15.30 Glas-

ba po željah; 16.00 Pogovor o jeziku; 16.10 Vsa telefon; naš mikrofon; 16.30 Primorski dnevnik; 16.45 Zabavna glasba.

LJUBLJANA
6.00, 6.30, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 14.00, 19.00 Poročila; 6.50 Dobro jutro, otroci!; 8.08 Z glasbo v dober dan; 8.25 Ringaraja; 8.40 Iz berite pesmi; 9.05 Z radiom na poti; 10.05 Rezervirano za...; 11.35 Znano in priljubljeno; 12.00 Veliki revijski orkestri; 12.30 Kmetijski nasveti; 12.40 Pihalne godbe na koncertnem odru; 13.00 Dances ob 13. uri; 13.30 Priporočajo vam...; 14.05 V gosteh pri zbor jugoslovanskih radijskih postaj; 14.25 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.00 Dogodki in odmevi; 15.30 Glasbena glasba; 15.50 Radio danes, radio jutri!; 16.00 Vrtljak; 17.00 Studio ob 17. uri; 18.00 Na ljudsko temo; 18.25 Zvočni signali; 19.35 Lahko noč, otroci!; 19.45 Minuta z ansamblom Jožeta Burmaka; 20.00 Kulturni glasbo; 20.10 Iz naše diskoteke; 21.05 Glasba velikano; 22.30 Povevke z jugoslovanskih studiov; 23.05 Lirični utrinki; 23.10 Za ljubitelje jazz.

tema; 20.00 Risanka; 20.15 TV D - Stičiče in Dve minuti 20.30 Iz cikla Rite Hayworth: Miss Sadye Thompson; 22.10 Dances; 22.10 Visoki pritisk, glasbena SOBOTA, 26. decembra

LJUBLJANA
8.00 Poročila; 8.05 Ciciban, dober dan; 8.25 Potovanje skratka Spančkolina; 8.35 Jelenček; 9.05 Nihe kakor jaz; 9.35 Ali se med seboj dovolj poznajo; 10.40 Jedrska revolucija; atom pred voljo; 11.10 Srečno, tuljka, TV nadaljevanje; 12.00 Poročila; 15.40 Poročila; 15.45 Naš kralj; 16.00 Kosarka: Crvena zvezda - Cibona, prenos; 17.30 Burleske Charlieja Chaplina, film; 18.55 Zlata pitica; 19.00 Risanka; 19.30 TV dnevnik; 20.00 Srečni človek, film; 22.45 TV kažipot; 23.05 Poročila.

KOPER
16.00 Kosarka: Crvena zvezda - Cibona; 17.30 Dokumentarna oddaja; 18.00 Film - ponovitev; 19.30 Risanka; 20.15 TV D - Stičiče in Dve minuti; 20.30 Za prijateljevo hčerko - film; 22.00 TV D - Dances; 22.10 Nikola Tesla - TV nadalj; Ob koncu TV D - Dances.

KOPER
13.30 - 15.30 Odprta meja; 16.00 Nikola Tesla, TV nadalj; 17.00 Rezervirano za najmlajše; 18.00 Ponovitev filma; 19.30 Aktualna

PETEK, 25. decembra
LJUBLJANA
10.00 TV v šoli; 17.10 Poročila; 17.15 Padla z neba, otroška serija; 17.45 Teletart 81, glasbena oddaja; 18.15 Obzorik; 18.25 Človek zmaguje, izobraževalna oddaja; 18.55 Ne prezrite; 19.24 TV in radio noč; 19.26 Zrna do zrna; 19.30 TV dnevnik; 19.55 Vreme; 20.00 J. London: Martin Eden, TV nadalj; 21.00 Ti devin, ta

ezoti in shraniti
ne so veljavne od 17.12. do 31.12.
popolne razprodaje

srečen božič

in izredno 1982

SUPERCOOP

COOPERATIVE OPERAIE - DELAVSKE ZADRUGE

nadaljuje se

ZAMRZNENJE CEN DO 31. DECEMBRA 1981
NA SLEDECIH PRODUKTIH
SIROKE POTROŠNJE:
SEMENSKO OLJE, KORUŽNO OLJE, OLIVNO
OLJE EXTRA VERGINE, KAVA, ČAJ,
PARADIZNIKI, FIZOL, FIZOL V STROČJU, TUN,
PELA MORNA, SADI, SOKO, TAVO, NIKOTIN,
PRALNI PRASKI, PURANJA PRŠN IN BEDRA.

LOCATELLI FIORELLO 85 g	EMENALEC SWICARSKI 10 dkg	PINOT BELI DOC MAJAD FIZOL 75 cl	FINDUS FINDUS 450 g	MONTIA PEVICO 715 g	SPEKLARI RESNIKOV 75 g	SIR GRANA CASTELLI kont. 10 dkg	SURE FIGE DOMACE 200 g	IZI ce do
540	630	1250	1050	3650	790	795	590	
BRANDY COOP RISERVA 75 cl	SIR REZINE COOP cont. 10 rezin 190 g	POMARANJE TAROCCO 1 kg	FINDUS RIBJI FILEJJI 285 g	MONTORSI KUKHANA SVINJSKA NOGA 10 dkg	PANZEROTTI DI BRASATO B. M. C. 500 g	CELA KOKOS 1 kg	BAULI PANDORO PEVICO 682 g	
4080	990	650	1450	620	2190	1790	3890	
GRADINA MARGARINA V. D. B. 200 g	OREHI CALIFORNIA CELI VELKI 1 kg	PURANI CELI ALI POLOVICNI 1 kg	TOMADINI JASCHIO REZANCI 500 g	VINO PROSECCO MARCIHIO DOC 75 cl	PARMALAT BESCIAMELLA 500 g	MASLO COOP 10 dkg	LOCATELLI CICILLONE 238 g	
395	3590	2680	980	2250	1170	480	1550	
CHIANTI DOC GALLO NERO KLASIKEN 75 cl	RICCIADONNA PRESIDENT RESERVE/E 75 cl	SVEZ ANANAS 1 kg	JOHNNIE WALKER WHISKY 75 cl	KAVA BOURBON V VRECKI 200 g	ZGANJE PIAVE 70 cl	CORA PENECE VINO TIRE CORONE 75 cl	PIVO DORTMUNDER KRONEN 3 plot. X 0.33	
1490	2820	1540	6880	1490	4390	2100	1690	

*bolj ljubite svoj dom,
bolj smo Vam potrebni*

HABIAT

ZAVESE
PREPROGE
PRESITE ODEJE
PREGRINJALA
MOQUETTES

HABIAT *opremi Vaš dom*

V.le Verdi 40/42 (vogal Ul. Roma) - TRŽIČ - Tel. 40148

Trgovina se udeleži BOZIČA V TRZIČU 1981

Min. dov. 4/225334 - 13/10/81

ZLATARNA - URABNA

«Svizzera»

di A. Sorace

SEIKO

DOXA

Phillips Watch

TR S I

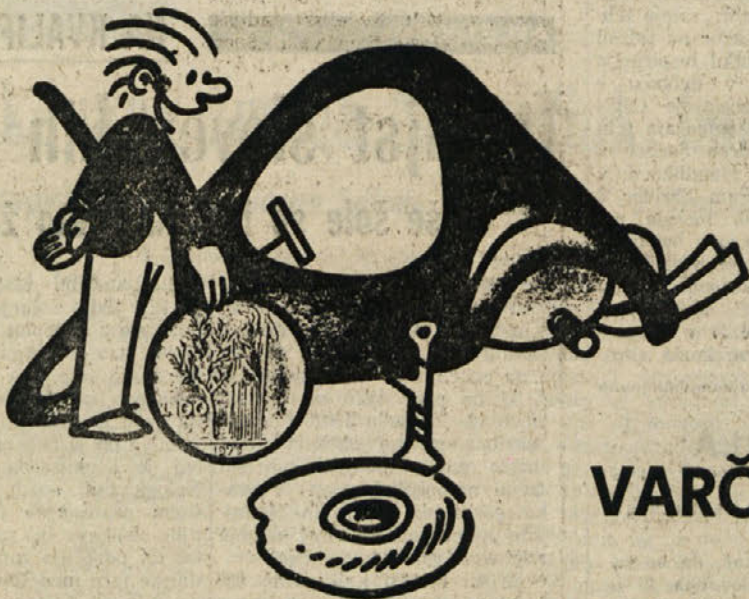
UL. S. SPIRIDIONE 12

Tel. 60-252

**MINISTRSTVO ZA POŠTO
IN TELEKOMUNIKACIJE**

**ZAKLADNO MINISTRSTVO
BLAGAJNA ZA DEPOZITE IN POSOJILA**

POŠTNO

VARČEVANJE

Priskrbi si rezervno kolo za življenje

S 1. SEPTEMBROM 1981

nove poštne zadolžnice, serija 0, po rastoči obrestni meri od 9% do 16% netto

sedaj se izdajajo tudi v zneskih v višini 2 in 5 milijonov.

Podpisani kapital se podvoji v približno 6 letih, potroji v približno 10 in početrji po 13 letih: če vztrajaš, se ti kapital poveča kar 13-krat po 20 letih (5 milijonov bo tako postalo več kot 66 milijonov).

Zapomni si tudi, da si s poštnimi zadolžnicami zavarovan proti tatvini, uničenju in izgubi.

nove poštne hranilne knjižice

«vinkulirane», obrestna mera 15% «previdnostne» za uslužbence, ki so presegli 50. leto starosti, z ovrednotenimi obrestmi, vezanimi na življenjske stroške za ohranitev vrednosti denarja v času.

Za podrobnejše informacije in pojasnila se obrni na katerokoli izmed 14.000 poštних okenc.

**Podpiši še danes nove poštne zadolžnice
prispeval boš za blaginjo svoje države
Odpri novo poštno hranilno knjižico**

VESELE PRAZNIKE

PAM

SUPERMERCATI

TRST drevored Campi Elisi vogal ul. d'Alviano s P

pandoro soave konfekcija 1 kg	lir	4280
panettone idi z maslom konfekcija 1 kg	lir	3490
mandolat sperlari besos 180 g	lir	1980
peneče se vino cartizze d.o.c. 75 cl	lir	2970
orehi jumbo 500 g	lir	1890
china martini 75 cl	lir	4590
kava caramba 1 kg	lir	6880
whisky black & white 75 cl	lir	6190
champagne moet e chandon 75 cl	lir	13870
kava suerte v vrečki 200 g	lir	1290
beneško žganje darp 40 stopinj 1 l	lir	2640
olivno olje extra vergine carapelli 1 l	lir	3090
sveži tortellini z mesom 1 kg	lir	1880
riž r. b. curti 950 g	lir	930
predjed merlini v olju 580 g	lir	1740
božični kopun prod. AIA ali ARENA 1 kg	lir	3590
pomaranče tarocco 1 kg	lir	890
napolnjena svinjska noga bellentani že pripravljena za kuho 10 dkg	lir	590
pura 1 kg	lir	2490
parmigiano reggiano klasičen izsušen sir 10 dkg	lir	999

PO ZMAGI PROTI HANI MANDLIKOVICI NA TURNIRJU SERIJE TOYOTA

MARIBORČANKA MIMA JAUŠOVEC NAJBOLJŠA IGRALKA V EVROPI

Mariborčanka Mima Jaušovec je najboljša teniška igralka sezone v Evropi: ta veliki uspeh je dosegla z zmago nad Čehoslovakinjo Hano Mandlikovo na zaključnem turnirju serije Toyota.

Mandlikovo na zaključnem turnirju serije Toyota grand prix 1981, na katerem nastopajo najboljšie igralke sv. Mandlikovo je Jaušovec premagala s 6:3, 6:3. Uvrstitev v polfinale pa je Jaušovec predvčerajšnjim preprečila Američanka Tracy Austin, proti kateri je Mariborčanka izgubila z 1:6, 6:4, 6:4. V polfinalu bodo tako poleg Austinove igralce še Shriverjeva, Navratilova in Evert-Lloydove.

Mima Jaušovec je torej dosegla veliko večji uspeh, kot si ga je marsikdo nadejal. Pred tem turnirjem, o čemer poročamo v naslednjem prispevku, je sicer izrazila prepričanje, da bo ubranila drugo mesto v Evropi, sedaj pa se je povzpela še stopnicu višje.

Mima Jaušovec je zaključila teniško leto 1981 med najboljšimi osmerico v ženskem svetovnem tenisu, kar je podvig, ki je primerljiv z uspehi slovenskih alpskih smučarjev Bojana Križaja in Borisa Strela v svetovnem pokalu v alpskem smučanju, pa je pravzaprav ostala pred letom 1982 le še tista poslednja neizpolnjena želja, da bi končno došla tudi katerega med najmočnejšimi turnirji v tekmovalnih Avon in Toyota Series, potem ko je v letu 1981 igrala v finalu Bostona in Brigtona. Slovenska teniška prvakinja je prepričana, da bo končno slavila zmago tudi v dvoboju s Chris Evert - Lloydovo in Tracy Austinovo, s katerima se ni dobila nobene teniške partije, medtem ko je v letošnji sezoni premagala Sue Barker v Houstonu, Wendy Turnbull in Sylvio Hanika v Bostonu, Hana Mandlikovo v Amsterdamu, Andreo Jaeger v Wimbledonu in Pam Shriver v Brightonu, če nasejemo le najpomembnejše posamične zmage na letošnji turneji.

Mima Jaušovec ni dolgo razmišljala, ko je odgovarjala na vprašanje, kaj bi se morala izboljšati, da bi končno premagala tudi takšno super - teniško igralko, kakršna je Chris Evert - Lloyd: «Moje tehnično znanje je vsekakor na takšni ravni, da bi v trenutku inspiracije lahko slavila tudi v dvoboju s takšno igralko, kakršna je Chris Evert - Lloyd, če bi prikazala takšno igro kot z Andreo Jaeger v Wimbledonu, Hano Mandlikovo v Amelii Islandu in Pam Shriver v Brightonu. Morda bi morala nekoliko izboljšati le igro v backhandu. Saj ste tudi sami videli, kako sem vodila v Bostonu s Chris Evert - Lloydovo 4:2, 40:30 v prvem setu in 4:0, 40:30 v drugem setu, toda zares nisem imela sport

ne sreče, ko bi že osvojena točka verjetno pomenila tudi končno zmagovalje. In vendar sem izredno zadovoljna, ker sem napravila ta veliki preobrat po Flushing Meadowsu 1980, ko ni več nihče verjel vame, toda v letu dni sem dobila preko petdeset dvobojev, kar mi ni uspelo se nikoli doslej. Res je sicer, da sem bila že zmagovalka Rima in Pariza, toda uvrstitev na zaključni turnir osmerice v tekmovalni Toyota Series v Meadowlandsu je vendarle največji uspeh v moji teniški karieri».

Mima Jaušovec je v letu 1981 zbrala s turnirskimi nagradami okoli 200.000 dolarjev dohodka v bruto znesku, toda zdaj ni več nobene dvoma, da je Mima Jaušovec med najuspešnejšimi teniški profesionalkami, z večjimi dohodki pa bo lahko tudi bolje izbirala svoj program v tekmovalni Avon, ki se začneja že 8. januarja v Washingtonu, medtem ko bo ameriška turneja tokrat vodila prek Cincinnatija, Seattle in Chicago v januarju, Detroitu, Kansas Cityju, Houstonu in Oaklandu v februarju, pa Los Angelesu, Dallasu in Bostonu v marcu, do zaključnega turnirja osmih najboljših igralk, ki bo od 24. do 28. marca 1981 v Madison Square Garden v New Yorku.

«Moja želja je seveda, da bi se uvrstila na zaključni turnir v tekmovalni Avon, kar pa ne bo lahko, saj je mnogo mladih ameriških igralk, ki se bodo potegovala za uvrstitev. In seveda ne smemo pozabiti, da imajo Chris Evert - Lloyd, Martina Navratilova, Tracy Austin, Andrea Jaeger, Bettina Bunge, Kathy Horvath in Kathy Jordan precejšnjo prednost, saj so vsi turnirji v ZDA, toda prepričana sem, da bom ubranila drugo mesto med evropsko teniško elito, čeprav tudi Hana Mandlikova ni nedosegljiva. Zadnji turnirji na ameriški, evropski in avstralski turneji so pokazali, da je Virginia Ruzici v krizi, veliko vprašanje pa je seveda, kdaj se bo vrnila v arene Sylvia Hanika, ki je doživela težko prometno nesrečo».

ACO PASTERNAK

PEREČ PROBLEM ŠPORTNIH OBJEKTOV V TRSTU

Tržaška atletika išče delno rešitev na Kolonji

Na sedežu CONI v Trstu je bila pred dnevi tiskovna konferenca, na kateri so obravnavali izredno pereč problem športnih objektov (in še posebej atletskih) na Tržaškem in o kateri smo na kratko že poročali. Iz statističnega pregleda deželnega stanja, ki ga je podal predsednik deželne atletske zveze inž. Zafred, smo ugotovili, da smo kljub izredno velikemu številu mladine, ki se v naši pokrajini ukvarja z atletiko, na zadnjem mestu v državnem merilu kar se športnih objektov tiče.

Samo v pretekli sezoni se je na Kolonji zvrstilo okoli 37.000 atletov, ki so trenirali in tekmovali bodisi v okviru sole kot atletske zveze, medtem ko se jih je na stadionu «Grezar» zvrstilo okoli 30.000, kljub temu, da je bil od junija dalje delno zaprt zaradi popravil.

Ze te skope številke nam dajo jasno sliko o nemogočem stanju na stadionih, kjer boljši atleti zaradi prenatrpanosti že skrajno težko opravljajo trening, poleg tega, da se postavljajo tudi vprašanje varnosti.

Da bi vsaj delno rešili kar se rešiti da, so delavci pokrajinske atletske zveze s predsednikom Chersiem in Casanonom na čelu potegnili iz predala sicer že 10 let star načrt za obnovo in razširitev šolskega stadiona na Kolonji. Načrt, ki ga je izdelal arhitekt Franca, predvideva poleg postavitve plastične mase na atletski stezi ter bolj racionalne postavitve pešanih za skoke in mete tudi zgradbo manjše telovadnice, pokrite steze ter paden za daljino in višino, preureditev že obstoječih igrišč odbojke, košarke in tenisa, ter zgradbo 25-metrskega bazena. Vse bo opremljeno s slačilnicami. Poleg tega bi atletsko stezo opremili s razsvetljavo. Celotna struktura bi se raztezala na 11.500 kv. m, pokrita površina pa bi znašala 3.700 kv. m s skupno prostornostjo 24.000 kub. m.

Seveda bi ta razširitev dala tržaški atletiki obilo novega kisika, postavljala pa se tu vprašanje finančnih sredstev, saj se govori o astronomski vsoti 5 - 6 milijard. To pa naj bi ne bil največji problem kot je izjavil pokrajinski delegat CONI dr. Felluga, važno je najti ljudi, ki so odločni, da načrt speljajo do konca. Glede na to sta pokrajinsko predsedstvo atletske zveze ter tehnični vodja Casano zagotovila svojo pripravljenost za premostitev vseh problemov, in ker osebno poznamo te neutrudne atletske delavce, lahko mirno trdimo, da je načrt tokrat v dobrih rokah.

Seveda je še vrsta drugih problemov, kot sta npr. geološki ter ekološki, ker bi z zgraditvijo novih stavb uničili precej zelene površine, kljub temu, da je načrt zelo racionalno izdelan. Zaradi tega so predlagali (do sprejembe regulacijskega načrta, ki je nujna za izvedbo novih del) delni načrt za trenutno rešitev najnujnejših problemov. Upamo, da bo občinska uprava, ki je zadnje čase zapravila precej denarja za «razširitev» športne plače in «preureditev» nogometnega igrišča na «Grezarju» tokrat odprla oči in kaj ukrenila tudi za tiste dejavnosti kot npr. atletiko, ki vsako leto privablja jo več mladine in ki bi gotovo več koristile kot finansiranje objektov, ki rabijo le dvema, trem tržaškimi klubom.

F. R.

Studentske igre v Benetkah
BENETKE — 36. igre italijanskih študentov bodo prihodnje leto od 30. aprila do 9. maja v Benetkah. Na sporedu bodo te discipline: atletika, rokomet, judo, tenis, namizni tenis, sabljanje, nogomet, rugby, odbojka in košarka. To so obvezne discipline, verjetno pa bodo tekmovali tudi v nekaj neobveznih in sicer v veslanju, deskanju, kanujanu ter ježenju in roketanju. Po predvidevanju organizatorjev bo nastopilo na teh igrah približno 3.000 študentov.

Delovno predsedstvo in delegati na četrtkovem občnem zboru Športne šole Trst, ki je potekal v Gregoričevi dvorani

ATLETIKA

NA KVALIFIKACIJSKEM TEKMOVANJU MLADINSKIH IGER V KROSU

Trinajst slovenskih predstavnikov v naslednjo fazo

Naše šole so iz leta v leto žal slabše zastopane (tokrat sta nastopili le dve)

Cez 1.400 tekmovalcev raznih žensk in moških kategorij se je v tokrek in sredo pomerilo na Kolonji na kvalifikacijskem krosu za nastop na pokrajinski fazi mladinskih iger, ki bo prav tako na Kolonji in sicer 12. januarja 1982. Pravico do nastopa na tej naslednji fazi je imelo prvih 18 uvrščenih šol (s tremi najboljšimi atleti) v vsaki kategoriji ter nadaljnjih 25 najboljših posameznikov, torej skupno 80 atletov iz vsake kategorije.

Ce je bil nastop italijanskih šol tudi letos izredno masoven, tega ne moremo žal reči tudi za naše šole, ki so iz leta v leto slabše zastopane, saj so se te začele faze udeležile le štiri in še te zaradi zanimanja le dveh profesorjev telovadbe.

Tem odsotnostim rps ni videti pravega razloga: kros je namreč najbolj naravna atletska disciplina, ki ne terja izrednega znanja (vsaj pri teh starostih). Morda je razlog v tem, da je pri naših profesorjih telovadbe veliko nezanimanja za tovrstna tekmovalja, vsekakor so se tudi nekateri šolarji dolinske šole Gregorič dobro odrezali.

iz italijanskimi vrstniki, vsaj kar se tiče tistih šolarjev, ki se ne ukvarjajo z nobenim športom. Zaprti ciklus krosov, organiziranih le za slovenske šole, res ne more nuditi nobenega zadoščenja zmagovalcem. Za naša društva, ki se ukvarjajo z atletiko pa je bolj malo indikativno, saj je konkurenca preveč rečna. Naloga tudi naših direktorjev (predvsem profesorjev telovadbe, ki v njih delujejo bi zato morala biti ta, da povečajo zanimanje za mladinske igre med šolarji. V primeru, da šole ne nastopajo, pa lahko leti nastopajo v imenu društva.

Toda preidimo k rezultatom. Najprej bi omenili, da je poleg šol «Erjavce», «Gregorič», «Zois» in strokovnega zavoda nastopilo tudi lonjsko društvo Adria, ki je imelo v svojih vrstah atletke katarinske šole Cirila in Metoda, ki se iger ni udeležila. Seveda so prav ti tekmovalci dosegli najboljše rezultate, kar je tudi razumljivo, saj so najbolj pripravljeni na tovrstna tekmovalja, vsekakor so se tudi nekateri šolarji dolinske šole Gregorič dobro odrezali.

OBVESTILA

SD Mladina — smučarski odesk
obvešča zainteresirane, da bo začelo prekinjena telovadba, ki se odvija v občinskem rekreacijskem. Želimo vsem srečno novo leto in nasvidenje v torek, 5. januarja 1982.

SD Mladina — smučarski odesk
obvešča vse članke, da so na razpolago izkaznice FIS, Informacije pri Stojanu, tel. 220-423.

SZ Bor
sporoča, da bo seja glavnega odbora v torek, 22. 1. m., ob 20. uri v društvenih prostorih.

KOLESARSTVO

PO TEŽKIH IN NEGOTOVIH PRVIH KORAKIH LETA 1975

Kobariški kolesarji vse više v državnem merilu

Kobarid slovi kot turistični kraj s številnimi naravnimi lepotami in zgodovinskimi spomeniki. Zanje čas pa se ime Kobariid pojavlja tudi na športnem področju, ali bolj natančno — v kolesarstvu.

Začetki delovanja kolesarskega kluba «Soča» segajo v leto 1975, ko je v kolesarjenje zaljubljen skupnica organizirala izlet s kolesi na Madžarsko. Po tej 1.000 km dolgi poti so se dokončno odločili, da ustanovijo svoj klub. V njem so želeli zbrati mlade, pa tudi starejše ljubitelje kolesarskega športa v vsej severnoprimerjski regiji.

Kot vsak začetek so bili tudi njihovi prvi koraki težki, polni večjih ali manjših zadržev, ki se pri tem udeleževanju pojavljajo. Pomagali so si na najrazličnejše načine in pri tem je potrebno omeniti po-

moč, ki so jo dobili tudi od kolesarjev italijanske kluba UC Civitavecchia. S strokovnimi nasveti in spodbudami besedami so jim veliko pomagali pri začetnih težavah. Prav z njimi skupno prirežajo vsakoletno Dirko prijateljstva Čedad - Kobariid.

Danes se ta 60-članski klub lahko pohvali z velikimi uspehi tudi v republiških in zveznem merilu. Pet njihovih kolesarjev je že v skupini AB kot najvišji kategoriji v zveznem merilu.

Na letošnjem državnem prvenstvu so v ekipni razvrstitvi zasedli odlično četrto mesto. Njihov tekmovalci Bajt je bil na čestnem državnem prvenstvu osmi, medtem ko se je v dirki na kronometer kolesar Uršič uvrstil na sedmo mesto.

Velik uspeh so dosegli tudi na mednarodni etapni dirki po Vojvodini ko so med 18 ekipami zavzele 10. mesto. Velikonoja iz Kobariida je bil na eni izmed etap celo prvi.

Vitrina njihovega kluba je polna pokalov in priznanj. Predvsem iz udeležb na tekmah po zamejstvu, kjer so bili vedno lepo sprejeti in kjer so letos gostovali petnajstkrat, dvajsetkrat pa so nastopili na tekmah po različnih krajih Slovenije in Jugoslavije. Na različne načine jim pomagajo nekatere delovne organizacije, katerim se oddolžijo tako, da po tekmovalnih reklamirajo njihove naslove.

Pokroviteljstvo nad klubom pa je prevzela tovarna igel TIK Kobariid. Kobariid in z njim vsa tolminska občina sta ponosna na prizadevne

in uspešne kolesarje. S svojim delom so med občane še bolj razširili ta šport, ki ima sedaj na Tolminskem vedno več pristašev. Z uspehi, ki so zadovoljili tudi tisti domačini, ki so bili pobudniki ustanovitve kolesarskega kluba. Izmed njih moramo omeniti Ivota Krnjajnika, ki ga radi imenujemo tudi soče kolesarskega športa» na Kobariiskem. Srečen in ponosen je ob vsakem uspehu svojih kolesarjev in za «Sočo» je vedno pripravljen žrtvovati ves svoj prosti čas.

Resnost ki jo pri svojem delu izkazuje kobariški kolesarji, zani-manje občanov za ta šport in uspehi, ki jih dosegajo, so zagotovila za uspešnejše delo tega kluba v prihodnjih letih.

J. CIMERMAN

NARAJANJE (245 m)
1. P. Lipizer (Carducci) 8'24"; 2. David Gregorič (Zois) 8'27"; 64. Adriano Abram 11'20"; 67. Maks Viller 11'31"; 69. Elio Iori 11'47"; 73. Mariano Sedevec (vsi strokovni zavodi) 12'28".

F. R.

SMUČANJE

V SAALBACHU

KOŠARKA

V ITALIJANSKI C - 1 LIGI

ODBOJKA

V MOŠKI C - 1 LIGI

Drugi smuk osvojila De Agostini (Švica)

Gros-Gaudenierova z drugim mestom potrdila svojo odlično formo

SAALBACH — Švicarka De Agostini in Francozinja Gros-Gaudenier sta včeraj zamenjali vloži: v drugem smuku za svetovni pokal v Saalbachu je bil vrstni red obeh tekmovalk na samem vrhu lestvice namreč zamenjan.

De Agostini je sicer zmagala, vendar je vsa pozornost ljubiteljev veljala Gros-Gaudenierovi. V zraku je namreč viselo vprašanje, ali je ta doslej praktično povsem neznan tekmovalka s svojo zmago v prvem smuku zabrela kot utriček, ki nato izgine za obzorjem, ali pa se je res pojavil nov, izreden talent na ženskih smučeh. Včerajšnji smuk je nedvomno potrdil, da ne le to: Švicarka je res zmagala, toda v prvem dnevu je zmagala za Francozinko za celo sekundo, v drugem pa jo je premagala le s 25 stotinkami prednosti. Tako zdaj ni več dvomov: letošnji ženski smuki za svetovni pokal (in verjetno tudi svetovno prvenstvo v Schladmingu) bodo imeli novo protagonistko: Gros-Gaudenierovo.

Ekipo je včeraj prinesel smuk največ zadovoljstva Avstriji, ki ima kar tri svoje tekmovalke v prvi deseterici, lep uspeh pa so doživele tudi Kanadčanke. Na lestvici za svetovni pokal je prišlo do spremembe: vodstvo je prevzela Irene Epple, ki je prehitela Erike Hess, medtem ko lahko Henni Wenzel (s svojega tretjega mesta) ne nemočno opazuje napredovanje obeh svojih glavnih tekmovalk, saj zaradi poškodovanega gležnja še vedno ne more nastopati. Italijanke so tokrat vozile bolj v zaledju, imele pa so tudi velike zaostanke.

Organizatorji so včeraj progo skrajšali za 600 metrov, kajti vreme je bilo očitno slabo vreme, zlasti pa je zmanjšalo vidljivost močno sneženje.

LESTVICA SMUKA	
1. De Agostini (Švi.)	1'13"71
2. Gros - Gaudenier (Fr.)	1'13"96
3. Epple (ZRN)	1'14"00
4. Sölkner (Av.)	1'14"19
5. Pröll (Av.)	1'14"39
6. Cooper (ZDA)	1'14"44
7. Lehodey (Kan.)	1'14"49
8. Sörensen (Kan.)	1'14"50
9. Vitzthum (Av.)	1'14"56
10. Chaud (Fr.)	1'14"74
11. Eberle (Av.)	1'14"75
12. Graham (Kan.)	1'14"88
13. Toly (ZDA)	1'15"06
14. Haight (Kan.)	1'15"15
15. Waldmeier (Fr.)	1'15"22
16. Batacchi (It.)	1'16"78
17. Berbeni (It.)	1'17"68

SKUPNA LESTVICA SVETOVNEGA POKALA	
1. Epple	104
2. Hess	96
3. Wenzel	77
4. Quario	76
5. Gros - Gaudenier	45
in De Agostini	45
7. Pelen	43
8. Cooper	41
9. Mc Kinney	30
10. Sölkner in Kinshofer	25

KOŠARKA

V 1. jugoslovanski ligi

Iskra Olimpija danes v Beogradu

Včeraj so odigrali skoraj vsa srečanja 8. kola jugoslovanske košarske prvenstva prve lige. Radnički - Cibona 88:90. Budućnost - Radnički 91:84. Sloboda - Partizan 91:90. Bosna - Borac 93:95. Danes bosta na sporedu srečanja Crvena zvezda - Iskra Olimpija in Šibenka - Zadar.

NOGOMET

Še dodatno srečanje med Kitajsko in Novo Zelandijo

RIAD — V kvalifikacijski tekmi za nastop na svetovnem nogometnem prvenstvu v Maroku se bodo 22. decembra v Riadu srečali reprezentanci Kitajske in Nove Zelandije.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v Riadu nastopili v modrih dresih, Nove Zelandije pa v belih.

Srečanje bo vodil ameriški sodnik, ki bo tudi vodil tekmo. Obe ekipi bosta imeli po dva nadomestna igralca.

Kitajski nogometaši bodo v

Darovi in prispevki

ZA SPOMENIK PADLIM V NOB
IZ GABROVCA
V spomin na pok. brata Jožeta da-
rujeta Franc in Vittoria 15.000 lir.
Ob 12. obletnici smrti brata Ni-
nota darujeta Franc in Vittoria 15
tisoč lir.

V spomin na pok. moža Jožeta da-
ruje žena Pepka 20.000 lir.
ZA SPOMENIK PADLIM V NOB
IZ KRIZA
Namesto cvetja na grob Milke vd.
Cah darujejo Marija, Roža in Vik-
torija (296) 15.000 lir.

Namesto cvetja na grob Armanda
darujejo Ida in Drago Purič 20.000.
Nives De Lorenzi z družino 10.000
in Pierina Sedmak 10.000 lir.

ZA SPOMENIK PADLIM V NOB
Z OPČIN
V počastitev spomina Berte Sosič
darujeta Lidija in Nadja Kapun 15
tisoč lir.

ZA SPOMENIK PADLIM V NOB
IZ BAZOVICE
V spomin na pok. Silvestra Grgiča
daruje družina Grgič (Bazovica) 13
10.000 lir.

Namesto cvetja na grob Silvestra
Grgiča darujeta Marija in Romano
Kralj (Koveševci) 10.000 lir.

ZA SPOMENIK PADLIM V NOB
IZ BORŠTA
Namesto cvetja na grob Tončke
Žerjal darujejo Dora Rapotec (Boršt
62) 5.000, Nadja Rapotec-Komar 5
tisoč, družina Stranj (Boršt 114) 5
tisoč, družina Bažec (Zabrežje 26)
10.000 lir ter Vida in Sonja 10.000 lir.

ZA POIMENOVANJE
OSNOVNE SOLE V MAVHINJAH
PO JOSIPU MURNU
ALEKŠANDROV
Milka Bagozzi (Mavhinje) 50.000,
Marieta Pabor 50.000, Jože Markuža
50.000, Pino in Mira Pernarčič (4)
40.000, Franko in Zvonka Fabec
(48/A) 60.000, Celesta in Lojze Per-
narčič (4) 20.000, Antonio in Silva
na Lori (58) 30.000, Maria in Franc-
ka Dragoni 20.000, Kristina Drago-
ni 5.000, Pepi in Marica Petelin (47/
C) 20.000, Franc Fabec 20.000, Pav-
la Terčon (1) 50.000, Olga Terčon
(1) 50.000, Stanislav in Draga Sir-
ca (1) 50.000, Nino in Stefanija
Trampuž (7) 20.000, Marija in Lili-
jana Pipan 40.000, Vido in Marija
Šušteršič 50.000, Stanko in Sidonja
Gruden 75.000, družini Furlan in Co-
tič 70.000, Stanko Žužek (35) 20.000,
Bruno in Olga Metlikovec 50.000, Al-
bino in Dragica Santini 10.000, N.N.
40.000, družini Kadič in Verč (58)
30.000, Savica Kante (Praprot) 10
tisoč, Valerija Zidarič (Praprot) 10
tisoč, Veno Sirca (Sesljan) 10.000,
družina Legiša (15) 30.000, družina
Antonič (50) 25.000, Pavel in Radica
Bužan (Sesljan) 20.000, Norma Odo-
rico 40.000, Anka Okretič 20.000, Dar-
ka Comunale (22/A) 20.000, družina
Urdih 60.000, Remigio in Delka Su-
steršič 10.000, Ema Urdih 10.000, Gi-
ze la Pipan (22/D) 50.000, Veno in
Valerija Terčon (5) 50.000, Anton Ga-
brovec (14) 10.000, Alojz in Pavla
Sirca 15.000, Marija Turk 10.000, Cil-
ka Trampuž 20.000, družini Umek in
Legiša (52) 100.000, Pavel in Dani-
ca Petelin (48) 50.000, Mario in Boža
Legiša (47/D) 30.000, Angela Kre-
belj 15.000, Alfonso in Cvetka Žu-
žek 50.000, Marica Sirca (6) 15.000,
Janez Furlan 2.000, Mara Legiša
por. Pertot (Barkovlje) 50.000, Pep-
ca Legiša (52) 20.000, Berto in Ve-
ra Pernar 20.000, Norma Gabrovac
40.000, Dalci in Miranda Lovriha
(39) 30.000, Marina Visintin (39) 15
tisoč, Ludvik Trampuž (49) 10.000,
N.N. 10.000, družina Terčon (42) 40
tisoč, Mirko in Zorka Stofa 20.000,
Egidij Pipan 50.000 ter Darko Per-
nari 5.000 lir.

ZA POIMENOVANJE
OSNOVNE SOLE V CEROVILJAH
PO MIROSLAVU VILHARJU
V spomin na draga očeta Hen-
rika Semca in nepozabno Čestlino
Peric daruje Lidija Semec (Slivno)
20.000 lir.

Ob 3. obletnici smrti drage mame
Angele Paulina por. Gruden daruje-
ta hči Pierina in sin Pepi 10.000 lir.

ZA POIMENOVANJE
OSNOVNE SOLE V BARKOVILJAH
PO F. S. FINZGARJU
V počastitev spomina Marice Mi-
lič darujejo sestre Znidarič 15.000
lir. V isti namen daruje Luciano
Jagodic 10.000 lir.

ZA POIMENOVANJE
OSNOVNE SOLE PRI DOMJU
PO MARI SAMSI
Ob 5. obletnici smrti drage mate-
re Ivane Pregarc daruje sin 25 ti-
soč lir.

ZA SKUPNOST
DRUŽINA OPČINE
Ob obletnici smrti Ivana Černia-
ve darujeta žena in hči 50.000 lir.

Namesto cvetja na grob Silvestra
Grgiča daruje Franc Čufar z dru-
žino 10.000 lir.

Namesto cvetja na grob Berte
Sosič daruje Antonija Obič 5.000 lir.

V spomin na Marijo Grgič in Gu-
ština Kralja daruje družina Batič
(Lonjer) 10.000 lir.

V spomin na Marijo Vrše por. Grgič
darujeta Franc in Karlo (Gro-
pada 83) 5.000 lir.

V spomin na Marijo Grgič in Gu-
ština Kralja daruje Vida Grgič 10
tisoč lir.

V spomin na Silvestra Grgiča da-
rujeta Lojzka (Zepanova) 10.000 in
Valerija (Bazovica) 10.000 lir.

V spomin na Livijino mamo Ber-
to Sosič darujeta Marija in Ivanka
Sosič 10.000 lir.

Namesto cvetja na grob botre Ma-
rice Milič darujeta družini Cipolli-
no in Ukmar 20.000 lir za Glasbeno
matico.

V spomin na Silvija Grgiča in ob
obletnici smrti mame darujejo Gize-
la, Silvestra in Pepka z družinami
10.000 za Slomškov dom, 10.000 za
Glasbeno matico in 10.000 za SZ
Sloga.

Anton Trampuž (Mavhinje) daru-
je 100.000 lir za Godbeno društvo
Nabrežina.

Namesto cvetja na grob Guština
Kralja daruje Justina Danec 10.000
lir za KD Primorec.

V spomin na Guština Kralja da-
rujejo Mirko, Dorina in Tea 15.000
lir za SZ Sloga.

V spomin na Berto Sosič darujeta
mož Slavko in hči Livija 30.000 za
spomenik padlim v NOB z Opčin in
30. lir za cerkev sv. Jerneja na
Opčinah.

V spomin na dragega Guština Kra-
lja darujejo Viktor, Leda in Irina
10.000 lir za Dijaško matico.

Namesto cvetja na grob Guština
Kralja daruje Marija (Padriče 57)
5.000 lir za KD Primorec Trebeče.

Namesto cvetja na grob Olge Go-
riup daruje Danica Schmidt 5.000
lir za krožek KRUT.

Za Godbo Parma-Trebeče daruje-
ta: Ivan Malalan (Stavali) 10.000
in Ernest Malalan 10.000 lir.

Namesto cvetja na grob Olge Go-
riup daruje Dragica Jagodic 5.000
lir za krožek KRUT.

Namesto cvetja na grob Pepija
Grgiča in Siljota Grgiča darujeta
družini Racman-Doljak 20.000 lir za
osnovno šolo Primož Trubar v Ba-
zovici.

V spomin na pok. Siljota Grgiča
daruje Marija Zupančič 10.000 lir za
Pogrebno podporno društvo v Ba-
zovici.

Namesto cvetja na grob Siljota Grgiča
darujeta Stjepanija in Karlo
Kalc 10.000 lir za Pogrebno podpor-
no društvo v Bazovici.

V spomin na Guština Kralja daru-
je Karla Kralj 7.500 za osnovno šo-
lo »Pinka Tomažič« v Trebčah, 7.500
za KPI »Zorko Kralj, 7.500 za cer-
kev sv. Andreja v Trebčah in 7.500
lir za Skupnost družina Opčine.

Namesto cvetja na grob Berte So-
sič daruje Justina Danec 20.000 lir
za Center za rakasta obolenja.

Darinka vd. Zajec daruje 10.000
lir za Slovensko stalno gledališče v
Trstu.

V počastitev spomina tov. Albina
Filipčiča daruje sekcija PCI-KPI
Opčine Bani 10.000 lir za knjižnico
SKD Tabor »Pinka Tomažič in to-
variši«.

Za novo pokrito ploščo SD Polet
darujeta Josip Kramar 10.000 lir in
N.N. 50.000 lir.

V spomin na brata Josipa daruje
Mario Černjava 20.000 lir z F.C.
Primorje.

Ob 2. obletnici smrti mame Mari-
je daruje Mara Blažina 10.000 lir
za F.C. Primorje.

Namesto cvetja na grob bratran-
ca Albina daruje Zmago Filipčič z
družino 20.000 lir za SD Polet.

V počastitev spomina Berte Sosič
darujeta družine Malalan, Taučer in
Smotlak 15.000 lir za SKD Tabor.

Namesto cvetja na grob Berte So-
sič darujeta Alojz in Marija Sosič
20.000 lir za SKD Tabor.

V počastitev spomina Alberte So-
sič daruje Delka Ferluga 10.000 za
SKD Tabor in 10.000 lir za spome-
nik padlim v NOB z Opčin.

V počastitev spomina pok. bratov
Pavla in Toneta Kalca ter pok. pri-
ateljice Zore Čok darujeta Lucia
in Seraf Hrovatin 30.000 lir za SD
Polet.

V spomin na pok. Albina Filip-
čiča daruje Albina in Danilo Ga-
ravello 15.000 ter priatelj iz Prose-
ške ul. 25.000 lir za SD Polet.

Namesto cvetja na grob Berte So-
sič por. Sosič darujeta Angela in
Zvonko Malalan 20.000 lir za GM.

Namesto cvetja na grob olge Go-
riup roj. Geržina daruje Silvana
Malalan 10.000 lir za folklorno sku-
pino Stu ledi.

Ob težki izgubi drage mame daru-
je Alceo Pregarc 100000 lir za pevski
zbor F. Venturini.

Družina Rože Božič daruje 10.000
lir za KD F. Venturini.

Namesto cvetja na grob Tončke
Žerjal darujeta Marija in Rudi Ko-
smač (Boršt 69) 10.000 lir za sek-
cijo VZPI Boršt-Zabrežec.

V spomin na drage starše in ne-
pozabnega moža daruje Milka Žer-
jal-Ivančič 10.000 lir za sekcijo
VZPI Boršt-Zabrežec.

Sosedje darujejo ostanek nabiral-
ne akcije za pok. Silvestrom Grgič-
em: 20.000 za KD Lipa, 20.000 za
SD Zanja in 20.000 lir za Pogrebno
podporno društvo v Bazovici.

Namesto cvetja na grob Silvestra
Grgiča darujejo vrstniki: Marija
Benedič, Marija Grgič, Zorka Grgič
(Smolceve), Rosa Križmančič, Vin-
ko Križmančič, Miro Grgič, Anton
Pecar in Stanko Zagar 25.000 za SD
Zanja, 25.000 za KD Lipa in 30.000
lir za spomenik padlim v NOB iz
Bazovice.

Namesto cvetja na grob Guština
Kralja darujeta Romano in Marija
Kralj (Bazovica) 10.000 lir za SD
Primorec-Trebeče.

V spomin na pok. bratranca Sil-
vestra Grgiča darujejo bratranci
Miro, Ema in Vilma 10.000 za KD
Lipa, 10.000 za SD Zanja, 10.000 za
spomenik padlim v NOB iz Bazovice
in 10.000 lir za Skupnost družina
Opčine.

V spomin na pok. bratranca Sil-
vestra Grgiča daruje sestrična Vil-
ma z družino 10.000 lir za Slomškov
dom v Bazovici.

V spomin na Alojza Kalca daruje
družina Kalc 10.000 lir za Kulturni
dom Prosek-Kontovel.

Ob 2. obletnici smrti Marije Uk-
mar darujeta Franc in Zora Ukmar
(Celje) 200 ND za Godbeno društvo
Prosek.

V spomin na Marijo Starc daruje
Vanka Gerlan-Regent 10.000 lir za
amaterski oder Jaka Stoka.

Ob 6. obletnici smrti dragega mo-
ža Alojza Guština daruje žena Lojz-
ka 5.000 lir za amaterski oder Jaka
Stoka.

Namesto cvetja na grob Filomene

Urdih daruje Jožef Pipan (Nabreži-
na) 20.000 lir za pevski zbor Fanteje
izpod Grmade. V isti namen daruje-
jo Guštinovi 40.000 lir za pevski zbor
Fanteje izpod Grmade.

Namesto cvetja na grob Silvestra
Grgiča in Antona Kalca daruje dru-
žina Kalc (Gropada 64) 10.000 lir za
Skupnost družina Opčine in 10.000
lir za osnovno šolo KD Kajuh.

Silko in Marija (Bazovica) 13) da-
rujeta 10.000 lir za Sklad narodnih
noš v Bazovici.

Namesto cvetja na grob Silvestra
Grgiča (Routarja) daruje Stanko
Grgič (Krance) 20.000 lir za Gospo-
darsko zadrugo v Bazovici.

V počastitev spomina pok. Berte
Sosič in Guština Kralja darujeta
Franciška in Guido Vremec 20.000
za cerkev sv. Jerneja in 15.000 lir
za SKD Tabor.

V počastitev spomina pok. Berte
Sosič darujeta Marija in Darj Vre-
mec 15.000 lir za Finžgarjev dom.

V počastitev spomina drage Berte
Sosič daruje Angela Suligoj z dru-
žino 10.000 za SKD Tabor in 10.000
lir za Glasbeno matico.

Namesto cvetja na grob Emilije
Sedmak vd. Cah daruje družina Šir-
ca (Šempolaj) 20.000 lir za dekliški
pevski zbor Vesna.

V spomin na Emilijo Sedmak vd.
Cah darujejo Adelina, Viktorija, I-
vanka in Nadja 20.000 lir za dekliški
pevski zbor Vesna.

V spomin na pok. Vladimira Mer-
vica (Devin) daruje Bernarda Ota
10.000 lir za dekliški pevski zbor iz
Devin.

Za Društvo slovenskih upokojen-
cev darujejo Miroslav Stokar 3.000,
Ana in Justa Bizjak 10.000, Srečko
Grgič 5.000, Slava in Franc Koštu-
ta 5.000 ter Iva in Marija Birsca
6.000 lir.

V spomin na Gildo Spanger daru-
je Majda Danec 10.000 lir za pevski
zbor Vesela pomed z Opčin.

Tamara Operti daruje 13.500 lir
za pevski zbor Vesela pomed z Opčin.

V spomin na Slavo Sancin daruje
K. Mozer 2.500 lir za KD Ivan Grbec.

V spomin na Guština Kralja da-
ruje Ladi z družino 20.000 za Skup-
nost družina Opčine, 10.000 za KD
Primorec, 10.000 za SD Primorec in
20.000 lir za popravilo slačilnic ob
nogometnem igrišču.

Namesto cvetja na grob Guština
Kralja darujeta Angel in Enzo Kralj
20.000 lir za popravilo Ljudskega do-
ma v Trebčah.

Namesto cvetja na grob Marije
Ota in Justa Klabjana daruje dru-
žina Ota (Dolina 58) 20.000 lir za
Zvezo cerkvenih pevskih zborov iz
Trsta.

Za vzdrževanje doma Albert Sirk
daruje družina Koštuja (Križ 276) 10
tisoč lir.

Ob obletnici smrti sestre Kristine
in v spomin svojih dragih pokojnih
daruje Milka Svab 15.000 lir za vzdr-
ževanje doma A. Sirk.

V spomin pokojnih Stefanije Bo-
gatec, Ivana in Milke Cah daruje
Milka Svab 15.000 lir za MPZ Vesna.

V počastitev spomina tovariša Gu-
ština Kralja darujeta Angela in
Karlo Gec 10.000 lir za SD Primorec.

Za PD Kolonkovec darujejo: N.N.
10.000, Josip Stančič 50.000, Anna Su-
sel 5.000, Adolfo Majr 10.000, Anna
Fabjančič 1.000, Olga Sluga 3.000,
Aleksandro Roje 5.000, Zorka Debelis
15.000, Angelo Starc 50.000, Maria
Prižbar 40.000, Alojz Debelis 50.000,
Francesco Mahnič 10.000, Bogdan
Fabris 15.000, Paolo Subin 5.000,
Mario Vecchio 10.000, Dušan Jakom-
in 30.000 in Anna Sluga 2.000 lir.

V spomin na Guština Kralja da-
rujejo Josanovi 20.000 za Dijaško
matico, 20.000 za mladinski zbor
Glasbene matice in 20.000 lir za
Skupnost družina Opčine.

V počastitev spomina Berte Sosič
darujeta Ivanka in Stanka Hrovatin
20.000 za vzdrževanje spomenika
NOB na Opčinah.

Mali oglasi telefon (040) 79 46 72

OSMICO je odprl pri Piščancih Sil-
vijo Ferluga. Vabi na domačo
kapljico.

DIPLOMIRANA pedikerka nudi u-
sluge. Telefonirati ob urah kosila
na št. 040/213059.

NASLI smo nemškega ovčarja stare-
ga približno dve do tri leta na ce-
sti, ki pelje od Domja proti Do-
lini. Prosimo lastnika, da se javi
pri družini Grizon, Krmenka 242.

DRVA za kurjavo in akacije za vi-
nograd prodam. Tel. 0481/79043.

ZAPOSILITEV iščem kot prodajalec
ali uradnik. Imam višjo srednjo
šolo in dokončan vojaški rok. Tele-
fonirati v jutranjih urah na št. 040/212200.

PRODAM giulietto alfa romeo 1300-
letnik 1978, prevoženih 45.000 km.
Telefon 0481/31072.

PRODAM vespo 150 sprint v dobrem
stanju. Telefonirati v večernih u-
rah na št. 0481/30-179.

UGODNO prodam otroško posteljo
(za otroke do 7 let) v zelo do-
brem stanju. Telefonirati v večer-
nih urah na tel. št. 228-236.

NA PRODAJ je mlekarina (tudi zi-
dovi) v predmestju Trsta. Infor-
macije na št. 040/62953 ob delav-
nikih od 9. do 13. ure.

OBČINA Devin - Nabrežina išče za
takojšnji sprejem v službo osebe
s kvalifikacijo splošne/ga bolničar-
ke/ja, ki ga bo dodelila Domu za
ostarele »Bratov Stuparich« v Se-
sljanu. Začetna neto plača 620.000
lir mesečno. Zahteve: starost naj-
manj 18 in največ 35 let — razen
izjem, ki jih predvideva zakon;
italijansko državljanstvo; spriče-
valo splošne/ga bolničarke/ja.

DARWIL
KUPUJE
TUDI RABLJENO ZLATO
in plača do 14.000 lir za gram
karati - največje resnost -
odkup police

TRST
Trg Sv. Antona 4 (2. nadstropje)

30-LETNA ženska z nekajletno prak-
so, išče zaposlitev v trgovini z ži-
vili. Ponudbe poslati na upravo
Primorskega dnevnika, Ul. Mon-
tecchi 6, pod šifro »Prodajalka«.

PRODAM avtomobil škoda letnik
1981 (april) prevoženih 3.000 km.
Telefon (040) 220579.

IŠČEM zidarsko podjetje za obnovi-
tev prostorov in pročelja v mestu.
Telefon (040) 571328.

PRODAM volkswagen passat pet
vrat - 1600 letnik 1977 v odličnem
stanju. Telefon (040) 43963.

KORSIČ - pošta v izredni pro-
daji. Telefon (040) 54390.

ORVISI
bogata izbira vsakovrstnih
igrač za dedka Mroza

TRST — UL. PONCHIELLI 3

Trst - Ul. San Lazzaro 18 - Tel. 68124

Trst - Ul. San Lazzaro 18 - Tel. 68124

Trst - Ul. San Lazzaro 18 - Tel. 68124

Trst - Ul. San Lazzaro 18 - Tel. 68124

Trst - Ul. San Lazzaro 18 - Tel. 68124

Trst - Ul. San Lazzaro 18 - Tel. 68124

Trst - Ul. San Lazzaro 18 - Tel. 68124

Trst - Ul. San Lazzaro 18 - Tel. 68124

Trst - Ul. San Lazzaro 18 - Tel. 68124

Trst - Ul. San Lazzaro 18 - Tel. 68124

Trst - Ul. San Lazzaro 18 - Tel. 68124

Trst - Ul. San Lazzaro 18 - Tel. 68124

Trst - Ul. San Lazzaro 18 - Tel. 68124

Trst - Ul. San Lazzaro 18 - Tel. 68124

Trst - Ul. San Lazzaro 18 - Tel. 68124

Trst - Ul. San Lazzaro 18 - Tel. 68124

Trst - Ul. San Lazzaro 18 - Tel. 68124

Trst - Ul. San Lazzaro 18